

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[m]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De inofficio testamento. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

poterit ignis per istam l. & quod ipse defendit eum. dicendo qd
cum ipse esset illustris. vt s. eo. l. si quis aduersus. nullus alius infe
rior a rege poterat eum condemnare. vt s. titu. ij. l. quoties. & q
ista l. debet intelligi de ministris ipsius procura. vt sunt baluli. &
cautores alii contra diceret illa l. quoties.

LEX

X.

Vilum. Officiales procuratoris caesaris in cau
sa ciuili debent conueniri coram ipso p
curatore. Sed in causa criminali coram praeside. hoc
dicit. Sic videmus in scholari quod conuenitur coram
rectore in causa ciuili. sed in causa criminali coram potestate. vt
no. in authen. habita. j. ne filius pro parte.

*Quando liceat unicuique sine iudice se uendicare ob pu
blicam deuotionem.*
Rubrica.

Quod adest statutum disponens. ut licitum sit occidere vel offendere bannitum.
An permissio o. s. bannitum. videatur permissum quod possit occidi.
Si aliquis fecit pacem cum inimico. et promisit eum non offendere sub poena. et postea
ipse bannitus. an poterit eum impune offendere ex forma statuti. ut non teneat
ur de pac. rupta.
Statutum quod uulneratus ab aliquo. uel percussus possit propria auctoritate et uul
neratum uel percussorem simili uulnere uel percussione offendere. quod poterit
sibi hanc suam auctoritatem renouare.
Si aliquis uulneratur alicui quod ipsum interficiat. uadat per quancunque uiam. et uult
quod de possit praeuenire. et illum impune occidere. si erat talis qui consueuerat
eius uis mandare executioni.
Vt per legem uel statutum permittitur o. s. fensa non est licita defensio.

LEX

I.

Iberam. Visum est in praecedentibus co
ram quibus iudicibus possit quis
ius prosequi suum. in isto tit. ponuntur casus in
quibus non expedit qd aliquem iudicem adeat.
sed propria auctoritate potius sibi dicere. etiam
occidendo. scilicet in nocturno depopulatore
agrorum. & in robatore seu in latrone stratarum. & in desertore
militum. Nam licitum est tales occidere. & etiam capere. nec illis
relucta defensio. & si in captura se defendat possunt occidi im
pune. & hoc est introductum ob publicam utilitatem. Et ideo
dicunt doc. per istas ll. valere statutum quo cauetur ut licitum sit
occidere. uel offendere bannitum. quia concernit publicam uti
litatem. videbatur contrarium. quia permittit homicidium. sed
licet permittitur iudicibus & ministris reipubli. ita permittitur
cuiuslibet priuato. quia in hoc sunt ministri reipublicae. An autem
permittit occidere bannitum. videatur permissum qd possit oc
cidere. videntur tenere qd sic. quia appellatione offensae venit
occidio. & hoc consiluit Bar. in consi. quod incipit. Statuto castri
plebis. illa q. plenè disputat Gandinus circa fi. operis sui. & lo. a.
An in addi. Spec. titu. de consi. super rubri. Alij distinguunt an
sit bannitus pro maleficio ex quo imponitur poena mortis. & ve
ram sit hoc. an pro causa pecuniaria. & tunc secus. sed communi
ter videtur teneri contrarium. si statutum dicat qd bannitus a co
muni libris supra possit impune offendere. quia hoc fit ut timore hu
tan veniat ad soluendum sicut videmus in excommunicatione.
quod dicitur medicinalis. ut timore eius quis veniat ad obediens
tiam. quia (vt dixi) tale statutum concernit publicam utili. cui
quis non potest renunciare. ut l. ius publicum. ff. de pac. disputa
ti. l. i. in q. que incipit. Lucanè ciuitatis & c. & determinauit q
d aliquis fecit pacem cum inimico. & promisit eum non offen
dere. postea bannitur. uel est bannitus. qd possit postea per sta
tutum offendere bannitus. non obstante pace & promissione facta
poterit eum offendere. nec tenebitur de pace rupta. nec incidet
in poenam. vide quod no. lo. a. An. in c. frustra. de regu. iur. l. j. lib.
vi. in mercu. libris. Bal. no. in l. accusatio. s. quod me. cau. dicit
hoc esse verum quando fauore publico statutum hoc permittit.
vt. ut est quando permittit etiam cuiuslibet non offenso a bannito.
sed si permittit fauore priuato. vt in statu. florentino. quo ca
uetur qd vulneratus ab aliquo. uel percussus possit propria au
thoritate uulnerare vel percussorem simili uulnere uel percussione of
fendere. nã hoc censet facere statutum potius in fauore offensi. vt
habeat suam iniuriã uisionem. quã fauore publi. & tunc poterit huic

fauori suo renuntiare. l. si quis in c. scriben
do. s. de pac. ideo faciendo pacem. & promit
tendo non offendere. non poterit postea uti
beneficio statuti. Tene menti. quia subtili
ter imaginatus est. & ibi oino vide per eum.

Per istu. tex. ibi dñ dicit. [minabatur.] vi
detur dicere Bald. qd si aliquis minatur ali
cui qd ipsum interficiat vadat per quancunque
uiam. uult qd ille possit praeuenire. & illum
impune occidere. per rationem que hic po
nitur. [melius est enim & c.] hoc est pericu
losum dicitur. nã homines frequenter ex ira
cundia uel superbia prorupit ad talia ver
ba. & tñ non facerent. ideo melius est distin
guere an sit talis qui consueuerat suas mi
nas executioni mandare. & tunc. ve
rum dicit Bald. aliàs secus ar. in l. famosi.
s. ij. vel ij. ff. ad l. iul. malest. ubi habet qd lu
bricu. linguae non debet facillè ad poenam tra
hi. Vidi tamen semel fuisse factu. quia. qui
dam bonus ciuis & apothecarius cu. habe
ret uerba cu. quodam. ex iracundia dixit ego faciam te suspendi
& vadas per quancunque uiam uelis. ille in paucos dies cu. reperi
ret ipsum in horto interfecit ipsum. caueas ergo a talibus uerbis
si prudenter uis uiuere. & non mineres alicui vnquã de offendere
ipsum quia scribitur in marmore. & in medio pectoris. Not.
eriam in l. seq. qd ubi per l. uel statutum permittitur offensa. non
est licita defensio. ideo si quis vadat cã capiendi bannitum pro pe
cunia. & bannitus se defendat. & illum interficiat. licet primò ef
fet bannitus pro pecunia. nunc bannietur in personam. quod non
esset si defensio fuisset licita. ad hoc s. de his qui ad eccle. confu.
l. si seruus. in fin. & quod not. Bald. s. de infra. l. decuriones.

De inofficioso testamento.

Rubrica.

Postquam uidimus de iudicibus. coram quibus causae sunt
tractandae. sequitur uidere de ipsis causis. sed quia causae uiles
digniores sunt. & maiores quã particulares. ut est petitio hær.
infra de peti. hær. l. si. volens ab illa incipere permittit istum ti
tulum. In quo tractatur de querela inoffi. testam. quae intentatur
per filium exheredatum contra hæredem scriptum. & per eam
irritatur testamentum. & etiam additio hæreditatis. & hæreditas
deuoluitur ad causam intestati. & sic aperitur uia petitionis hær
editatis ab intestato. unde est preparatoria petitionis hæredita
tis. Eatequã filius in ea obtineat. non habet petitionem hæredita
tis. nec eam intentare potest sicut & tit. ad exh. uel actio ad ex
hibendu. est preparatoria rei ven. l. ad rem mobilem. ff. de procu.

Petitio hæreditatis directa contra quem datur. et quid de utilit
An petitio hæreditatis directa uel utilis. sit idem quod querela.
Querela quando datur contra fideicommissarium uniuersalem post restitutam hæredita
tem. si fertur sententia super querela contra testamentum. et sic rescinditur. et nunc
uult exheredatus intentare petitionem hæreditatis contra fideicommissarium post
dentem. an illa petitio erit utilis. uel directa.
Hæres si fuit grauatus restituere partem hæreditatis. et ita restituit. an si actum est co
tra fideicommissarium. et obtentum. sententia praeiudicabit hæredi in parte que
sibi remansit.
Quid econuerso. si actum est contra hæredem.
An ista lex hodie non procedat per auth. ex causis qui rupto testamento per querelam
legata et fideicommissa firma perueniunt. licet rumpatur directa institutio.

LEX

I.

Vm de inofficioso. Contra fidel
commissarium
uniuersalem qui bona possidet. datur querela in
officiosi testam. qua. plata contra eundem datur pe
titio hæreditatis. tanquam contra possidentem
pro hærede. uel pro possessore. hoc dicit. Sed ante eam prolatam
id est antequam sit sententia rescissoria testamenti. non possidet
uel pro possessore habetur. quia ille qui taliter possidet. non est
hæres licet reputet se hæredem. ideo datur contra eum petitio
hæreditatis. quae non daretur si esset uerus hæres cum illa actio
datur uero hærede contra illum qui non est uerus hæres. sed pos
sidet tanquam uerus hæres uiliter tamen. quia per restitutionem
hæreditatis transeunt uilia. & fideicommissarius loco hæredis
habetur. ut l. si filius. ff. quod cum eo. ideo non datur petitio here.

Causa ciuili. Adde
Fraci. pau. i. tracta.
de pte. caputuli se
de va. in x. q. ij. p. tis.
Bannit. Adde Nel
lū in trac. de bannit.
ubi diffuse. & an
possit offendi qñ ap
pellauit. vide p. Har.
in l. ij. s. si seru. ff. de
acqui. pos. in l. j. ff. nul
no. app. interpo. & f
l. qui a latronibus. in
s. si qñ. de testia.
Inimico. Adde qd
si feci pacem cu. titio
& promisi eum non of
fendere sub certa poe
na. qd si consanguis
neus offendit eum. an
dicitur Titius incidit
i poenam. vide Per. de
anch. in c. sciat cūcti
de elec. li. vj. Ant. de
Bu. & lo. de imo. in
c. ij. de remun.

sed rescisso testamento desinit esse hæres. etiam vtiliter: & incipit tenere pro hærede, vel pro possessore. & ex tunc incipit contra eum competere peti. hære. vt in ij. dicto huius legis. in ver. [vt perinde.] & primo loquitur de querela postea de peti. hære. & exponitur. [perinde.] i. exinde secundum glo. ad quā veniamus. ¶ Præmitte q. habemus peti. hære. directam: quæ datur contra illū qui præten dit se habere iura directā & vtilem. quæ datur contra illū qui præten dit se habere iura vtilia. puta iure fideicommissi. Item præmitte q. quidam antiqui (vt Guarnierius) tenuerunt qd. peti. hære. directā vel vtilis. idem sit cum querela. vel econuerso que rela est eadem cū peti. hære. Item q. intentando querelam. cōseatur quis intentare peti. hære. quia apparet q. vult hæreditatē habere. sicut in simili. quæ intentat bo. pos. contratab. ad rescinden dum testamentū. censetur intentare bo. pos. vnde liberi ab intesta to: vt l. cum quidem. ff. de bo. pos. His præmissis queritur de duo bus. primo quæ erat ratio dubitandi in hac l. glo. primo respon det secundū prædictos. q. peti. hære. non datur contra titulo pos sidentem. vt l. hæreditatem. j. in qui. cau. cel. lon. tem. præteri. sed si fideicommissarius vniuersalis habet ti. testamenti. ergo contra illum non datur peti. hære. Et si sic est: ergo non potest intentari contra illum querela: quia censetur intentata peti. hære. tamen contrarium est. quia ille ti. habetur pro non ti. ita dixerunt anti qui: sed quia habetur pro non titulo glo. sequens ma. post prin. in ver. [sed contra primam.] volendo sustinere dictam opi. anti quorum. q. querela & peti. hære. sint idem: & q. intentando. que relā censetur intentata peti. hære. respondet secundū eos ad dictā oppo. verum esse q. peti. hære. non datur contra possidentem. ti. f. particulari in vna re. vel in aliquibus: sed contra possidentem vniuersali. vt contra illum qui emit totam hereditatem ad alium quā venditorem pertinentem. si erat malefidei. vt l. nec vllam. §. j. ff. de peti. hære. & si maiorem partē hereditatis. Iste autē fidei commissarius habeat ti. vniuersalem. & debet intelligi ista l. quā do erat malefidei: quia sciebat testamentū esse inofficiosum: me ritō cōtra ipsum pōt dari peti. hære. quia ti. habetur pro nō ti. si cut in q. buldam alijs. casibus Breuiter diuinatio est dicere q. hic erat malefidei. Itē falsum est q. peti. hære. & querela sint idē: cū habeant diuersos terminos & tractatus: vt l. si idem. j. de cōdi. Itē falsum est q. intentando querelam. censetur intentata peti. hære. quia querela datur ex hæredato: qui non est hæres. contra illum qui est verus hæres. nam testamentum inofficiosum valet mero iure. & ex eo potest hereditas adiri. & contra verū heredē datur querela l. si non mortis. §. si. ff. eo. datur ergo ei qui non est hæres contra verum hæredem. Sed peti. hære. econuerso datur ei qui est verus hæres. alijs enim non haberet eam. sicut & rei vend. datur ei qui est verus dominus. Item contra eum qui non est hæres. vel non est dominus. sed reputat se heredem: vel dominum. & hoc important illa verba possidere pro herede: vel pro possessore: nō q. sit verus hæres: cum ergo ante sententiam latam in querela. & sic antequā sit rescissum testamentum non sit hæres: non est sibi nata peti. hære. ergo non potest dici q. intentata querela censetur intentasse peti. hære. & hoc prosequere per gl. plenius in l. qui de inoffi. test. ff. eo. dicit tamen ibi glo. in fi. not. q. si expresse. & sub conditi. deduceret peti. hære. procederet libellus. puta peto testa mentum rescin. quo facto peto pronuncari hereditatem ad me pertinere. secus si simpliciter & pure. & idē si videtur tacite in tentata. secundū prædictos. quia censetur iure intentata. quod fieri non potest expresse. ergo nec tacite. responde ergo ad dictā opi. secundū glo. ibi: quod non placet: imō aliud prorsus est que rela & c. & ibi dum dicit: & hoc expone & c. quod fideicommissa rius vniuersalis bene habet titulum antequā sit obtentū in quere la. & iste titulus non impedit intentari querelam. quia illa semper datur contra habentem verum titulum. & habentem ius in hæredita te. sed postquā est obtentum in querela. ille titulus est rescissus. & ex tunc contra eum datur peti. hære. quia possidet pro hæ rede: id est tanquā hæres. cum tamen non sit. & hoc vult iste tex. in fi. & sic non simul competunt istę actiones. & eo tempore cō tra eundem: sed successiue vna post alteram. & exponitur. [perinde.] i. exinde. Sed nunc redeundo ad prin. glof. & retenta opi. antiquorū. quia tex. in illo ver. [vt perinde.] videtur facere quā dam similitudinem de vno casu ad alium: queritur quis sit ille casus: ad quem per similitudinem respōdent illi antiqui. f. ad ca sum quo querela & directā peti. hære. daretur contra hæredem

directum: quia clarum est quod potest dari. & sicut tunc quere la. & peti. hære. directā sunt idem. & intentata querela censetur intentata peti. hære. contra illum qui est verus hæres. & possidet pro vero hærede. & sicut daretur peti. hære. directā contra illum qui non est hæres. sed possidet tanquā directus hæres. & sic pro hærede. vel pro possessore. ita & in casu nostro contra fideicom missarium vniuersalem qui est vtilis hæres. Breuiter istę sunt am bages. & ista glo. satis inepte recitat opi. antiquorum. patet tamē declarata per prædictā. ¶ Nunc extra glo. queritur primō quā do querela datur contra fideicommissarium vniuersalem post restitutam hereditatem: vt in casu huius l. in prin. si fertur senten tia super querela contra testamentum. & sic rescinditur. & nō vult exheredatus intentare peti. hære. contra fideicom. possiden tem. an illa petitiō erit vtilis: vel directā? glo. iste secundum anti quos tenent q. sit vtilis. Item Gul. de Cu. dicens q. per sententiā prædictā rescinditur titulus. quem habet fideicommissarius: non ille titulus. qui remansit apud heredes: quia etiam restitutione facta remansit hæres directus. & fideicommissarius est vtilis. ergo nō potest filius plus consequi per rescissionem quā esset apud fidei commissi. sed apud eum non erant nisi iura vtilia: ergo & c. Bal. vi detur sentire q. rescindatur etiam titulus. qui remansit apud heredes: quia fideicommissi. effectus est procurator in re sua. ista ra tio parum concludit: & plus dictum Guliel. quia sententia lata contra fideicommissi. qui habet causam ab herede. non præiudi cat hæredi. sicut lata contra successorem singularem non præiudicat actori: vt l. si à te. §. j. vel ij. ff. de excep. rei iudi. sed econuerso sententia lata contra hæredem ante restitutionem hæred. vel post. & cū querela fuisset intentata. aut postea facta. restitutio præiudicaret fideicommissario. & omne ius in ipsum transire: na men resoluitur. rex. est singu. in l. si patroni. §. penul. qui incipit actiones. ff. ad Trebel. & tunc acquireret peti. hære. directā tam contra fideicommissarium possidentem. quā contra quencūq. alium. secundū Gul. de Cu. qui subtiliter loquitur: sed si quere la foret intentata contra hæredem scriptum post restitutam hæ reditatem. sententia lata contra hæredem non faceret præiudi cium fideicommissario. vt l. facta. §. si hæres. eo. titu. & argu. eorū que habentur in l. si superatus. §. si. ff. de pig. & l. præses. eo. ¶ Sed ponamus q. hæres fuit grauatus restituere partem hereditatis. & ita restituit. queritur si actum est contra fideicommissarium. & obtentum: an sententia præiudicabit hæredi in parte quæ sibi remansit: dic quod non. vt s. dixi. sed econuerso si actum est cō tra hæredem. & obtentum. an sententia præiudicet fideicommissa rio in parte restituta: distingue vt s. dixi de tota. an fuerit actum post restitutionem. vel ante. ¶ Vltimō videtur q. ista l. hodie nō procedat per authen. ex causa. xj. de libe. præte. quia rupto tes tamento per querelam rumpitur directā institutio. sed legata fideicommissa tam particularia quā vniuersalia firma perman ent per illam authen. ergo contra fideicommissarium non pote rit intentari querela: nec peti. hære. quia & si exheredatus egisset querela contra hæredem. & obtinisset hereditatem. teneatur restituere fideicommissi. vniuersali virtute illius authē. ergo si fidei commissarius possidet. nō potest ab eo auocare: vt in regula cui damus: Breuiter secundum Bal. verum est. nisi ratione legitime quā possit retinere filius exheredatus si egisset contra hæ redem. & obtinisset. Nam eodem modo si post restitutionem hæ reditatis vult agere contra fideicommissarium querela. & post victoriam petitione hereditatis. & legitime conlequatur. pote rit. Et ista opinio. est valde substantialis: & miror quod nec C. nec Bar. eam fecerunt nec glof.

¶ Bonorum possessio causa litis agnoscendæ qualis sit? & propter quid fuerit in ducta. & quis sit eius effectus?
¶ An hodie ista bonorum possessio gratia litis agnoscendæ sit necessaria: cum emipia hodie admittatur ad similitudinem filij in potestate.

LEX

Q Vanuis. ¶ Per bonorum posses. causa litis agno scendæ intentatam & obtentam per bo nium emancipatum exheredatum. volentē agere que rela. non obtinet hereditatem: nec eam à scriptis hæ redibus potest auferre: quia non tribuit ius: sed aperuit viam que relæ: ideo necesse est postea querelam intentari: & post quere lam petitionem hereditati. hoc dicit. tex. cum glo. de qua bono rum ¶ posses. causa litis agnoscendæ. dic vt ff. eo. j. possumus. f. si ad

[illegible]

• Quod unus heres non teneatur alteri per actionem ex testamento dare partem suam cum quilibet accipiat à seipso: non à coherede.
Quo iure iste posthumus petere poterit suam virilem portionem?

LEX

III.

In mater. [†] Ista l. ponit vnum casum singularem, qui nō reperitur alibi. in quo filius præteritus habetur pro instituto autoritate huius l. quando tria concurrunt. scilicet qd sit præteritus à matre, & qd mater ignoranter præterijt, nesciens se illum filium debere habere. & postquā sciuit, non habuit tempus mutandi testamentū. quia mortua est in puerperio. quo incepit ipsum habere. & tertio qd in testamento fuerint instituti alij filij: scilicet si extranei cōcurrentes ergo prædictis tribus habetur. pro instituto in virili portio ne hæreditatis. quia erant duo filij instituti. & venter præteritus. posthumus. qui natus fuit, habebit tertiam partē hæreditatis alias duas tertias diuident instituti inter se. vel equaliter, si equaliter fuerint instituti: vel in equaliter. si in equaliter instituti fuerint: vt ff. de vul. & pu. l. qui cum plures. deficiente autē aliquo istorū non habet pro instituto. sed pro præterito, & per cōsequens pro exheredato iure isto. sed ¶ hodie præteritio materna facta sine causa nō habetur pro exheredatione sed reddit testamentū nullū: vt no. per glo. in aut. de hære. & fal. §. exheredatos rūpetur testamētum agnatione posthumi præteriti, sicut rūpitur testamentū patris. ff. de in iu. test. l. posthumorū. in ¶ præteritione autem paterna non habet locū ista l. vt præteritus habeatur pro instituto: etiā si fuit ignoranter præteritus: nec pater habuit tēpus mutandi testamentū: vt l. militis codicillis. §. miles in supremis. ff. de test. mi. & quod no. in l. vxorem. ff. de manu. testa. in glo. & fundatur prouisiō huius l. in triplici fauore. scilicet fauore testamētū. ne testamentum rumpatur per querelam. Item filiorū institutorū. Item filij præteriti non excludantur ab hæreditate materna. Item & quarto in facto materno. quia non habet tēpus mutandi testamentū. quod si habuisset, verisimiliter prouidisset. ¶ Sed pone qd præterijt filium iam natum, quē credebat se nō habere, sed fore mortuum: an habebit locū illa lex, vt habeat pro instituto. si instituit alios filios. videtur qd non. quasi sit speciale quādo mortua est in puerperio. contrarium sentit glo. ordinaria. in l. cū mater. ff. eo. in glo. j. Item pone qd constat de intentione matris qd noluit aliter prouidere, puta qd sibi fuit dictum qd prouideret circa testamentum quod fecit: & ipsa respondit quod non curabat: sed volebat stare sicut stat: & statim mortua est. tenet hic Gul. de Cu. qd iste filius non habetur pro instituto: & poterit intētare querelā: quia ista lex nō ponit præsumptionē iuris & de iure. contra quā non admittitur probatio in cōtrarium. sed de iuris tantū: sed in incertis nō certis locis est cōsecutus. l. cōtinuus. §. cū ita. ff. de ver. obli. secundū hoc difficile est istā l. sustinere. nam licet fortē tempore testa. nō esset prægnans, vel esset: tamen nō credebat, negari non pōt quin añ partū vel prope partū sciret se prægnantē: & sic habuit tēpus mutandi testamentū: & tamen nō mutauit ergo videt sibi imputandum. quod tñ ista l. non cōsiderat. sed dūtaxat an post natiuitatē habuerit tēpus mutandi, vel nō secundū Gul. an noluerit mutare, vel sit dubiū. Bal. format illud dubiū. & nō soluit: sed dicit cogita. pōt dici qd ideo nō cōsideratur tēpus antierius. quia licet sciret se prægnantē, ignorabat tñ an salua deberet parere. quia partus sunt quæ nō dubitēt de tali casu. & qd ignorabat an esset partura masculū, vel fœminā. vel aliter vellent prouidere circa masculū, & aliter circa fœminā: ideo nō est curādū de tēpore anteriori. & sic habet locū etiā in illi quæ tēpore testamētū sciebat se prægnantē: vel etiā ignorabat sed postea nō potuit, nisi sciret. & ista declarat hęc l. in gl. j. ibi. [illud in maribus.] [testatoribus. quia præteritio patris de filio in potestate, nō habetur pro exheredatione. & ideo reddit test. nullū: si erat iam natus. sed si natus non erat, nō reddebat nullū à prin. vt l. iij. §. j. de in iu. te. sed nato post humo rūpiē testamentū ipso iure: & sic nō est necessaria querela inofficioli. sed præteritio mīna habebat olim pro exheredatione. vt insti. de exhæ. li. §. mī. & sic test. nō reddebat nullū. & sic erat necessaria querela. eodem modo si nō erat natus, nascēdo postea non rūpit ipso iure: sed habet querelā. vt hic post principiū. Sed ¶ hodie præteritio materna sine causa reddit test. nullū. si tñ cum causa. Idē hodie qd olim. vt s. dixi. Quæ autē sit ratio diuersitatis inter præteritionē paternā. & maternā. dic vt no. Bar. in l. in iu. ff. de lib. & posth. quia dñum rerum maternas nō transit ipso

1. *Præteritus matris facta sine causa hodie non habetur pro exheredatione: sed red-
dit testamentum nullum. & nu. 5.*
2. *Præteritus a patre, quod non habeatur pro instituto, etiam in casu legis. & nu. 4.*
3. *Aliter si præteritus filium iam natum quem credebat se non habere, sed fore mortuum:
non habet locum ista lex, ne habeatur pro instituto, si instituit alios filios?*
4. *Quid si constat de intentione matris, quod noluit aliter providere?*
5. *Quid si auctoris in testamento præteritum patrem, & matrem.*
6. *Quæritur an testamento instituit unam de filiis iam natis in octo uocis, & alium in qua-
tuor uocis quantum habebit iste posthumus præteritus?*
7. *Quid si iam natum instituit in legitima tantum, & extraneum in residuo, an iste post-
humus habet quærendum contra extraneum, & totum sibi auferat, & diuidat inter
se & præteritum*

iure in filios: sicut bonorum paternorum: ideo non erat necessaria expressa exheredatio: sed alium instituendo videbatur filium exheredare: non sic in patre. nisi exheredaret expressè. quia cū dominium per legem transeat in filium, necesse est qd pater sibi auferat per expressam exheredationem. alias non potest in alium cōferre. quia duo non possunt esse domini in solidum eorundē bonorum: ideo pater filio non habetur pro exheredatione. ¶ In glo. quæ incipit. Etiam si scripti hære des. ¶ quæritur primò circa fin. huius l. quid si testatrix vnum de filiis iam natis instituit in viij. vncijs, & alium in quatuor, & sic primus habet in duplo plus quā secundus quantum habebit iste posthumus præteritus. glo. vult qd etiam tunc habeat virilem. i. tertiam partem hære. sicut si succederent ab intestato. & sic habebat locum ille tex. alia duæ textiæ remanent apud institutos: de quibus debent facere tres partes. & primus institutus in viij. vncijs habebit. ij. & alter institutus in quatuor habebit vnam. & sic seruabitur voluntas testatoris. quæ voluit vnum habere in duplo plus quā alium. vt l. quicquid plures. ff. de vul. & pu. facit l. si ita. in prin. de li. & posth. Sed op. in fi. gl. qd imò iste posthumus debet habere tantū quantum ambo iam nati. & sic dimidiam partē hereditatis: quia lege cauētur qd si testator distribuit totū aliam inter quatuor, puta instituit vnū in sex. vncijs alterū in alijs sex: quia hereditas diuiditur in xij. vncijs. ¶ l. seruus. §. hereditas. ff. de hæ. insti. & §. hereditas. insti. eo. si postea instituat alterū in alteram partem, censetur transisse ad duplū: & facere de qualibet vnciā duas. & sic de xij. xxij. & sic duos alios. & censetur voluisse qd primi duo habeant vnam, & alter institutus sine parte alteram habeat. vt insti. de hæ. insti. §. si verò totus. sed hoc est huiusmodi: quia distribuit totū aliam inter iam natos: & postea lex illa habet pro instituto istum posthumum: cui testatrix nullam partem assignauit. tertio cōsetur institutus in alio alie. i. diuisa tota hereditate in xxij. vncijs. primi duo habent xij. & ille posthumus alias xij. & sic tantū ipse solus, quā tū primi duo. & sic in effectu dimidiam partem hereditatis. glo. soluit qd contrariū loquitur in instituto sine parte ab ipso testatore. lex illa loquitur in eo qui nō fuit institutus a testatrice: sed habetur pro instituto ab illa. vnde noluit ipsum vocare ad aliam aliam, sed ad virile. ne sit melioris conditionis quā alij duo. & satis debet sufficere. In glo. si. ibi. ¶ sed nullo instituto vel pro instituto habito cōpetit querela. ¶ Illud nō erat verū iure veteri ante Iustinianū, quia institutus in minori parte quā sit legitima, habebat querelā: & rēpebat totū testamentū. hoc corrigitur hodie, quia solū agit ad supplementū, quod succedit loco querelæ. vt j. eo. l. oimodo. j. eo. similiter institutus in integra legitima si in ea erat grauatus, habebat querelā. & hodie hoc corrigitur favore testamenti: rēpatur, & remouetur omne grauamē. vt j. ea. l. quoniam in prioribus. & forte habuit glo. respectū ad dictas leges nouas. in q. tamen gl. videtur æquius dicendū. qd si est virilis & æquius qd ille posthumus præteritus habeat querelā, sibi sit concedenda contra extraneum. ¶ Quid enim si mater filium iam natū instituit in legitima tantū, & extraneū in residuo? certe æquū videtur qd posthumus habeat querelam cōtra extraneū, & totum qd habet sibi auferat, & diuidat inter se & fratrem, quia non debet priuilegium habere ex illa l. pro hoc j. de testa. l. hac cōsuetissima. vbi si extraneus misceretur cū filio, testamentū non solenne valet respectu filij tantū, & nō respectu extranei. facit etiam l. si. j. cōmunia vtriusq. iudi. in verbo. si autē extranei. ¶ Vltimò quærit Gul. de Cu. & Bar. post eum, quo iure ille posthumus, petere poterit illam virilem portionem: an condī. ex ista l. an actio. ex testamēto? & dicunt quod actio ex testamento, quā habet mediante testamento, & sic formiter. condī. verò extra l. datur quando in formiter. i. non mediante causa apta producere actionē. sicut diximus in iuramento informiter præstito. quod parit virile actionem ex illa causa: & præstitum informiter parit actionem in factum Breuiter Bal. dicit eos errasse: & credit qd per inaduertentiam. quia neutra istarum actionum competit: sed sola petitio hereditatis. nam vnus hæres nō tenetur alteri per actio. ex testamēto dare partē suā. quia quislibet accipit à seipso: non à cohærede. vt l. sed & si sub cōditione. ff. de hæ. insti. & secus in legatarijs & fideic. quia capiunt ab hærede: nō à seipsis. vnde ipsi bene habent actio. ex testamēto. & hoc fortē voluerunt prædicti Gul. & Bal. alias maxime errassent. Vltimò quærit Bald. an ille posthumus habebit remediū. l. dicto. j. de edi. diui. Adri. tol. vt possit petere

se mitti in pos. bono. videtur qd non quia illud remediū datur heredi. scripto. ille autem dicitur scriptus, qui videtur potest oculis corporeis. l. j. ff. de his quæ in test. delen. Sed iste viso testamento non potest videri scriptus. sed bene potest intelligi oculis mentis. ipse tamē tenet cōtrariū. Intellige dictū eius facta fide corā iudice, & confecta scriptura qualiter fuit filius talis mulieris defunctæ, & præteritus in testamēto: & tunc dabitur virile remediū. sicut dicunt glo. & doc. in instituto in præsentia testium sine scriptura notarij. quia facta examinatione testium habebit remediū illius l. & similiter venientes ab intestato facta fide quod sine p. pinquiores: & postea illa scriptura produceretur coram iudice. & petetur missio in tenutam bonorum.

LEX

IIII.

Vm ex causa. ¶ Per querelam non retractatur libertas relicta per fideicommissum: & semel data. h. d. supple hanc l. per l. Papinianus. §. si. ff. eo. quia manumissus tenebit dare filio exheredato xx. aureos pro seipso. Item istud quod hic dicitur præcedit siue querela intentetur infra quinquennium, & sic de iure cōmuni: siue post ex magna causa impedimēti. & sic de iure speciali: & hoc in libertate data per fideicommissum: quæ nullo modo retractatur: quia nititur duplici voluntate, seu consensu. videlicet testatoris & hæredis manumittentis. Sed in relicta dicitur quæ non nititur nisi voluntate testatoris, distinguitur an intentetur querela intra quinquennium, & sic de iure cōmuni debetur. imò rescinditur: sicut & alia legata nō fauorabilia. an post quinquennium de iure speciali. & tunc idē qd in fideicommissis: quia non rescinditur. sed soluit xx. aureos vt hæc habentur in tex. & glo. in dicto §. finali. cum l. sequenti. ff. eodem.

¶ Querela quando dicatur preparata?

¶ Querela non preparata quando transmittitur, non transmittitur ad extraneos: sed ad descendentes tantum.

LEX

V.

Si pater tuus. ¶ Querela preparata transmittitur ad quoscūq. heredes. h. d. dicitur autem preparata post lit. conte. super ea. vt hic: vel etiam post. aut ante datum libellū. post petitio. bo. pos. gratia lit. agna. de qua in l. ij. §. eo. vel post controuersiam motā. cum appareret qd exheredatus vult eam intentare, vt hæc habetur in l. posthumus. §. si. cum l. seq. ff. eo. nam si postea exheredatus decedat, transmittit ad quoscūq. heredes. vt hic. dicitur nisi præparatione facta recessisset per trans. vt §. de trans. l. an mora. & ibi no. per Bar. tunc enim etiam quando esset præparata, non transmitteretur ad hæredem: quia odiosa, sicut nec alio iniuriarum transmittitur ad descendentes ipsius filij exheredati. vt j. eo. l. scimus. in fi. sicut lapsa hereditas ascendentis etiam nō adita transmittitur ad descendentes. per tit. de his qui ante apertab. Et hoc quando competit contra testamentum ascendente ratione prædicta. Sed quando contra testamentū fratris turpis personam instituentis, & fratrem prætereuntis. vt j. ea. l. fratres. & l. fratres. quo casu loquitur illa l. glo. quæ est hic. videtur idem sentire. dum alle. illam l. scimus. in fi. Pe. Cy. & alij tenent contrarium non est eadē ratio. nam hereditas fratris nō adita non transmittitur ad descendentes fratris. ergo nec querela cōpetēs contra nō fratris. Tene menti. ¶ In tex. ibi. ¶ vel postquā propositum abuteretur. ¶ supple. & ad aliquem actū exteriorē processisset. per quem peteret de suo proposito. & tunc diceretur querela preparata vt §. dixi. Non autem sufficeret propositum in mente retentum. sicut nec in aditione hære. sufficit voluntas ad eū di. sine aliquo actū exteriori. vt no. in l. pro hærede. in prin. ff. de acqui. hære. ¶ In tex. ibi. ¶ te hærede relicto decedisset. ¶ Idem si reliquisset in quocūq. extraneum. sed quando transmittitur non preparata, non transmittitur ad extraneos: sed ad descendentes tantum.

¶ Donatio inofficiosa facta per patrem, qualiter possit rescindi?

¶ Filius exheredatus: cui pater fecit reliquum quod est minus legitimum: non potest habere querelam: sed debet agere ad supplementum.

LEX

VI.

Vm quæritur. ¶ Exheredatus nō habet querelam: si sibi fuit relicta integra legitima: quæ est quarta pars bonorū quæ habebat testator ante mortis suæ. h. d. In tex. ibi. ¶ an filij. ¶ exheredati sub. etiam indebitē. quia sine iusta causa. nā nihilominus valebat test. nō

ut collat

A V T H E N T I C A.

Nouissima. ¶ Ista authē. cōtinet quatuor dicta.

Primū vsq; ibi: [quoquo relicti ti.]

Secūdu vsq; ibi: [ex æquo.] Tertiu vsq; ibi: [cuius por

tiōis.] Quartū vsq; in fi. Primū dictū corrigit l. cū que

rit. dū dicit si quartā bonorū. & c. & l. Papin. §. qm̄ aut cū seq. &

aliās similes. quā dicit legitimā omniū filiorū esse quartā partē

totius hereditatis. & sic tres vncias. nō distinctio numero libero

rū: & sic pater de dodrāte. id est nouē vncijs quē faciūt tres par

tes: de quatuor poterat facere q̄ volebat, & relinquere etiā extra

neis. dūmodo reseruet filijs & quartā partē totius. vt in l. parēti

bus. per istā auth. augef legitimā. vt si tertia pars. i. quatuor vn

ciae. si em̄ sint quatuor, vel pauciores filij. sed si plures, sit semis. i.

dimidia. sic notat per ius positiuū posse augeri debet iure natu

ræ: eo modo potest minui, vel etiā in totū tolli. vt no. per Cy. in l.

fancimus. de nup. & Bar. i. l. Titio cētū §. Titio gñro. de cōdi. &

demō. & Dy. in capit. indultū. de reg. iu. in vj. licet videatur con

trariū quia ius positiuū. nō pōt tollere ius naturale. vt inst. de iu.

na. §. sed naturalia. sed quia ius successionis est de iure positiuo.

sicut ius positiuū potuit inducere: attenta tñ ratione naturalī ita

potest tollere: & hæc est cōmunis opi. licet quidā dixerunt q̄ bñ

pōt minuire, sed nō tollere. sed certē si nō pōt tollere, nec mi

nuere. quia per hoc etiā tolleretur minuendo vsque ad minimum.

quod de bonis. §. fin. ff. ad l. fal. & quod dixi de iure positiuo cō

muni. idem de iure municipali. quo ad eius territorium. ¶ & sic

per statutu potest augeri legitimā. vt in ciuitate Teruina vbi

est statutum q̄ ascendens non possit extraneis relinquere vltra

tertiā partem bonorum suorum. reliquæ duæ tertię debent ap

plicari venientibus ab intestato. id est descendentibus. & sic legi

tima sunt duæ tertię econuerso ad ius commune. quod dat po

testatem testadi de duabus tertijs. & non de alia tertia. istud ecō

uerso & eo modo potest minuire, vel tollere: vt in statutis vrgē

tibus communiter per Italiam. q̄ existente masculo filia scēma

na non succedat: sed debeat dotari. nam illi tali scēminæ nulla

legitima debebatur. licet debeat dos: si maritetur. & non aliter

quia legitimā est portio portionis debita ab intesta. vt l. parentis

bus. sed tali scēminæ existente masculo q̄ nulla portio debeat

ab intestato quia statutum dicit q̄ non succedat ergo nulla legi

tima debetur. nec tunc dos succedit loco legitimæ: quia si succe

deret, nulla inesset conditio. vt. infra. eo. l. quoniam & tamē nūc

conditio inest, si nubat. aliās nō debet & si decesserit antequam

nubat, non transmittit ad heredem: & hoc pluries vidi consultū

Secundum confirmat ius. C. Iustiniani. quod est in cadē. l. oīmo

do. Vbi dicit idem. sed tam ista quā illa corrigunt iura vetera

digestorum. quæ nolebant filio relinqui legitimā iure insti.

aliās etiā si fuisset relicta iure legati, & fideicom. dicebatur fi

lius præteritus. cum præteritio sit non instituere, nec exhereda

re. vt j. de fideicom. l. pe & l. inter cætera. ff. de libe. & posthu. & l.

gallus. §. in omnibus. i. c. l. ita tamē. §. qui rogatus. ff. ad trebe.

dicebatur præteritus. & habebat contratabu. filius cui iure fidei

cōmi. l. hereditas vel pars eius erat relicta. ¶ hodie verō per aliā

auth. nouiorē. illa in ti. vt cū de appel. cog. §. aliud quoq; capi

tulum. requiritur ti. institutiōis. saltem in vno nummo. & in hoc

differt à iure veteri. quo tota legitimā habebat relinqui iure insti.

hodie sufficit quod instituat in aliquo. iuxta nota. in l. si quis

priore. ff. ad trebel. & l. tertia. §. sed vtrum. ff. de mino. & hoc qd

deest suppletur vel ex legatis: vel ex fideicom. quæ computan

tur in legitimā, vel ex alijs quæ proueniunt ex facultate de

functi. iuxta plene not. per Bar. in l. in quartam. ff. ad l. falci. vel si

nihil fuit relictuū vltra aliud modicum in quo fuit institutus,

suppletur ab hærede. & interdum etiā à legatarijs: quibus re

licte sunt res testatoris in specia. vt no. per Bart. in d. l. in quar

tam. ¶ Et est mirabile quod si filius instituat in vno nummo

tantum. valeat testamentum: & si non instituat, sed iure lega

ti vel fideicommissi relinquatur mille marchæ auri, vel maior

pars hereditatis. testamentum non valet. & hoc contingit. quia

titulus institutionis est honorabilis: vt l. filium. de lega. præstan

& habet ius accresc. posito quod sit in certa re institutus. quod

non habet titu. legati, & hoc in filio, sed in extraneo titu. insti

tionis in certa re alio instituto in toto, non habet ius accrescēdi:

vt l. quoties. infra de hæ. inst. Aduerte tñ ad vnū notabile dictū

Bald. ¶ si statutum augeret legitimā, nisi dicat expresse quod

si dicitur possit expugnari per querelā. hodie verō idem. si cau

sa fuit expressa: licet non esset vera quia seruata est solenni

tas à iure requisita de filijs instituendis, vel exheredandis. vt l. in

ter cætera. ff. de libe. & posthu. & l. Gallus. §. in omnibus. In tex.

ter quartam bonorū partem. ¶ supple deducto ære alieno, vt

l. l. Papinianus. & §. quanta. & §. quoniam autem. & istud de

quarta corrigitur hodie per authē. nouissimā. hic posita quia est

quarta, vel semis. secundū numerum liberorū. ¶ In tex. ibi. [mor

ta tempore. ¶ hoc etiā corrigitur per auth. vnde si parens. quia

non semper inspicitur tempus mortis, sed etiā inspicitur tem

pus antequam. si pater extenuauit patrimonium suum per dona

tionem. nam filio debetur licentia. i. quarta, vel tertia non solum

de bonis quæ pater habebat tēpore mortis, quæ fortē erant pau

cares etiam de illis quæ habebat tempore donationis: quæ fortē

erant multa. & sic rescinditur donatio inofficiosa per querelā in

officiosa donationis. vt ibi. & in ti. proxi. quod etiā iure veteri

digestorū videbatur introducū. vt in l. Titio Seio. & §. seq. ff. de

leg. §. sed si alio modo pater diminuebat patrimoniu, sufficiebat

& sufficit q̄ habeat quartam vel tertiam de bonis quæ reperitur

habere tēpore mortis. vt in hac l. Sed oppo. q̄ imō licentia secun

dum illa tempora sit quarta pars illius portionis quæ tangit filiū

ab intestato. nō autem quarta vel tertia omnium bonorum. vt j.

eo. l. parentibus. Solu. aut queritur de licentia filiorū. & est quar

ta, vel tertia omnium bonorum inter omnes æqualiter diuiden

da. vt in aut. nouissima: aut queritur de legitimā vnus filij, cum

sint plures: & est quarta, vel tertia illius portionis quæ ipsum tā

giat ab intestato. vt in d. l. parentibus. & hoc recidit in idem cum

primō. ¶ In tex. ibi. [inspicitur.] quia si sibi fuit relicta integra le

gitima, non potest intentare querelam: etiā si velit repudiare reli

ctum. sed si non fuit relicta integra iure illo. sed hodie etiā tūc

non potest intentare querelam: sed debet agere ad supplementū.

vt j. eo. l. omnimodo. quoniam etiā iure veteri quando filius erat

exheredatus & ti. legati, vel donati. causa mor. vel inter viuos

fuera relicta, vel datum aliquid minus licentia, non habebat

querelam: sed agebat ad supplementum. casus est in l. si non mor

tuus. sed si non erat exheredatus, sed institutus in minori par

te legitima, habebat querelam iure veteri. sed hodie per l. omni

niū non habet: sed agit ad supplementū. Sed oppo. quia filius

intestato debebat habere legitimā iure insti. & si non erat insti

tutus, testamentum erat nullum: licet iure legati vel fideicom. i.

legitima esset relicta: vel si erat emancipatus, intētabat contrata.

vt l. in tamen. §. qui rogatus. ff. ad l. Treb. & hoc est clarum secun

dum omnes. Solu. verum est si non erat exheredatus, nec institu

tus. licet indebitē. ad excludendum ipsum à querela sufficiebat

relinquere iure legati. casus est hic. vel dona. vt in d. l. si non mor

tuus. nō tenebat eam acceptare, si nolebat: sed acceptando sibi pre

iudicabat in querela: sed legitimā tenebatur acceptare: vellet nol

let. & ita intelligitur illa l. quia tunc (cū pater sit mortuus) non

posset prouidere. si non acceptaret: sed quando vult donare, non

cogitur acceptare quia potest prouidere pater ipsum instituē

do. hanc l. si verō. §. fina. ff. de bo. libe. Tene menti prædicta. quæ

declarat istam materiam.

1. ¶ Per statutu quomodo legitimā possit augeri, vel minui?

2. ¶ Quomodo hodie debeat aliquid relinqui filio iure institutionis: et quod deest supplea

tur vel ex legatis, vel fideicommissi: quæ computantur in legitimā: vel ex alijs quæ

proveniunt ex facultate de functi. et unde omnino. name. §.

3. ¶ Titulus institutionis in aliquo, licet ei iure legati vel fideicommissi relinquatur ma

ior pars hereditatis: testamentum non valet.

4. ¶ Quod statutu augeat legitimā, an etiam requiratur titulus institutionis?

5. ¶ Legatus quæ debeat ascendentibus, an debeat relinqui iure institutionis?

6. ¶ Quæstio in testamento inter liberos debeat relinqui legitimā titulo institutionis:

et quid si noluit testari, sed diuidere bona sua inter filios.

7. ¶ In d. l. parentibus si erat pater, et mater, an quilibet eorum debeat habere tertiam pro

portione sua legitima: et an sufficiat una tertia inter quibos?

8. ¶ Quæstio in legitima debita iure nature non censetur statuta in fideicommissi vel

in fideicommissi. et quid econuerso?

9. ¶ Si plures filij sunt instituti uniuersaliter, et alij in eorum legitimā, an institu

ti computentur in numero, ut habeat partem legitimæ?

10. ¶ Si unus ex quatuor filijs est incapax, an portio sua remaneat apud alios tres?

11. ¶ Si unus eorum est exheredatus, an portio sua remaneat apud institutos: an apud alios?

12. ¶ Si pater instituat filium uniuersaliter in omnibus bonis, et uxori sue legat usufru

ctum omnium bonorū, quo iuxor nō debeat habere usufructu. nisi pro duabus tertijs.

13. ¶ Quæstio in testamento quod extantibus agnatis usque ad quartum gradum mater non succedat,

an tunc debeat habere saltem legitimam?

Pauli de Castro Prima super Codice.

Falcidia. An appel-
latione falcidia com-
prehendatur Trebel.
vide in l. ij. ff. si quis
ali. testa. prohi. & in
l. i. in ff. de iure co.
Pater minor adde-
de. ex iuri de paradi-
fo. de ver. sig. doc. in
ca. p. sentia. de pba.

no. quod frequenter venit pre manibus. super quo plures habui
consulere. Aduerte etiam ad aliud dictum Bar. in l. pater filii. §.
si. de lega. ij. qui tenet q non sufficiant verba directa insti. nisi di-
rigantur ad ipsum filium: puta instituto filio in tali re vel causa,
sibi relinquo iure insti. si autem dirigantur ad heredem vniuer-
saliter institutum, vt quia grauetur quod filiiu testatoris recipiat
in cohæredem: licet illud verbum cohære dem importet institu-
tionem in se. vt l. verbis clusibus. de vul. & pupil. ff. illo casu nō
importat. sed potius fideicommiss. per illum §. & sic nō sufficit in
relictio factio filio pro legitima, quod perpetuo tene menti. & ita
reperio consultum per do. Ioan. patatensem de sentis. qui fuit do-
ctor Bald. & per ipsum Bal. commendatur satis. quia erat maxi-
mus textualis: & circa prædicta vide quod no. Bar. in l. illa insti-
tutio. ff. de hære. insti. vbi recitat disputationem Richar. malum.
quæ etiam hic de verbo ad verbum refert Alber. si pater per ver-
bum commune relinquo aliquid relinquat filio. & vult testamē-
tum aptari secundū consilium sapientis, an sapiens possit decla-
rare q addat illud verbum iure institutionis: nam si hoc possit,
testamentum non valet: quia verbum commune relinquo. pro-
latum super certa rei quantitate, non importat titulum institutio-
nis: si non dicatur expresse alio relictio vniuersaliter secundū
communem doctrinam doc. per l. cogi. §. & generaliter. ff. ad Tre-
bel. sed alio non instituto, secus. quod dic tamen. vt l. his verbis. eo. ti.
de hære. insti. alia duo dicta huius aut. sunt clara. ¶ In glof. mag.
quæ inci. [imō.] ibi. [iure institutionis.] hodie in descendētib.
sed quid in ascendētib., an legitima quæ debetur patri, vel ma-
tri, aut auo, vel auæ, debeat relinqui iure institutionis. gloss. &
Bar. in l. siue. §. excluditur. de iure pat. ff. videntur tenere q non:
quia parentes æquiparantur patrono: præter quā in quibusdam
casibus. de quibus ille non est: sed patrono potest relinqui legiti-
ma quoquo relictio tituli. etiam hodie. & eodem modo parentibus.
Moder. doc. vt Bal. & Ang. tenent contrariū. per l. nam & si pa-
rentibus. ff. eo. q relinquitur iure insti. vt no. Bal. j. eo. l. omnino
do. & Ang. in aut. ex causa. j. de libe. prate. Bar. autem se fundat
in glo. quæ est in l. j. §. j. ff. si quis a pa. fuerit manumiss. tamen in l.
filio præterito. ff. de iustu. testa. ¶ videtur sentire idem quod Bal.
præterea glo. j. tenent q legitima parentum sit aucta sicut legiti-
ma filiorum. ergo & modus relinquendi debet esse idem. ¶ In gl.
ibi. [vel refert vtrum fiat solenne testamentum &c.] quidam intel-
ligunt solenne. scilicet in scriptis. non solenne scilicet nuncupati-
ue: & ita intelligit Alber. sed certè illa non fuit intentio gloss. sed
voluit dicere q aut testator testatus est solēniter cum septem te-
stibus: & tunc requiritur q relinquat iure insti. aut sine solenni-
tate coram duobus inter liberos, & tunc secus illa opi. non habet
in se rationem: quia sic esset deterioris conditionis testamentum
solēniter factum: & de iure communi, quā non solenne, & de
iure speciali. quod esse non debet. quia ius commune potentius
est vt in l. eius militis. §. si militis. ff. de re mili. & quod no. per gl.
in l. j. §. si aduer. ven. Posset tamen tertio modo intelligi. q aut tes-
tator voluit testari, & tunc siue solēniter, & de iure communi:
siue non solēniter. & de iure speciali. requiritur q relinquat iu-
re insti. ad hoc vt valeat. & sic in hoc testamentum factum inter
liberos non est priuilegiatum: licet sit priuilegiatum in numero
testium. & hoc fauore liberorū. quia interest eorum quod relin-
quat iure insti. Aut noluit testari, sed diuidere bona sua inter fi-
lios, & sic potius intestatus decedere, & tunc licet non vtatur his
verbis iure insti. valet dispositio testatoris, vt j. fami. ercis. l. quo-
ties. & l. si. cum ibi nota. nam non omnes sciunt vt dictis verbis.
¶ In ea. ibi. [Item intelligo etiam in ascendētib.] quartam au-
ctam. ¶ sed pone q erat pater, & mater, an debeat habere quilibet
eorum tertiam pro sua legitima: an sufficiat vna tertia inter amo-
bos: dic q sic. per l. quodcunq. ff. si quod in frau. patroni. & l. si
patronus. §. si plures. & in aut. vt cum de appel. cog. §. & hic qui-
dem de hære. & fal. §. j. & ar. j. ad Ter. aut. defunctio. ¶ In eo. in fi.

ibi. [Item quarta Treb. vel iure insti. &c.] no. ex ista gl. q ea que
statuuntur in legitima debita iure natu. non censentur statuta in
falsi. vel Trebel. & sic appellatione legitimæ, non comprehendit
tur falsi. nec Treb. ita dicit Ioan. An. in addi. Spe. titu. de succel.
ab intestato. & inducit ad pulchram qd. ¶ Sed econuerso appella-
tione falcidia vel continetur interdum legitima debita iure
tura: vt seq. aut. vnde & si parens. & etiam Trebellianica. vt in
Titia. cum multis alijs simi. ff. ad l. fal. Vltimò circa primum do-
ctum huius authenticæ dubitatur primò an institutus computetur
in numero liberorum. Pone enim q testator habens quatuor
liberos, vnum instituit heredem vniuersaliter alios tres instituit
in eorum legitima. illi petunt tertiam totius hereditatis, institutus
autem dicit q de illa tertia debet habere partē suam: vnde cum sint
quatuor vnciæ, & sint quatuor filij, vult retinere vnam pro se: &
alijs dare tres: illi dicunt q non potest hoc facere: quia habet ipse
bonorum residuum: quod debet sufficere sibi: & sic non debet
computari in numero. sed habetur perinde ac si non esset vni-
tū. quo casu deberent habere integram tertiam: & sic quatuor
vncias. quæritur quid iuris? Guli. de Cu. tenet primam partē pro
instituto. vt possit retinere vnam vnciam pro se. per l. ab omni-
bus. §. si à Titio. ff. de lega. j. & de condi. & demon. l. qui hære-
di. §. si. ¶ Item quæritur. quid si vnus de quatuor filijs erat incapax
quia deportatus, vel frater minor. Respondetur q portio sua re-
manet apud alios tres. quia habetur pro mortuo. vt in l. si necesse.
deportatus. ff. de bo. li. & l. j. §. si. de contrata. & ex hoc sequitur q
si erant quinq. & vnus erat incapax, legitima aliorum quatuor
non erit semis: sed triens. quia non computatur in numero, sed
si esset mortuus. ¶ Sed pone q vnus de quatuor, vel vnus de qu-
que erat exheredatus: quid erit de portioe sua. an remaneat pro
nes institutus. an verò apud alios: illa est magis dubitabilis quæ-
stio. de qua & quibusdam alijs per Bar. in l. pater filium. ff. eo. i.
per Dy. in l. planē. §. duobus. & ibi credo plenè tetigisse. ff. de le.
j. & hoc tangitur per Gul. & Bal. qui Bal. hic aliter loquitur quā
in l. pater filium. vbi videtur in omnibus contradicere Bar. dic vt
ibi. quia est sublimis & alta materia. & Iac. But. disputauit circa
eam vnam pulchram qd. in qua Bar. tenuit contra eum. sed Bal.
hic & ibi tenet pro eo in vlti. glo. ibi prima verior est. & sic no. q
¶ si pater instituit filium vniuersaliter in omnibus bonis, & vn-
ri suæ legat vsumfru. omnium bonorum: q vxor non debet ha-
bere vsumfru. nisi pro duabus tertijs. de quibus poterat pater
sponere. etiam quò ad proprie. eodē modo de vsumfru. sed de
tertia quæ erat necessaria p legitima filij, nō debet habere vsum-
fru. quia sicut pater de illa non poterat testari quò ad proprie-
tem: ita nec quò ad vsumfru. nec commodum proprietatis, quod
habet filius in alijs duabus tertijs, tenetur compensare cum vso
fructu suæ tertie, & hoc vult illa glo. quæ communiter tenetur
& obseruatur: & ita no. in l. omnium. ff. de vsumfru. quæ debet
tari. nisi testator instruxerit filium. Adde ¶ an stante statuto q te-
stantibus agnatis vsq. ad quartum gradum mater non succedat.
an tunc debeat habere saltē legitimā? & per dicta in prin. huius
l. videtur q nō. Sali. hic p. & cōtrā multa dicit. tandē tenet q si-

AUTHENTICA.
Nde si parens. ¶ Donatio inofficiosa facta
vni ex liberis, p alios re-
statut vsq. ad legitimam ei debitam. & non vltra: &
filius donatarius licet velit abstinere ab hereditate, &
retinere donationem: non propterea euadit quominus fratribus
suis teneatur supplere legitimam si eam integram non habet: &
specta quantitate bonorum quæ erat ante donationem. hoc dicit.
Et pone casum hoc modo. pater habens quatuor filios, vni eorū
(quem magis diligebat) donauit decem vncias suæ hereditatis.
vel ius

vel suorum bonorum, quæ diuiduntur in duodecim vncijs postea vel
 ad mortem oēs dictos filios æqualiter instituit hæredes vel
 decedens intestatus: & sic æqualiter veniunt ad successionem in hæ-
 reditate istius patrimonij non reperiunt nisi duæ vnciæ de duo-
 decim quæ non erant plures tempore mortis suæ: nā aliæ decem exi-
 rant patrimonij per donationem: & hæreditas consistit in bonis
 quæ defunctus habebat tempore mortis, de istis duabus vncijs di-
 uidendis inter eos nullus eorum potest habere ultra dimidiā vnius
 vnciæ: cōquarunt ergo alij tres de dicta donatione quæ si non
 fuisset facta: saltē p legitima quilibet eorum tetigisset vna vnciā:
 si sunt quatuor & legitima est tertia pars: q̄ facit quatuor vncias
 nec pater per testamentū potuisset eos priuare dicta vnciā sine
 iusta causa: vñ petunt ab illo fratre donatario q̄ debeat supplere
 eis legitimā, & sic dare tres vncias: vñā pro quolibet et residuū
 eis legitimā, q̄ pater potuit priuare eos residuo p̄ testm. vt in l. parētis
 l. i. eo. modo p̄ dona. legitima erat olim quarta hodie tertia bo-
 norū quæ erāt defuncti tempore mortis suæ. vt in l. cū quærit. s. e.
 sed tempore mortis non erāt nisi duæ vnciæ, de quibus ab intesta-
 to quilibet nostrum tæget dimidiā vnciā: legitima ergo cuiuslibet
 nostrū est tertia pars illius dimidiæ vos autē nō solum habetis ter-
 tiam, sed totā dimidiā ergo habetis plusquā legitimam: nō ergo
 potestis cōquari quærit quid iuris imperator corrigendo l. cum
 quærit inquit dicebat inspici tempus mortis, & bona quæ tunc
 habebat defunctus: & vult q̄ inspicia tempus donationis, & bo-
 na quæ tunc habebat, & de illis debeat tertia cū ergo inspecto il-
 lo tempore legitima cuiuslibet eorum esset vna integra vnciā, dona-
 tio p̄ dicta q̄ diminuit illā legitimā, dicit fuisse immēsa, & inoffi-
 ciosa: & ideo ille filius donatarius ex bonis donatis tenet fratri-
 bus supplere legitimā, vt quilibet habeat integrā vnciam & sic
 cuiuslibet supplebit dimidiā vnciā alterā verō dimidiā habent ex
 institutione. Sed pone q̄ iste filius dixit ego repudiō hæreditatē
 habetis vos illas duas vncias q̄ remanserunt, & non detis mole-
 stia in donatione mihi facta. An poterit hoc dicere: certē nō quo-
 minus adhuc teneat eis supplere vt sic habeant ultra illas duas
 aliā vnciā: & sic vnciā p̄ quolibet. Iste est casus singularis istius
 autentice, & probat in l. j. tit. i. ¶ In tex. ibi. [quendā liberorū.]
 dicit Odo. primū, vel secundū matrimonij non curo. Et per hoc
 dicit Bal. q̄ licet mater q̄ secundō nubuit nō possit secundo ma-
 trimonio vel relinquere plusquā vñ ex liberis primū matri-
 monij, cui minus donauit, vel relinquit. & si contrariū facit, re-
 uocatur per liberos primū matrimonij: & secundus vir redigitur
 ad iustitiam cui minus donauit, vel relinquit. vt in l. hac edicta
 l. j. de secundis nup. Bene tamē potest donare filijs secundi matri-
 monij plusquā filijs primū dūmodo filios primū nō fraudet sua
 legitimā. Cuius est hic secundū expositionē Odo. & expressior
 tex. in aut. de nuptijs. §. pen. & hoc ipse consuluit & tenuit in l. j.
 de inoff. do. & si erit aperta via fraudandi in l. hac edicta, q̄
 non relinquit secundo viro: sed filijs natis ex eo. sed certē nō erit
 fraudatio illa lex prohibuit secundo coniugi donare nō plus
 quā filijs primū matrimonij: q̄ ille est eis magis exosus: & sic qñ
 ex eo non habebat filios, vnde tunc siue relinquit ipsi viro, siue
 liberis ipsius viri ex alia vxore, locum habet dispositio huius
 legis. Sed si habet liberos ex eo, illi non sunt ita exosi liberis pri-
 mi matrimonij cū sint fratres eorum. Ideo nō tantum habent indi-
 cium. Tene menti hanc decisionē sed cōtra consiliū Bal. videt con-
 siliū l. de ligna. & quā plurimū aliorū cōtemporaneorū Bal.
 quibz eodē puncto cōsulerunt cōtrariū q̄ fraudare illa l. hac
 edicta opinio Bal. magis placet: nec illi considerauerunt illū §.
 p̄ter intellectū Odo. ¶ In tex. ibi. [donationē immēsam.] dicit
 q̄ immensa donatio dicitur qñ excedit dodrantē. i. nouem
 vncias enim nō excedit, nō est inofficiosa: quia residuū. i. tres
 vnciæ sufficiunt pro legitima omniū filiorū illa glo. habuit respo-
 sū ad ius antiquū. quo legitima erat quarta pars bonorū: ho-
 die verō est tertia, vel semis secundū numerū liberorū. vt in aut.
 p̄ter. & ideo dicit inofficiosa, si excederet bessēm. i. viij. vncias.
 & essent quatuor filij, vel pauciores: vel si excederet semissēm
 & essent quinque filij, vel plures: si autē non excederet hoc intelli-
 ge verum si illud quod sibi seruauit pro legitima filiorum eis
 reliquit, & assignauit & sic non sint fraudati legitima sed in eo
 quod ultra erat in quo sicut poterat eos fraudare per testamen-
 tum. vt in l. parentibus. j. eo. ita potuit per donationem. Si verō
 illud quod sibi seruauit filij non assignauit, sed alij: licet dona-

tio non fuerit inofficiosa à princip. ex post facto: & reuocatur ac
 si à prin. fuisset inofficiosa: vt no. j. titu. j. in l. j. in glo. magna ver.
 Item octauo. & versic. non dō quæro. licet alio modo quā factio
 suo perditum esset illud quod sibi seruauit, nō redderetur do-
 natio inofficiosa: vt in d. versic. non dō quæro. & ita hoc anno con-
 sului in quodam puncto missio de Bononia. in quo plures Doc.
 cespitabant: & dicebant quod cum à princip. non fuisset inoffi-
 ciosa, non debebat retractari, & non considerabant quod ex
 post facto efficiebatur inofficiosa factio patris: & sic erat perinde
 ac si princip. quia futurus euentus hoc declarat: quod nō ser-
 uauit pro filijs, ex quo alteri assignauit. argu. ff. ad macedo. l. sed
 Iulianus. §. proinde. ver. quod dicitur. j. de natu. libe. l. cum quis.
 ver. neque enim. vbi ex sequentibus probatur qualis fuerit ani-
 mus in præcedentibus. quid autem si filijs assignauit: & eos gra-
 uauit? Respondeo non tenet grauamen: sed reiicitur de legiti-
 ma, vt l. cum patronus. ff. de lega. ij. & l. quoniam in prioribus. j.
 eod. titu. & sic non retractabitur donatio. In tex. ibi. [ex hæredi-
 tate.] glo. enim exponit, id est ex patrimonio quod erat ante do-
 nationē: & quod si donatio non fuisset facta, mortuo patre fuisset
 conuersum in hæreditatem. nam propriē loquendo bona do-
 nata non erant in hæreditate: quia exiuerant patrimonium per
 dona. & sic non potuerunt in hæreditatem conuerti. Sed oppo-
 gl. quod reuocetur in authen. de nup. §. quia verō. dicit quod hic
 pater donauit bona sua: ibi verō bona primæ coniugis: quæ de-
 bebat seruare filijs natis ex ea. In tex. ibi. ¶ [nomine Falcidiae.]
 glo. dicit, id est debet iure naturæ: quæ improprie dicitur
 falcidia dicat illa quæ detrahunt de singularibus relictis in quā nō
 computatur nisi illud quod capitur iure institutionis: vt in l. in
 quartam. ff. ad l. Fal. & per totum. Improprie verō ponitur pro
 trebellianica: quæ detrahitur de vniuersali fideicommissio, in qua
 computantur ea quæ iudicio testatoris habentur: etiam si nō titu-
 lo institutionis: sed legati, vel causa conditionis implenda: & de
 hoc habetur in multis legibus: quæ trebellianicam appellant fal-
 cidiam: vt patet in l. Titia. ff. ad l. falci. Improprie similē pro debi-
 to iure naturæ: in quam computantur illa quæ ex substantia pa-
 trimonij paterni habentur etiam iure legati, vel donationis inter
 viuos, si hoc fuit actum. dūmodo aliquid habeat iure institu-
 tionis. vt in authenti. vt cum de appel. cog. §. aliud quoq̄ capitu-
 lum. Et per prædicta dicit Barto. si aliquis dicat relinquo filio
 meo talem possessionem pro sua falcidia, cū inspecta qualita-
 te filij: cui debetur legitima iure naturæ, posset congruē intelligi
 id est p̄ legitimā: quia repugnat significatio vocabuli: vt in isto
 tex. cum glo. non censetur iste præteritus: licet non dixerit iure
 institutionis: quia subintelligitur inspecta qualitate personæ
 & eius quod relinquitur: cum legitima sit relinquenda iure in-
 stitutionis: & verba intelliguntur secundū materiam præiacē-
 tem: vt in l. i. vno. in princip. ff. locati. sed si hoc nō fuisset dictū,
 sed simpliciter relinquo: quia illud est verbum commune. quod
 apponitur certę rei, vel quantitati, nō importat institutū. nec fidei-
 commissum vniuersale sed singulare: vt l. cogi. §. & generaliter.
 ff. ad treb. quæ semper allegatur ad hoc per omnes. & quod not.
 in l. his verbis. de hæred. insti. & iste dicitur præteritus: & sic tes-
 tamentum erit nullum. Adde dicit Bal. in l. quoties. j. de hære. in-
 stit. q̄ etiam dicat relinquo meliori modo quo possum: & debeo
 cēsetur dixisse iure institutionis. Item in l. si adulta. j. de hære. act.
 dicit Bal. q̄ si apponat illa verba quod debeat stare cōtentus &
 plus petere non possit similiter videtur voluisse relinquare iure
 institutionis: quimō idem ait quod de iure canonico si nullū de
 prædictis verbis ibi apponat, videtur sufficere fauore testamēti
 de iure canonico, & allegat tex. & Abb. in c. Raynulfus. de test.
 communiter Legistæ tenet cōtrarium. vide omnino Bal. in d. c.
 quoties. & l. si. fami. etc. & magnam videt quæstionem in ciuita-
 te ista in testamēto Bartholomei de Leone. ¶ In tex. ibi. [licet au-
 tem] id est. & facit ad illum ver. l. si. ff. de colla. do. vbi si filia non
 vult cōferre dotem, potest repudiare hæreditatem paternam: &
 dotem retinere. dices tu imō contrariatur huic: quia hic dicitur
 q̄ non potest: nisi suppleat legitimā. Respondeo imō non con-
 trariatur: quia ibi non erat necessaria suppletio. & fratres totā hæ-
 reditatem haberent. & idem hic si non esset necessaria ideo dicit
 [si opus sit.] ¶ Et dicit Bal. q̄ Specu. allegat istum text. ad quæ-
 stionem. si pater recipit emphyteusim pro se & vno ex filijs po-
 test ille repudiare hæreditatē paternam, & retinere emphyteu-

Pauli de Castro Prima super Codice.

sim. certè etiam si non repudiat, pòt solus ipse retinere emphyteu-
sim: quia pater potuit sibi soli puidere: vt in l. quodcūq. §. j. ff. de
verb. obli. nec obli. l. cōtinuus. §. si. e. tit. & ibi plenè not. & l. eum
qui. §. j. vel ij. eo. ti. vbi in his quæ cōsistunt in dādo nō pōt pui-
dere vni ex hæredibus: quia ibi qñ hæredes erat extranei: & sic
nō poterat eis prouidere nisi tanquā hæredibus. nos loquimur
in filiis quibus pōt puidere tanquā filiis: licet nō sint hæredes vt
d. l. quodcūq. §. pe. dic ergo distinguendum: an receperit pro se &
filiis: & hæredibus. & tūc si filij nolūt, necesse est qd sint heredes,
vt in aut. de nō alie. §. emphyteusim. idē si recepit feudū simplici-
ter, cēset recepisse pro se & filiis. dūmodo sint sibi hæredes: vt in
c. vnico: an agnatus vel filius: nō tñ diuidēt p hereditarijs portio-
nibus: sed viriliter. l. vt iurisiurādi. §. si liberi. ff. de oper. libe. sed si
recepisset pro se & filiis simpliciter, nō dicendo hæredibus pos-
sent filij retinere feudū: absq. eo qd essent hæredes: & hoc voluit
Bal. in d. c. vnico: an agnatus vel filius. & p. Cy. in l. ij. de libe. &
eor. libe. Et an sufficiat eo casu quo requirē qd sint hæredes, vt sint
instituti in certa re. vel sit relicta iure insti. an aut requirā quod
sint instituti in quota: vide qd no. Bar. in d. §. si liberi. & in Spec.
de testi. §. j. ver. si. In gl. mag. ibi. [sed qua actione.] Dic in ista. q.
Breuiter qd poterūt agere cōdi. ex ista aut. ad supplemētum legiti-
mæ. sicut qñ filio est relicta iure insti. minus legitima. quia agi-
cōdictione ex l. omnimodo. j. eo. nec expedit qd agatur querela.
Tu dic qd expedit: qd oportet qd prius rescindatur donatio: quæ
à principio valuit: sicut cū donatur in fraudē patroni vel in frau-
dem creditorum, expedit qd imò agatur caluisiana, vel fauiana,
& rescindat donatio. & primo agitur actione in factum. vt insti.
de act. §. Item si quis in fraudem. In gl. ibi. [sed cum non valuerit
donatio.] hæc glo. voluit opponere qd illa donatio nō rescin-
datur dītaxat vsq. ad legitimam: sed sit ipso iure nulla: & sic oīa
bona veniūt cōicāda per actionē fami. ercisc. ac si donatio facta
nō fuisset: quia facta filio in prāte nō valet l. ij. tit. j. Sol. hic erat
emācipatus: & sic valuit à prin. vel si erat in potestate, facta fuit
sibi donatio: nā tanquā filio: sed tanquā extraneo propter merita
impēsa patri, quæ si fuissent impēsa ab extraneo, merebatur hæc
dona. remunerationis gratia: licet em filius teneat ad obsega re-
uerētia patri suo: vt in tit. de obsequijs, nō tñ teneat ad operas,
tanquā libertus: ideo si operat, mereret retributionē: & illa quæ
acquiruntur ex operibus suis, dicuntur aduentitia: quæ hodie acqui-
runtur filio. vt titu. de bon. quæ lib. & ex causa aduentitia potest
hodie cadere obligatio ciuili: & iudicium etiam inter filium &
patrem: vt no. per glo. in l. frater à fratre. ff. de condic. indeb. non
tamen sufficit quantum ad hunc effectum quod pater dicat do-
no tanquam benemerito: sed debent merita specificari, & proba-
ri esse condigna: vt no. in l. si donatione. j. de colla. & in aut. ex te-
stamento. per Bal. & etiam hic: & ex hoc no. secundū dictū t. Ra.
qd sicut donatio simplex pōt esse inofficiosa, & reuocat vsq. ad
legitimam: ita & donatio ob merita facta: & sic non potest pater
remunerare aliquem in præiudicium filiorum: & legitime ipso-
rum. Secus in liberto. vt ff. si quid in frau. pat. l. Diuus. & bene lo-
quūt: & notauit: vel tertio posito qd à prin. fuerit nulla, morte tñ
cōfirmatur: sed reuocatur vsq. ad legitimā: vt l. ij. tit. j. & adde ad
præcedētem articulum quod no. per Cy. in l. pactum. ff. de pac.
conuen. In glo. ibi. [Item alia ratione.] Glo. hic oppo. quod tota
donatio retractatur per l. Titia. §. Imperator. de legat. ij. Breuiter
dic quod quando est facta vni ex liberis, non retractat per alios
nisi vsq. ad legitimam: siue sit inofficiosa re tantum, siue re & cō-
filio: & hoc declaratur per illam aut. licet veteres videantur etiā
hoc dicere quæ sunt in titu. j. per totum. Si autem facta sit extra-
neo, tunc dicitur an fuerit inofficiosa re tantum: & idem: an re. &
consilio, & tunc in totum: vt in contrario. & habetur per glo. in
l. j. titu. j. ver. si. quāto quæro. vsq. ad versic. sextō. dic vt ibi: per
Bal. in l. Titia. §. Imperator. & §. si.

Quod hodie sufficit filium emancipatum instituere, licet de nepote vel nepte nulla fiat mentio.

LEX

VII.

Neptem defuncti. † Neptis ex filio eman-
cipato pdefuncto ex-
hæredata, pōt agere querelā h. d. pro declaratione gl.
quæ sunt hic: & sunt obscuræ. Oppo. sic: aut ille filius
emancipatus erat præmortuus viuente auo istius neptis, pa-

tregi suo: & tunc ista l. nullum habet dubium: nam cum neptis
non præcedatur à patre suo, sed teneat primum locum: nulli du-
bium est qd si fuit exhæredata indebitè, habeat querelam: nam si
fuiſſet præterita, redderet testamentum nullum: si remanserat in
potestate: aut iste filius superuixit patri eidemq. auo: & tunc ista
lex non potest procedere nec iure veteri, nec nouo. Primum pa-
tet: quia filius emancipatus, & nepos vel neptis ex eo, simul vo-
cabantur ad successionem intesta. de iure veteri per edictum de
cōiung. cū eman. li. quod emanauit ad discordiam quæ erat inter
ius ciuile: quod emancipatum nullo modo cognoscebat: sed vo-
cabat neporē, vel neptem in potestate retentos: & ius prætorij
qd vocabat eman. ac si fuisset in potestate: & sic p̄ferebat ipsum
nepoti, vel nepti: qd prior in gradu: ideo emanauit edictū de cō-
iung. vt simul vocetur per vnde lib. ergo sola neptis nō debet ha-
bere querelā vnus: cōtrarium videtur velle ille tex. Item anteq.
iure nouissimo, quo emancipatus cognoscitur à iure ciuile: simili-
ter ipse filius solus deberet vocari, & non neptis. Timore huius
cōtrarij sunt hic duæ gl. j. gl. intelligit istū tex. qñ emancipatus su-
peruixit patri suo: & ambo erāt exhæredati. tam ipse quā neptis
quia si poneremus qd esset mortuus, nō habet dubiū, vt in oppo-
sitione formata: tñ ad cōtrariū qd supra feci: sed propter ipsum
videf recedere ab ipso intellectu: qd tūc deberēt ambo vocari ab
intestato: ergo & ad querelā: & ille tex. videf velle qd sola neptis
sed iustitiedō dic qd iste filius mortuus est postea. & illa neptis su-
bi successit: & sic habet querelā partim iure suo, & ex sua perso-
na: partim ex persona patris: tanquā eius hæres, & ad eā transmi-
sam: vt j. e. l. scimus. in fi. Secūda verò glo. videf intelligere qd ille
filius erat mortuus viuente patre suo, & dum dicit tunc non ha-
bet dubiū, m̄dē qd imò: qd illa erat nata ex filio emancipato, & sic
videbat extra familiā: sed nō ob. quia nō erat nata vel concepta
post eman. qd tūc fuisset extra familiā. iuxta no. in l. qui se patris
j. vnde libe. sed erat nata, vel saltē cōcepta ante emancipationē: &
sic erat in potestate auī: & posito qd nō esset: nō sequitur ergo nō
habet querelā: nam etiā emancipatus est extra familiā: & tamē ha-
bet nō intērata bon. posses. gratia litis agnoscendæ: iuxta no. 3. e.
l. ij. † In tex. videf ineptē loqui dū dicit [quāuis pater eius emāci-
patus fuerit defunctus:] qd illud qd fuerit defunctus, est causa
magis ipsius neptis admittendæ quā excludendæ, nō debent loqui
aduersarij: sed debent dicere quia pater emancipatus erat defun-
ctus: sed dic qd illa dictio quāuis, determinat verbum eman-
tus: non verbum defunctus: & est sensus quāuis pater ipso-
ptis fuisset emancipatus, ex quo tamen erat defunctus, neptis
admittitur. hoc voluit illa glo. quæ videtur contrarij primæ
illa gloss. videtur optimè facere pro determinatione Bart. quon-
ponit in l. Gallus. §. & quid si tantum. de libe. & posthu. de qua
dixi in l. ij. §. eo. quia vult quod si filius emancipatus hodie præ-
fertur: ideo sufficit ipsum instituere, licet de nepote vel nepte
nulla fiat mentio: licet iure veteri non sic esset: vt d. §. & quid si
tantum. vt colligitur ex illa glo. ibi. dum dicit [quia donec] ille
viueret præcederet eam filius: & neque ista neque alia via ab-
mitteretur. J subaudi iure nouissimo a utentorum, non iure ve-
teri: quod esset fallum, vt in glo.

† Legitima filiorum quanta sit, & an habeat locum ius accrescendi?
† Institutus in minori parte quam sit legitima, adeundo hereditatem non perdit in quo
di ad supplementum.

LEX

VIII.

Parentibus. † Pater potest bona sua diuidere
inter liberos: prout vult, etiam
qualiter. dummodo neminem fraudet sua legitima.
quæ est quarta pars portionis sibi debite ab intesta. &
qui agnouit iudicium defuncti, perdit querelam quam ha-
bat ex eo quod sibi erat relicta minus legitima. h. d. Not. p̄-
mò contra errorem vulgariū. maximè mulierum, quæ credit
quod pater vel mater non possit plus relinquere vni filio quam
alteri: quia dicunt quod non debet esse bastardus plus vnusquā
alter. Nam pater vel mater non tenentur facere eos equales: si
plus diligit vnum quam alium: licet eis teneatur relinquere tan-
gram legitimam: de hoc est tex. expressus. j. de sec. nup. l. hac edi-
ctali. §. j. ibi sin autē nō equis portionibus. & in aut. de nup. §. pe-
ibi tamen Imperator consuluit patri qd moderaret hoc facere:
nascatur inuidia inter fratres. † Item no. quod quando agitur
de legi

de legitima vnus filij, dicendū est qd̄ olim erat quarta. & hodie
tertia, vel semis eius quod erat habiturus ab intestato, et sic verò
olim de legitima omnium simul erat quarta, vel hodie tertia, vel
semis omnium bonorū equaliter diuidenda inter eos. vt in aut. no
testima. Si ergo vnus ex filiis excludat à portioe sua, alij filij ad
illam nō veniunt ex propria persona: sed necesse habent venire
iure accrescendi & hoc iure dicit Bart. non posse venire q̄a non
habet locū in particulari successione sicut est successio in legiti
ma q̄ ideo dicit particularis quia est deductio aere alieno nam in
vniuersali venit as alienū in particulari verò nō habet locū ius
accrescendi inter eos q̄ non sunt coniuncti cōiunctione facta à
testatore: licet sint coniuncti cōiunctione legali: & ita per istum
textum tenet Bar. in l. pater filij. ff. eo. ppter quod determinauit cō
tra determinationē Iac. bur. in q. disputata per eū sed Bal. tenuit
q̄mo in legitima habeat locū ius accrescendi: per tex. in aut. de
man. lib. curia depu. §. qd̄ si legitimorū imo fortius in alijs: quia
nō pōt prohiberi per testatōrē vt in aut. vt cū de app. cog. §. hāc
aut. dicit vt ibi. ¶ Vltimò no. hic expressum in versi. [quid aut.] q̄
iure filius institutus in minori parte quā legitima, habebat
querelam: sed eā perdebat si institutionē agnoscebat adeūdo hāc
reclatōrē qd̄ sentire videtur soluendo creditoribus hereditarijs.
vt hic colligitur vel legatarijs. vt l. ij. de iure deli. & idem puto
si aliter probetur adiuuissē licet nihil soluerit & etiā per alios mō
dos videtur agnosceat iudicium defuncti qui habentur in l. pe.
in fi. & l. si ff. eo. tit. hodie vero per l. omnimodo. j. eo. non habent
querelam: sed agere debet ad supplementū, & sic debet acceptare
si vult agere ad supplementū aliā vtroq̄ careret: quod olim nō
erat si non acceptabat, sed habebat querelam vt hic acceptando
autē similiter hodie licet olim perdebat querelam: hodie nō per
de ius agendi ad supplementū. vt est casus j. e. l. si qñ. §. si. & hoc
pōt mortē patris licet renūtiat expressē: sed in vita patris etiā
si expressē renūtiat, non valet & potest post mortē petere sup
plementum. vt eo. l. si quando. §. illud. predicta habent locum in
instituto, in exheredato verò cui aliquid esset relictum iure le
gat. dicit vt s. eo. l. iij.

LEX IX.

De inofficioso. ¶ Cōtra test. militis nō datur
querela. h. d. et hoc fauore mi
litis similiter prateritus à milite non dicit test. nullū, si
sciebat se habere filij aliā secus: & sic eius prateritio
habetur pro exheredatione. vt l. si. l. i. si cū vel in vtro
j. de testa. mili. In tex. ibi. [vel iure militari.] i. sine solennitate tes
tium dummodo sint duo. vt j. de test. mil. l. milites. nam etiā in
hoc miles habet priuilegium. vt ff. de testa. mil. l. j. in prin. dū sub
dit de iure ciuili. l. cum solennitate requisita in testamentis alio
rum & sic valet de iure communi. In tex. ibi. [vel centurionis.]
Nam & Centurio erat miles qui præerat centum alijs.

*¶ Querela licet non transmittatur ad heredes extraneos nisi preparata, ex parte ta
men illius contra quem competit bene transmittitur contra heredem eius: vel vni
uersalem successorem ipsius.*

LEX X.

De heredum. ¶ Querela competit contra filij
ad quē bona testatoris vniuersa
liter peruenerūt. h. d. sic & contra fideicommissariū vni
uersalē eadē rōne. vt s. e. l. j. Idē in quocunq̄ vniuersali
successore facit l. ij. §. ex causa. ff. de iure fil. In tex. ibi. [quem.] j. f.
¶ Quinianiū. ¶ In tex. ibi. [patre tuū esse.] i. fuisse. No. ex ista l. q̄
querela nō transmittatur ad heredes extraneos nisi prepa
rata. vt s. eo. l. si pater tuus. ex parte tamē illius contra quē cōpe
tente bene transmittitur cōtra heredē eius, vel vniuersalem successō
rem ipsius. Secus videtur in successore singulari.

*¶ Prateritio filij infamis non reddit testamentū nullū: & habetur p exheredatione.
Non potest quis imputare alteri turpitudinē in qua ipse uersatur: & sic usurarius non
potest hoc imputare alteri usurario.
Non potest quis excipere contra testes de crimine in quo ipse laborat.
Non potest ex officio criminisum testem vel infamē repellere etiam parte non petite.*

LEX XI.

In arenam. ¶ Infamis nō prohibetur à successio
ne intestati sed testamētum querela
re non potest: si testator etiam fuerit infamis. hoc dicit

In tex. ibi. [sed sua sponte arenario constitu
to.] dicit quod talis est infamis ipso facto:
quia præbet spectaculū hominū: vt l. j. circa
prin. ff. de his qui no. in fa. In tex. ibi. [legiti
mē successiōes.] i. ab intestato, vñ ex testō: vt
ff. pro soc. l. ij. vel iij. q̄a sunt scdm volūta
tem tacitā vel expressā vt in l. cōficiunt.
2 ff. de iure cod. ¶ In tex. ibi. [testamētū fecit.]
supple & filij infamem exheredauerit, vel
præterierit. Nam nō pōt querelare, nec contrata. nec test. dicere
nullū: q̄a veniret cōtra voluntatē defuncti: & no. & tene mēti q̄
præteritio filij infamis nō reddit test. nullū. & habet pro exhare
datōe. nā & largo modo præteritio dicitur exheredatio. vt no. p
3 Bar. in l. filio præterito. de iniust. rup. & irri. test. ¶ In tex. ibi. [nisi
& ipse.] Nor. illud ad qd̄ semper allegat: q̄ nō pōt q̄s imputare
2 alteri turpitudinē in qua ipse versatur: & sic usurarius nō pōt im
4 purare hoc alteri usurario: vt in c. q̄a frustra. extra de vsur. ¶ nec
pōt quis excipere cōtra testes de crimine in quo ipse laborat: vt
vt no. per glo. in l. ij. §. lege Iul. ff. de test. vide c. testimoniū. extra
eo. tit. potest tamen ex officio iudex criminisum testem vel infā
mem repellere: etiam parte non petente: vt in l. quos prohibet. ff.
de postulando.

*¶ Si aliquis vel aliqua mulier erat ab aliquo monasterio fructus alicuius possessionis
ad uitam. puta pro mille, & ipsa postea tantum superuixit q̄ percepit duo millia.
an talis contractus dicatur illicitus, & usurarius?
¶ Si coniuges faciant sibi inuicem reciprocam donationem, si contingat alteram premor i
an talis donatio erit prohibita?*

LEX

XII.

De pater puella. ¶ Si inter filios in legitima
institutos fiat reciproca sub
stitu. neuter dicit grauatus: & ideo neuter habet quere
lam ratione dubij euentus: quia ita pōt acquirere sicut
erogare. h. d. In tex. ibi. [ipsa autē ex triēte.] i. in quatuor vncias
& sic maiori parte quā ipsam tegeret pro legitima: cū em essent
duo filij, & masculi, & foemina: legitima eorū erāt tres vnciæ. de
quibus tangebāt istā filiā vna cū dimidia: & sibi fuit facta substi.
fideicom. de fratre. vnde videbatur q̄ haberet querelā: licet fue
rit instituta in sua legitima: & ultra: quia erant in ea grauata: ho
die verò propter hoc non datur querela: quia grauamen reiici
tur: & j. e. l. quoniam in prioribus: sed nec in casu huius. l. olim da
batur: & fuit grauamen reciprocum: & sic neuter ipsorum le
sus videtur: vt s. de transa. l. de fideicomisso: sed an hoc hodie corri
gat. gl. si. tenet q̄ sic p. d. l. qm. sed ibi gl. tenet cōtrariū: q̄a illa l. ha
bet locū vbi olim ppter grauamē cōpetebat q̄rela in odiū q̄relæ
sed qñ grauamē erat reciprocu, nō cōpetebat: vt in illa l. ergo nil
imutat. Doc. tñ tenet illā gl. q̄ re vera est grauamē, licet fingere
olim nō esse: & vtilius est filio q̄ remoueat, quā q̄ exponat se ca
2 sui futuro: & ita cōiter tene scdm Bart. quē sequit Bald. ¶ Et no.
hic ar. scdm Cy. q̄ si aliq̄s vel aliqua mulier (q̄ frequēter in mu
b lieribus cōtingit) emat à quodā monasterio fructus alicuius pos
sess. ad vitā, puta p. mille: & ipse postea tñ superuixit q̄ pcepit duo
millia, q̄ potuit licitē p̄cipere & retinere, nec reputat cōtractus
illicitus, nec usurarius: q̄a potuisset mori primo an. & totū pretiū
remāisset p̄enes monasteriū. vñ rōne huius dubij reddidit licitū
qd̄ aliā nō esset. ar. hic, & j. de vsu. l. si ea. Doc. tñ dicit illud esse
verū si tpe cōtractus celebrati verisimiliter dicta mulier nō tñ
credebat supuuiere: facta cōputatione ætatis scdm l. hereditatū
ff. ad l. fal. & sic præter præsumptionē & cogitatū hoc euenit, q̄
tñ fuit lucrata aliā si verisimiliter tñ poterat viuere cōtractus
talis est illicitus ex intēione emētis: licet nō ex forma sui: q̄a ap
paret q̄ voluit multū suplucriari. vnde scdm bonā cōsciētā reti
nere nō pōt: licet in foro iudiciario nō posset cōpelli ad restituē
dum: q̄a nō est vsura formalis, sed mētalis: vt in c. cōsuluūt. extra
de vsu. & qd̄ no. in c. in ciuitate. de vsu. per Inn. d. Raph. miratur
q̄ de hoc debeat dubitari: cū proponat q̄ fuit veditio, & q̄ datū
fuerit nomine pretij, q̄ dubitet an sit cōtractus usurarius: sed di
cit esse recurrendū ad matetiā. l. ij. de rescin. ven. an fuerit dece
ptio ultra dimidiā: vel nō, sicut quādo quis emeret à domino
directo vñ liuellū reddentē quinq̄, ponamus in anno: an æsti
mabitur valere centum cōi æstimatione: quia reddit quinq̄ pro
centenario: quia est cōis cursus. Sed aduerte: quia ipse nō subtili
ter cōsiderauit. nam aliud est emere rē, vel ius: ex quo percipitur

Pauli deCastro Prima super Codice.

a Parte testatus. Ad-
de l. ius nostru. ff. de
ff. de regu. iur. & per
Bar. in l. j. in v. q. p. r.
C. de fac. san. eccle.

reditus. aliud est emere ipsos reditus sine re
vel iure. Primo casu emptio fit in perpetuum,
& estimat ipsa vel ipsum ius res. vñ si eme-
ret luellu reddentē quinque p. centenariis: &
sic c. viso pretio. Licet ego postea, vel hære-

dis mei, percipiamus ex eo mille. sine dubio est contractus illici-
tus: quia ipsa res stat periculo meo: ita & lucrū debet esse meum
sed qā nō emi ipsa res, vel ius, sed fructus, vel reditus qui ex eis
percipiunt: nō sit estimatio ipsius rei: vel iuris, nec aliq. respectus
habes ad ipsum ius, vel rem: sed ad ipsos reditus: ideo pcedit qd
dicūt doct. q. iustū pretiū reputat esse illud qd inspecta ætate q
erat illo tpe, poterat percipi de fructibus. nam potest esse qd res
valet quatuor millia: & ego emam fructus ad vitam meam pro
mille: si inspecta ætate quæ erat illo tempore, poteram tñ super-
uiuere quod perciperem mille, vel modicum ultra, contractus
est licitus, licet eueniat casus quod multo plus uiuam, & perci-
piam duo millia. Sed si inspecta illa ætate poteram tantum veri-
similiter uiuere q. perciperē duo vel tria millia, & ita euenit: cō-
tractus non fuit licitus ex intent. & ita teneor restituere in foro
cōscientiæ, licet nō in foro iudiciali: sed si nō ita euenit licet pec-
cauerint in intentione: & de hoc merear pœnitentiam: nō tamē
teneor restituere illud quod non percipi: & sic in hoc q. sit iustū
pretiū, non habetur cōsideratio ad rem: sed ad ætatem ementis:
& ad id quod poterat contingere verisimiliter: & ad illam distin-
ctionem optimē facit quod habetur in simili in l. si conuenerit.
ff. de pact. do. vbi distinguitur an mulier dederit fundum in do-
tem: an verō fructus percipiendos ex fundo. Nam primo casu
maritus debet lucrari fructus: & nō valeret pactum quod resti-
tuerentur vel augerēt dotē. Secundo casu non lucratur fructus
sed vsum ex eis: vnde tenetur sol. mat. restituere æstimationē fru-
ctuum, & satis est q. interim fuerit vsum eis, & illud nō conside-
rauit d. Raph. † Facit etiā secundū Cy. & alios iste tex. cū si qd
coniuges faciant sibi inuicem reciprocam donationem, si cōtin-
gat alterum præmori: non dicatur donatio prohibita, si dicat q.
sit donatio inter viuos, & non possit reuocari secundū l. vbi ita
donatur. ff. de dona. cau. mor. talis donatio statim erat valida &
non indigebit confirmatione per mortem: & etiam non interue-
niente traditione post mortem poterunt bona peti: tene menti:
quia Cyn. non declarat illo modo: & est utilis quæstio. & potest
frequenter contingere. Tene menti singulariter: & habet locum
etiam in donatione omnium bonorum præsentium inter virum
& uxorem facta.

2 Per querelam rescinditur testamētum ipso iure, & reducitur res ad causam in te-
stati.

Quod ex postfacto possit quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus.

3 Per querelam qui semel effectus est hæres, potest desinere esse hæres, non sic per con-
tratabulas.

4 Quomodo possit contingere quod ille cum uno ex institutis obtinuerit, & cum altero
succubuerit?

LEX

XIII.

1 **U**m duobus. † Rupto testamento per quere-
lam pro parte legata diuidua
soluuntur. pro parte indiuidua nō sunt pro solido præ-
standa. h. d. † No. hic per querelam rescindī testamētū
ipso iure, & reduci rem ad causam intestati. Item q. ex postfacto
2 potest quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus,
licet à principio secus: vt in l. ius nostrum. de regu. iur. ratio est:
quoniam à prin. consideratur dispositio iuris cōmunis: quæ vi-
gorem habet super toto testamēto: ideo propter vitiū vnius par-
tis annullat: & annullare potest alterā partē: vt in l. pen. ff. de in-
iusto test. sed ex postfacto habetur respectus ad sententiam iudi-
cis: quæ non potest extendere vires suas ultra illam partem, vel
illam personam supra quam vel contra quam lata est: vt l. cum
3 quæritur. ff. de excep. rei iud. † No. etiam per querelam quod ille
qui est semel effectus hæres, potest desinere esse hæres: vt hic col-
ligitur ex text. dum dicit. [resolutum est testamentum.] & in
verbo [iure intestati.] non sic per contratab. vt in l. filium. ff. de
contrata. quia querela est de iure ciuili. quod potest facere quem
desinere esse heredem: vt no. in l. in substitutione filij. ff. de vulg.
& pupil. † Quæro, quomodo potuit contingere quod ille cum
vno ex institutis obtinuerit, & cum altero succubuerit? Gloss. j.

ponit duo exempla. primò quando iste exheredatus erat filius,
& de institutis: vnde erat etiam filius institutus in v. vncijs. & al-
ter extraneus egit exheredatus contra extraneū, & obtinuit sed
agendo cōtra fratrem nō obtinuit: nec obtinere potuit: quia frater
nō habebat ultra quā esset ab intestato habiturus: sed minus illa
enim positio nō cōgruit literæ: quia vult q. contra illū extraneū
institutū in vij. vncijs obtinuerit in totū. & tñ nō debuit obtine-
re nisi in vij. vncijs quæ ipsum tãgerent ab intest. vt l. mater dece-
dens. ff. e. sed si ille institutus esset in vij. vncijs, vel in minus, opti-
mē pcederet. Aliud exēplū ponit: q. iste testor erat frater, & fili-
tuit in gñq. vncijs personā non turpē. in vij. verō vncijs instituit
turpē personā præterito fratre: tñ bene pcedit q. frater præter-
tus habet querelā cōtra institutū. in vij. vncijs, turpē personā &
oēs sibi aufert: vt j. eo. l. fratris. & l. fratres. sed cōtra altera nō pōt
etiam exemplificari in filio exheredato qui egit contra vñū: ille
enim non probauit illum ingratum: & sic succubuit postea con-
tra alterū, & ille probauit eum ingratū, & sic obtinuit: & istud de
leui potest contingere. Contra si huius l. opp. q. debet disti-
gui inter libertatem datam directō, vel per fideicommissum l. p.
pin. in fi. cum l. seq. ff. eo. & dixi s. eo. l. cum ex causa. Sol. duobus
modis. primo vt iste tex. intelligat secundū illos: vel dic secū
glo. q. ibi loquitur quando testamētum in totum rescinditur q.
verò pro parte, tunc ratione alterius partis quæ remanet nō re-
scissa: legata libertatis remanent firma: nec distinguitur in dō-
ctam & fideicommissariam. nec tenebitur liber factus dare pro
se viginti aureos. licet in primo casu secus: vt l. contraria. & ita
intelligit glo. istam l. Tene menti.

2 Quod possit quis in libello dicere hoc modo, dico testamentum falsum, vel nullum
& si reperiretur verum, & validum dico ipsum inofficiosum.

3 Si primò egit uno remedio, an lite pendente poterit intentare aliud: & quid si primò
iudicium finitum sit? & vide n. 4.

4 Electo uno ex remedijs contrarijs, an tollatur aliud?

LEX

XIII.

1 **U**m qui. † Ista est bona l. succumbens in quere-
la inofficiosi nō phibetur dicere testa-
mentū falsum: nec ecōuerso. h. d. similiter non prohibe-
tur dicere testamentū nullū: nec ecōuerso. Item qui di-
xit nullū, & succubuit: nō phibet dicere inofficiosum: vt colligi-
tur j. e. l. cōtra maiores. q. venit ad suppletionē istius. et supplē-
duobus. Primò in eo quod dixi. Secūdo quia pēdente lite lites
nullitate & falsitate non currit tempus præfixum ad intentandū
querelam. s. quinquennium. sed dormit quousq. lis sit finita. &
ergo snia absolutoria lata super vno de istis remedijs non patit
exceptionē rei iud. super altero: & ratio est: quia pueniunt ex di-
uersis causis, seu principijs: licet tēdant ad eundē effectū, seu fi-
nem. & ad faciendū defunctū intestatum. sed hoc nō curatur q.
causæ sunt diuersæ: ex quibus oriūtur remedia. Nam requiritur
idēitas trium. s. causæ, rei de qua agitur: & personarū inter quas
agitur: vt oriatur exceptio rei iud. querela enim oritur ex impi-
tate patris, qui filium iniuste & sine legitima causa exheredauit
sed falsitas oritur ex impietate hæredis scripti, qui facit falsum te-
stamentum fabricari. † Contra istam l. extra glo. oppo. primò ista
remedia sunt inter se contraria, quia quærela præsupponit testa-
mentum esse verum & validum. falsitas verò contrariū. s. falsum
& inualidum: ergo nō possunt ab eo intentari vt l. j. de furt. Sol.
simul & in eodem libello. fateor: quia esset sibi contrarius per se
lam l. & hoc si purē. secus si sub conditione: puta dico testamē-
tum falsum, vel nullū: & si reperiret verū & validū, dico ipsum
inofficiosum. sicut pōt quis dicere sniam nullā: & si qua est iusta
ista: & ideo appellat: vel petit resti. in integ. vt no. in l. j. qñ qui
nō est necel. & l. si expresse. ff. de app. & c. restitutus. de resti-
integ. Si verò primò egit vno remedio, & lit. pendente vult in-
tentare aliud, similiter non admittitur: quia eodē tēpore esset
contrariū: etiā si vellet intendere sub cōditione: & tñ essent duo
iudicia: & secundū esset fundatū in futuro euentu: quod esse non
debet: vt l. non quemadmodum. ff. de iudi. & dixi in l. j. s. de iudi.
Si verò finitum est illud iudicium: tunc si agens obtinuit
idem. vt non possit aliud intentare: quia esset superfluum cum
iam habeat intentionem suam: si verò succubuit, bene potest: vt
hic: q. in l. Aurelius. s. Idem quæsiit. ff. de libe. lega. & no. in dicta
lege, prima. infra de furtis. † Sed contrā adhuc si succubuit
cum

cū inia pro veritate habeat & præsūmū illud remediū sibi nō
cōpetere. vñ cū elegerit remediū in cōpetens, sibi imputet: quia
censet renūtiāse remediū cōpetenti. vt l. mater decedens. circa
ff. eo. Sol. intellige hoc qñ ignoranter elegit remediū incompe
tentiū. Ignorantia facti & sic nō censet renūtiāse qñ ignorās
nullū agere videt. vt l. ex maleficijs. §. lōgē minus. ff. de act. et ob.
§. lū per errorē. ff. de iur. om. iud. Si verō ex certa scientia, pro
cedit cōtrarium. Quid autē si per errorē iuris? dic vt l. Clodius.
cū ibi plenē nō. ff. de acqui. hære. quia Papinianus & Paulus iu
riscō. fuerūt in hoc discordes. vt Bar. subtiliter examinat. Tertiū
opponit ad idē qd nō possit ad aliud remediū redire. vt l. post
quā. §. l. legitimā. ff. de pe. hære. Sol. ibi loquitur quando primō ap
probauit testamētū: cōsequēdo legatū ex eo postea vult impu
gnare: tūc distinguitur an ignorāter accepit legatū: & postea
vult impugnare an sciēter: tūc aut erat talis nullitas quā ipse po
terat tollere, puta prætentionis. vt l. filio p̄terito. de inu. testa. &
tunc nō pōt eam allegare aut nō poterat eā tollere puta si pro
ueniebāt ex defectu solennitatis testis, & tunc secus qd dic vt l.
post legatū. ff. de his quib. vt indī. hic verō primō impugnauerat
vno modo, postea vult impugnare alio modo. In glo. ij. ibi. [sed
dic. hoc recedit à prætenti op̄i. quā est falsa. nā idē est in pe
titione hæreditatis qd in rei ven. l. qñ si proponatur inuicē in li
bello nulla causa expressa quare ad agentē pertineat, omnis cau
sa censetur in iudiciū deducta & ideo licet vnā tantū prosequat
& succubuit, ad aliam redire nō pōt: vt l. si mater. in princip. &
l. eundē. ff. de excep. rei iu. secus si in libello expressisset reliquā
causam quia tunc illa tantum censet deducta: ideo possit ad aliā
redire. vt d. l. si mater. §. j. & hoc in fi. gl. sed hic nec rei vendi. nec
peti. hære. fuit in iudiciū deducta sed quoddā prætentorium
ad eam. §. querela vel quæstio facti in quibus lata sententia ape
ritur via ad petitionem hære. vnde non habent locū iura prædi
cta quæ loquunt in actione reali vel mixta: sed alia quæ loquun
tur in actione personali, in qua requirit expressio causæ in prin.
& substantia tantum censetur in iudiciū deducta: imō succum
bens potest ad aliam redire l. & an eadem §. actiones. & l. cū
quiritur. de excep. rei iu. Vltimō ad sequentē gl. In glo. se ibi.
[non sic est patrono debita hæreditas liberti vt filio patris.]
[licet hoc sit verum aliquādo vt in casu quem posui in aut.
vnde patens quia libertus in præiudiciū legitimæ patroni
potest benemerentem remunerare de bonis suis. vt l. diuus. ff. si
quid in frau. patr. pater verō non in præiudiciū legitimæ filio
rum. vt gl. in d. aut. vnde si patens. in alio tñ videtur secus q
magis sit debita legitima patrono quā filio per l. nō vsq; adeo.
ff. si quis a pa. fuerit manu. Tene ergo sequen rem sol. qñ in l. con
traria patronus fuerat institutus in minori parte quā legitimæ:
quocirca habebat contra tabulas per quam petebat supplemen
tum legitimæ si ergo accusauit testamētū de falso, & succubuit
perdit illam portionē in qua fuit institutus quia non debet quis
tenere cōmodum ex testamēto quod nixus est impugnare. vt l.
filius. §. omnibus. ff. de le. præstan. & in c. ex eo. de reg. iur. lib. vj.
ergo perdidit contrata. quæ datur ad supplementū quia si deficit
supplementū, deficit suppletio quæ nō pōt fieri nisi ad aliquid
sed in casu nostro cessat illa ratio quia si succubuit in q. falso, &
postea vult agere querelā: nō agit vt suppleatur illud quod erat
in testamento relictum sed vt testamentum rescindatur: & idem
fuit olim si fuisset institutus in minori parte quā legitimæ:
& propter hoc haberet querelam. vt in l. parentibus. §. eod. quia
tunc si accusasset de falso, & succubisset, nō repelleretur que
rela licet perderet illud in quo esset institutus: quia non agit ad
supplementum, sed ad rescissionem testamenti hodie verō quia
non agit querelā, sed ad supplementum: vt in l. omnimodo. vi
detur dicendum in filio illud quod erat olim in patrono l. si pa
tronus ex minori. ff. de bonis liber. qñ si accusauit de falso, & suc
cubuit, cum perdat illud in quo fuit institutus, non poterit age
re ad supplementum ratione prædicta. Tene menti perpetuū
quia non reperies fortē ita bene alibi & illam solutionem tenet
Baro. licet non declarat nec dicat ea quæ dixi. Bald. verō impu
gnat dicens quod qui intentat contrata. non agit ex testamen
to sed contra testamentum. Breuiter nō bene considerauit quia
contrata. quæ datur patrono, non datur ad rescindēdum testa
mentum sed ad supplementū legitimæ licet secus in illa quæ dat
lib. & in c. ibi. [de codicillis. l. si.] Dic qñ loquit in remedijs cō

trarijs oriētibus ex eadē scriptura: in quibus vno electo statim al
terum tollitur. hic verō loquitur in remedijs contrarijs non oriē
tibus ex scriptura testamētū, sed contra eam. vnde vno electo nō
tollitur alterum: nec etiam per sententiā absolutoriā latam in
electo. vt hic patet: eodē modo solue contrariū de l. quod in hæ
redē. §. eligere. quia ibi in pluribus actionibus oriētibus ex eadē
obligatione: quarum vna electa statim altera tollitur. hic verō in
remedijs oriētibus ex diuersis causis: vt supra ostēdi. Vltimō
pro intellectu plurium iurū considera tres casus: qñ aut ille qui
impugnauit testamētū vno modo, & succubuit, vult impugnare
alio modo: & loquitur ista l. & l. contra maiores. j. eo. Interdum
quia approbauit testamētum: petēdo & cōsequendo commodū
ex eo: vult postea impugnare & restituere quod percepit: & lo
quitur l. postquā. & l. legitimā. ff. de per. hære. & ff. de his quib.
vt indī. l. post legatū. Interdum econtrā testamētū impugnat
& succubuit, & vult postea approbare: & ex eo consequi com
modum: & loquitur l. filium. §. omnibus. de legat. præstan. & d. l.
post legatū: & idem si vult postea petere supplementum eius
quod erat in eo relictum: vt l. si patronus ex minori. ff. de bonis
lib. & in illa glo.

LEX

XV.

Illam præteritam. † Præteritio materna
facit cōpetere querelā
& sic habet pro exheredatōe. h. d. nō aut cōtrata. vt l.
illud. §. testamēta. ff. de cōtrat. nec ius dicēdi nullū isto
iure: sed hodie sic: si in præteritione nō esset expressa causa: vt hic
in glo. j. & nō. in aut. de hære. & fal. §. exheredatos. in gl. magist.
In gl. i. ibi. [iusta causa.] Glo. habet respectum ad ius autenticū
rum. nam de iure veteri testamentum non erat nullum: licet cau
sa in præteritione non esset expressa: quia habebatur pro exhæ
redatione. vt in seq. glo.

- 1 Querela non est actio, nec accusatio, sed tenet medium.
Cum agitur de nullitate testamenti, non intentatur actio, nec officium iudicis.
2 Si aliquis dixit sententiam nullam, & succubuit, postea vult appellare infra decē dies,
an possit.
3 Cuius q. compareret infra xv. dies, quorum quinque pro primo, quinque pro secun
do, & quinque pro tertio, & ultimo peremptorio termino assignatur, si misit pro
curatorem in primo termino, de cuius mandato fuit disputatum, & fuit pronun
tatum non esse sufficiens, & interim lapsi sint dicti termini: an ille citatus reputabitur
contumax?

LEX

XVI.

Contra maiores. † Donec agitur questio
super nullitate testamētū,
vel etiā falsitate, nō currit tēpus in querela inofficiōsi
testamētū. h. d. nota. Veniamus ad casum. † In text. ibi.
[duplicē actionē.] Improprīe loquitur: quia nec querela est actio,
nec accusatio: sed tenet mediū: vt nō. in l. posthumus. §. si quis ex
his. ff. eo. Nec etiā cum agitur de nullitate testamētū intēta actio
nec iudicis officii. iuxta nō. per Bar. in l. filio præterito. de inu. f.
testa. & l. iub. cōditione. de codi. insti. Expone ergo [actionem],
id est modū agēdi. In text. ibi. [nō sit iure perfectū:] puta quia defi
ciat in solennitate testis. In text. ibi. [præscriptio.] id est exceptio.
In text. ibi. [ex priorī iudicij mora quinquēnalis.] puta quia ante
quam diceretur testamētū nullū erāt lapsi de quinquēniō, quo
pōt querela proponi: deinde litigiū super nullitate durauit trien
niō: & sic lapsi sunt alij tres. vnde videbatur quod si succubuit
in iudicio nullitatis, nō possit filius ad querelā redire: cōtrarium
tamē est: quia durāte litigio super nullitate non cucurrerunt alij
tres anni: quia nō pōt dici fuisse filius negligēs in pponēdo que
relam durāte iudicio nullitatis: quia non potuit proponere, cū
sint iudicia cōtraria: quia querela præiupponit testamētum valī
dum: sed dicit esse inofficiōsum: sed iudiciū nullitatis dicit te
stamentum inualidū: sed primū duo anni bene cucurrerunt: quia
tunc cessabat illa ratio. Dormiuit ergo illa præscriptio quinquē
nalis durāte litigio: licet semel fuerit coepta: & sic est cōtra Bart.
qui dicit in l. naturaliter. ff. de vsuc. qñ de iure ciuili non reperitur
præscriptiōne semel coeptam postea dormire nisi in casu l. si cut.
de præscr. xxx. an. licet de iure canonico reperiat. certē etiā de
iure ciuili reperitur. vt hic. & in alio casu j. de iure delib. l. si. §. do
nec. & etiā plures alij reperietur: si quis bene scrutatus fuerit. In
text. ibi. [nō cessantibus.] Iste tex videtur velle qñ tempus nō cur
rat: nec proueniat ex eo quod supra dixi. l. quia non potuit que
relā. x 3

Pauli de Castro Prima super Codice.

Non fuit iusta causa, quando ex ea nulla ingratitudo obijci potest, ex quatuordecim illis enumeratis i autem. ut cum de appella. cogn. §. si quis de predictis. quoniam potius cogendi sunt parentes hoc casu ad sustinenda onera matrimonij, filiam institueret. alias exheredat aut praterita per querelam rumpit testamentum, ut ex tex. hoc patet.

relam proponere durante primo iudicio: sed pueniat ex eo quod illo iudicio durante non cessat filius testamentum impugnare: licet non per querelam: unde ex hoc videtur colligi ratio quare durante compromisso non currat tempus app. prosequenda: quia litigando coram arbitris appellationem videtur plequi: quia quotidie impugnat in iam. si ergo non litigat nec coram arbitris, nec coram iudice: licet agat adinuicem, quod tempus si currat non ceseat valere, nec impedit cursus de iure ciuili: sed de iure canon. ut aliud. ut in cle. quadiu. de ap. Contra istum tex. op. quod imo durante primo iudicio currat tempus in querela: ut in l. quinquenium. ff. de adul. Sol. intellige hic quod ignorauit probabiliter testem esse validum: & sic non imputat sibi si non incepit a querela. quia non putabat eam sibi competere: sed potius a iure dicendi nullum: sed si sciebat testem non esse nullum, & sic eligi via incompetet, durante illo litigio curret tempus l. mater decedens. ff. e. Et per hoc soluitur questio. si aliquis dicit in iam nullam, & succubuit, postea vult appellare infra x. dies a tempore quo succubuit an possit: nam si habuit iuxta eam credendum quod in iam esset nulla, non est sibi imputandum si incepit a nullitate: & durante iudicio nullitatis non currat tempus appellandi: si prius non erat de cursum: sed si non habuit iuxta eam credendum bene currit tempus appellandi: & sibi imputet quare elegit via incompetetem: consilium est ergo quod simul dicat nullam: & si qua est, appellet iuxta not. in l. ii. quoniam prouo. non est necesse. quidam vero dicunt quod postquam potest hoc facere, etiam si iuxta credidit in iam nullam, imputandum est sibi quare etiam non appellauit ad cautelam: & sic dicunt tempus appellandi cucurrisse. certe etiam hic poterat cum iudicio nullitatis testamenti cumulare querelam conditionaliter. & tamen hoc

sibi non imputatur: ideo tene quod supra dixi. Inducitur etiam ista l. per Doct. ad questionem. si aliquis fuit citatus quod compareret infra xv. dies. quorum v. p. primo. v. p. secundo. v. p. tertio & ultimo peremptorio termino assignantur. in primo termino procuratorem misit. de cuius mandato fuit disputatum: & finaliter fuit pronuntiatum non esse sufficiens, & interim lapsi sunt dicti termini: an ille citatus debeat reputari contumax: ut sic dicunt tempus appellandi cucurrisse. certe etiam hic poterat cum iudicio nullitatis testamenti cumulare querelam conditionaliter. & tamen hoc

sibi non imputatur: ideo tene quod supra dixi. Inducitur etiam ista l. per Doct. ad questionem. si aliquis fuit citatus quod compareret infra xv. dies. quorum v. p. primo. v. p. secundo. v. p. tertio & ultimo peremptorio termino assignantur. in primo termino procuratorem misit. de cuius mandato fuit disputatum: & finaliter fuit pronuntiatum non esse sufficiens, & interim lapsi sunt dicti termini: an ille citatus debeat reputari contumax: ut sic dicunt tempus appellandi cucurrisse. certe etiam hic poterat cum iudicio nullitatis testamenti cumulare querelam conditionaliter. & tamen hoc

vel non: ut supra dixi: & hoc si non poterant simul agitari in diuersis libellis & iudicijs. alias idem esset quod in casu prece.

Soror si praterijt sororem suam, & filium ipsius sororis turpem personam heredem instituit: quod illa soror eademque mater contra filium habeat querelam.

LEX

XVII.

Vm filium. Prateritio facta a filio de matre habetur pro exheredatione. h. d. secundum unum intellectum quod filius ille fuerit testatus & praterijt matrem, & instituit sororem. nam mater habet querelam, tanquam exheredata: sicut econuerso si mater praterijt filium. intellige tamen hodie utrumque dictum: quoniam in prateritione esset inserta causa: pater vero prateritus a filio emancipato habet contratab. ut in l. filio. §. contratab. ff. eo. sed in l. pater filio. eo. aut. dicitur quod habet querelam. Glo. exponit ibi querelam. i. contratab. do. Raph. subtiliter dicit aut pater emancipauit filium. vel nepotem: & tunc habet ius manumissionis. sicut patronus: ideo habet contratab. sicut ille per quem non rumpit testamentum, sed consequitur legitimum: nisi sit instituta turpis persona: quia tunc rumpit totum: ut in l. patronus. ff. si quis a pa. sue. manu. Aut non manumissus, sed alio modo erat extra suam potestatem: ut si nepos ex filio emancipato conceptus est post emancipatum: & natus: & tunc contra testamentum talis nepotis non habet contratab. quia non habet ius manumissionis. ideo habet querelam: sic debet intelligi l. pater filium. & dicit hanc distinctionem probari per l. i. §. si filius si quis a pa. sue. ma. dic. de hoc ut l. pater filio. quare est valde difficilis & reperiibilis, & profunda in tex. & glo. & materia. Alio modo intelligitur ista l. in testamento sororis, quare praterijt sororem suam: autem ipsius sororis turpem personam heredem instituit. dicitur hic quod illa eademque mater contra filium habet querelam: per l. fratris. j. eo. quod non. quia mater potest filio imputare turpitudinem, & totam hereditatem sororis ab eo auferre: ut l. Pantonijs. si quis a pa. sue. ma. tunc ergo supple ad tex. dum dicitur [filium tuum] i. turpem personam: alias non procederet: ut in d. l. fratres. & per test. regl. ex parte ante, & ex parte post.

Offensa dicitur etiam illa, quam quis reuocat sibi animum: licet non iniuria, & non est punibilis.

Quod possum tibi imputare inimicitiam, quae prouenit ex defectu vel culpa mea. Varietas improbat.

LEX

XVIII.

Vm te. Nolle diuertere a marito, non est iustum exheredandi filium. h. d. ista l. cu. l. filia. h. d. hanc loquitur in patre: illa in matre. qui volebant filium a marito ducere. & quia noluit ipsam exheredare: non fuit iusta causa: sed potius de hoc est comedanda: ut in l. lo. prehenda. j. de insti. & substitui. sub condi. fact. No. in ista l. in verbo [offensum]. quod offensa dicitur etiam illa quae quis reuocat sibi ad animum: licet non iniuria: & sic non est punibilis. quoniam aut agitur de poena imponenda, non dicitur offensa, ex qua poena non imponitur: ut l. testamento. ff. de manu. testa. de hoc plenius Bart. in l. licitatio. §. quod illicitum. ff. de publi. Et est arg. quod non possum tibi imputare inimicitiam quae prouenit ex defectu, vel culpa mea: ut j. l. proxi. Item not. in l. filia. contra homines mutabili voluntatis. qui hodie volunt vnum: cras aliud, nam improbat varietas.

Filia si antequam pater sit negligens ipsam maritare, (quia non transiit illud tempus xxv. anno.) se maritet sine consensu patris: an possit iuste exheredari? Quid in filio recipiente uxorem contra uoluntatem patris?

Filia post xxv. annum possunt seipsas maritare, & pater tenetur eis assignare dotem, & possunt patri ponere cornua, nec potest pater eis imputare.

LEX

XIX.

I filiam. Filia propter impudicitiam potest exheredari. h. d. idem in filio: ut in authent. ut cum de appel. cognoscitur. §. causas. nisi pater causam dederit, ut in authent. hic posita: quam not. & tenementi: & sume argu. a contrario sensu ipsius. quod si filia antequam pater sit negligens ipsam maritare, quia non transiit illud tempus xxv. ann. se maritet sine consensu patris, potest iuste exheredari. Item vide de filio recipiente uxorem contra uoluntatem patris. ar. in l. iij. §. si emancipatus. ff. de contratab. & de iure ciuili non valeret matrimonium: ut in l. i. (ut pponis.) j. de nup. de iure canonico sic: ut no. in l. Paulus. in fi. gl. ff. de sta. ho. in pater offendit unde

unde illa aut. remanet incorrecta: licet do. Raph. dubitet de hoc sed mihi non videtur dubitandum: quia ius canonicum disponit defendere matrimonium, non de iniuria patris: sicut in simili in l. i. de secundis nupt. quia de iure canonico mulier habet licentiam nubendi infra annum luctus quo ad poenam infamiae: non quo ad ea quae cernunt utilitatem filiorum primi matrimonii, ut in c. c. de secundis nupt. Et not. hic magnum periculum in habentibus filias nobiles, ut non differant eas maritare ultra xxv. an. alias possunt se ipsas maritare: & pater tenetur eis assignare dotem. vt in c. sem. xxx. q. ii. Et etiam possunt pati tales filias ponere cornua. quia non potest pater eis imputare.

¶ Appellatione fratris vel sororis simpliciter prolata non comprehenduntur nisi fratres carnales qui obtinent primum gradum de iure canonico sed de iure civili secundum gradum. & non comprehenduntur nisi consanguinei. l. ex eodem patre nati, nisi communis usus loquendi sit in contrarium.

¶ Non proceditur linea masculinae quam femininae.

¶ Quae infamia faciat competere querelam contra testamentum fratris, & an concurrant ibi illi tribus de quibus hic competit querela si frater non fuit exheredatus, sed perierit.

¶ Tenet per hanc querelam an obtinebit solam legitimam?

¶ Quod si frater in testamento reliquisset ei integram legitimam: & in residuo instituitur turpem personam?

¶ Si turpis persona erat successura ab intestato. & non frater, quia erat filius testatoris, & si frater, quia tunc frater non habebit querelam.

¶ Tenet si occidit fratrem, vel vulneravit, an sibi succedat ab intestato?

¶ Si frater instituit turpem personam, & etiam non turpem, an agetur querela contra turpem, & non contra non turpem?

LEX XXI.

Fratris. ¶ Contra testamentum collateralis non competit alteri collateralis querela inofficiosa nisi tribus concurrentibus. i. q. esset frater, vel soror carnalis. & sic in primo gradu & ex eodem patre, & quod fuerit instituta turpis persona: de talio vero testamento quilibet cuius interest. i. qui succederet ab intestato. non facto testamento, potest accusare. h. d. ista l. fratris. & l. fratres. j. eo. & de illa materia solum hic habet & in l. j. ff. de cod. & instit. de exha. li. curatib. vero non habet locum inter collaterales. et etiam concurrentibus praedictis tribus. vt patet in l. j. §. liberos. ff. si quis a patre. ma. sed solum inter ascendentem & descendentem & per lineam masculinam inter quos potest habere locum bo. pos. unde liberos. i. vel j. de cod. & instit. ¶ Not. in ista l. dum dicitur [exceptis fratre & sorore] iuncta l. fratres. quae intelligit de consanguineis. q. appellatione fratris vel sororis simpliciter prolata non comprehenduntur nisi fratres carnales, qui obtinent primum gradum de iure canonico sed de iure civili secus alij vero fratres, puta patruus, vel consobrini, vel cugini, non comprehenduntur de hoc vide quod habetur in tex. & per Bald. in l. Lucius. §. quasi. tum. ff. de leg. ii. videtur etiam quod non comprehenduntur nisi consanguinei. l. ex eodem patre nati, nisi communis usus loquendi sit in contrarium per illas ll. ¶ Item not. in l. fratres. q. plus pro videtur linea masculinae quam femininae. Queritur de pluribus & primo de qua infamia loquatur tex. in l. fratres. dic quod etiam de infamia facti. vt not. per glo. in l. nulla. §. de inf. q. ponit effectum infamiae facti. i. tres & inter eos est ille, quod facit competere querelam contra testamentum fratris. Item queritur de concurrentibus dictis tribus, an competat querela si frater non fuit exheredatus, sed praeteritus quidam dixerunt q. non: sed contra. Contrarium determinat Doct. per illum §. liberos: & quia tunc praeteritus habetur pro exheredatione sicut praeteritus maritus. ¶ Tercio queritur quid obtinebit frater per hanc querelam: dicunt quidam q. solam legitimam vt sentit glo. in aut. no. ultima. dum loquitur de legitima fratris. i. quae dicunt fore debitam quando turpis persona sit instituta, non aliter. & erat quareta pars, quae hodie non est aucta. Guli. de cu. dicit quod non minus se legisse de legitima fratris & ideo tenet & etiam alij Doctores quod rescindat totum testamentum, & tota hereditatem obtinebit: quia in odium institutione turpis personae conceditur ideo datur in totum, etiam si esset talis persona cui etiam alias non daretur nisi legitima vt pater in patre, & patrono, qui per contrahit. non auocant nisi legitimam & tamen quando est instituta turpis persona, auocant totum. vt in l. Pantoni. ff. si quis a patre. ma. ¶ Ex quo sequitur quod si frater in testa. reliquisset fratri

integram legitimam, & in residuo instituitur turpis persona, adhuc competet querela ad obtinendum residuum. secus in filio exheredato, vel instituto in integra legitima: quando non esset instituta turpis persona. s. e. l. cum queritur. Alij dicunt contrarium: quia non debet esse melioris conditionis frater quam filius: & ita dicit d. Ang. de Peru. in l. j. ff. e. sed verum est statibus eiusdem terminis. alias secus, unde quando turpis persona est instituta, videtur q. filius etiam si sit relicta sibi integra legitima possit agere querela ad residuum odio institutionis. per illam l. Pantoni. & tene meti. & vide glo. in aut. de hære. & falc. §. primus quid. ¶ Quae tenet q. fratri debet legitima. ¶ Queritur etiam quid si ab intest. illa turpis persona erat successura, & non frater: vt quia erat filius testatoris eiusdemq. fratris. dic q. tunc frater non habet querelam: vt sentit glo. in l. Titia. ff. eo. quod. no. ¶ Quae etiam quid si frater occidit fratrem, vel vulneravit: an sibi succedat ab intest. vt q. sic p. l. hi. consequenter. §. ff. fa. ere. & p. l. cognatis. ff. vñ cognati. Breuiter quando occidit, dicas contra per l. c. ratio. §. si. ff. de bo. da. nam perderet hereditatem si alius occidisset: & ipse necem defuncti non vindicasset: vt in l. j. & ij. §. vbi causa si. fortius si ipsemet occidit: sed si vulneravit, quia erat inimicus, puta quia accusauerat de crimine capitali: non prohibet a successione intestati: sed bene posset exheredari: etiam turpi haerede instituto. & causa ingratitudinis sunt tres. de quibus dic vt in aut. de nup. §. ingratitudinē. Nec obstat. l. cum patronus. de iure patronatus. quia facilius tollitur iura patronatus quam sanguinis secundum Gul. & Bar. ¶ Item queritur quid si instituit turpem personam, & etiam non turpem: dic q. aget querela contra turpem: & non contra non turpem: vt s. e. l. cum duobus. & ibi glo. j. hoc sentit. Itē dicit Gul. de cu. q. in exheredatione fratris qui instituitur turpis persona, quo casu est necessaria, ad repellendum fratrem a querela non expedit inferere causam ingratitudinis: sed sufficit q. subsistat vera causa: licet secus in exheredatione filij: in qua requiritur expressio causae: quia hoc non reperitur in exheredatione fratris. certe si subsistit etiam vera ingratitudinis causa: si non sit exheredatus expressē, sed praeteritus, cum talis praeteritus habeatur pro exheredatione, sufficit ad repellendum fratrem a querela probare causam ingratitudinis: sicut olim sufficiebat quando filius exheredabatur: vt j. e. l. liberi. tunc tamē requiritur expressa exheredatio: non tamen requirebatur expressio causae.

¶ Si frater occidit fratrem. Adde Barb. cōf. lxx. incip. vbi Christus. in iij. vol. i. xij. col. eūdem Barba. cōf. vij. incip. vbi Christus. in iij. vol. in j. colum.

¶ Filius si hodie exheredatur cum expressione legitime causae, licet non uera: & alij quid sit sibi relictum, etiam iure legati: testamentum non dicitur nullum: licet non habeat iure institutionis, sed aget ad supplementum.

¶ V usufructuarius si cedit proprietatem a domino, & sic extinguitur usufructus, & per vicinum vel propinquum fuit retractata emptio ex forma statuti: an usufructus extinguitur reuocatus?

LEX XXII.

Maritus. ¶ Rescisso testamento per querelam actiones competentes haeredi, quae propter additionem erant confusae: restituantur eidem. h. d. Et sic omnia reponuntur in pristinum statum: sicut post restitutionem in integrum. vt supra de reputa. quae sunt in iudicio. l. ij. §. si aduer. transf. ¶ In glo. ij. ibi. [vel dic hoc fuisse additum.] No. ex ista glo. ad tex. relata qui in filia exhereditata loquitur: q. si hodie filius exheredatur, taliter, q. exheredatio valeat: quia fuit facta cum expressione legitime causae: licet non verē q. aliquid sit sibi relictum etiam iure legati: non dicitur testamentum nullum: licet non habeat iure institutionis, postquam est legitime exheredatus, nec agit querela postquam aliquid sibi fuit relictum: sed agit ad supplementum. Iura ergo quae dicunt q. debet habere iure institutionis. alias pro praeterito habetur, debent intelligi nisi fuerit legitime exheredatus. Tene mentis. Olim verō talis exheredatus cui fuisset relictum iure legati minus legitima, habuisset querelam: secus si legitima: vt s. eo.

1. cum quæritur. tñ aut exhereditatio legitima valet quo ad valo-
rem testamēti, quantū tit. institutiōis qñ est hæredatus. No. bene
& tene mēti. In gl. in fi. ibi. l. [propter. §. neptis.] Doctor repro-
bant illam glo. quia ille §. loquitur qñ hæres adiuit hæreditatem
cum crimine seu delicto: quia nō vindicauit nec defuncti: quo
casu si sciuit, sibi aufertur hæreditas per fisci: & nō restituuntur
sibi actiones quas habebat cōtra defunctū scelere suo deperdi-
tas. Præterea licet sibi auferat hæreditas per fisci nō tamen desi-
nit esse hæres: & sic nō deficit causa extinctiōis: vt l. ex factio. §.
Iulius longinus. ff. de vulg. & pup. Sed si ignorasset, nō perderet
hæreditatē: in casu verò nostro licet sciret testm̄ subiacere quere-
læ. nō videtur deliquisse adeūdo hæreditatē: & si per querelam
postea auferat, ipso iure desinit esse hæres vt s. e. l. cū duobus. vñ
sibi restituuntur pristina actiones in distincta: siue sciuerit, siue
ignorauerit scdm̄ oēs. ad qd' adducit. l. dñs. in prin. ff. de vsufu.
Sed qñ pñt reuiscere actiones semel extinctas: vt in l. qui res.
§. areā. de sol. Dic q nō restituunt eadē in substantia vel numero:
sed aliæ similes illis. Et an sint directæ, vel viles: vt l. sed reuoca-
ta. ff. de iure fisci. vel in l. auferat. §. si. cū l. seq. ¶ Et illa inducitur
ad q. nā pone q vsufuctuarius emit pprietatē a dñō, & sic ex-
tinguit vsufuctus: q nō pōt qd habere vsufuctū in re sua. l.
formalē, sed causalē sic: vt l. vñ frui. in prin. ff. si vsuf. petat. Pone
ergo q postea pvicinū vel ppinquū ex forma statuti dispositi
posuit infra certū tps retractari, fuit retractata tps ppetatis an
vsufuctus extrinsecus reuiscat, vel sibi restituatur: dic q sic
indistincte: siue sciebat posse retractari, siue ignorabat. per illā l.
dñs. & per id quod s. dixi. quia sine delicto emere potuit pprie-
tatem: licet Gul. de Cug. videatur aliter dicere. & vide ff. de iure
fisci. l. eius qui delatorem. j. §. fi.

¶ Filius qui prohibuit patrem testari, si postea pœnitentia ductus permittat, cum tes-
tari, q non debeat exheredari propter prohibitionem præteritam.

LEX XXIII.

1. **Estamenti.** ¶ Prohibere quæ testari est iusta cā
exheredatō illū qui prohibet. h. d.
Et hoc pcedit etiam hodie: quia numeratur inter qua-
tuordecim causas vt patet in aut. vt cū de app. cogn. §.
causas. Glo. hoc nō intelligit: & etiā ibi probat qñ phibuit cum
effectū, ita q tñ testari nō potuit: sed postea nō phibitus testa-
tus est, vnde in illo testamēto pōt illum exheredare ppter præ-
teritam prohibitionē: sed si nihilominus testatus fuit tunc, puta
quantū potuit fecit ne testes vel notarius ingrederentur domū:
sed nihilominus ingressi sunt. nam pro illo conatu qui non ha-
buit effectum: non poterit illum filium exheredare. ¶ Sed pone
quod filius qui semel prohibet cum effectū, pœnitentia ductus
permittit postea patrem testari, puto q non deberet exheredari
propter prohibitionem præteritam. ar. j. famil. ercl. in ipsius. Sed
quando postea ignorante filio, & de pœnitentia eius non appa-
rente fuisset institutus.

- ¶ Si reperitur in testamento illa uerba quod testator, instituit talem, cum hoc pa-
cto quod debeat facere sic, & sic exponitur: id est cum hac conditione uel modo:
nec habet vitare testamentum ex eo quod miscetur contractus cum ultima uo-
luntate.
- ¶ Si mater instituat filium sub conditione si emancipetur a patre, an tamen ea conditione
pendente poterit pater petere bono. posses. secundum tabu. & habere administra-
tionem bonorum?
- ¶ An bonorum posses. secundum tab. quæ potest peti pendente conditione institutionis, sit
iuris: uel facti?
- ¶ Cui fiet illa restitutio, an filio uel patri?

LEX XXV.

1. **Ilis matrem.** ¶ Conditiō quæ respicit fauo-
rem filij instituti, non facit esse
locum querelæ. h. d. Bar. nec etiā hodie reijcitur de le-
gitima. quod dic vt plenē no. in l. cum filio. ff. de vulg.
& pup. per Bart. secus si respiciat odium: vel cum dubitatur an
contineat odium, vel fauorē: quia tunc bene reijcitur hodie: vt j.
eo. l. quoniam in prioribus. olim non: sed faciebat cōpetere que-
relam. Et diuide: quia primò ponit vñ dictū: vñ ibi atq. Secū-
dò responder duobus oppositionibus quæ poterāt fieri: vel dic
q primo ponit cōsiliū: postea remouet duo dubia. veniamus ad
casum. ¶ In tex. ibi. [atq. eo pacto.] No. ar. q si regiunt i testō illa
verba q testor instituit talē, cū hoc pacto q deat facere sic & sic
exponit. l. cū hac cōditiōe, vel mō. nec habet vitare testm̄ ex eo

q misceat cōtractus cū vltima volūtate. de verb. sig. l. verba qd
serunt & cōtraxerunt. ¶ Et dic q mouet vñ dubiū circa condi-
tionem pcedens, q non videat bonū: quia si mater instituat filium
sub condi. si emancipatur a patre, ad quē mater noluit bona sua
peruenire, nō propterea sequetur iste effectus: quia l. cauetur q
institutus sub cōditiōe poterit ea pēdere petere bo. posses. cū tabu.
quæ dat sibi administrationē bonorū: vt in l. ij. §. si sub cōditiōe
ff. de bo. posses. cū tab. vnde pater poterit nomine filij antequā
emācipet, & sic pendente cōditiōe illā bono. posses. petere, & oc-
cupabit bona: & dissipabit, ad hoc respōdet Imperator duobus
modis secundum diuersas literas, primo dicit si habetur in tes-
tamento cum accipere nō videri. ¶ q illo casu non poterit pater
de iure illam bono. posses. petere: licet aliās regulariter detur ista bo.
posses. instituto sub cōditiōe: & hoc ideo ne fiat contra voluntatē
testatoris, qui noluit bona ad patrē peruenire per viam directā:
ergo nec per viam indirectā: & hoc satis bene probatur in simi-
li in l. scire oportet. §. j. ff. de tu. & cu. da. ab his. Aliqui habent in
tex. cum re. tunc est sensus q ex illa bo. posses. pater nullū ius acqui-
rit sed erit facti potius quā iuris: & sic habebit eam: sed non cum
re. l. nō cum effectū: & pro illo intellectu facit finis huius. l. dñm
dicit: [& ideo restituere debet.] licet quidā non habeant & est
sensus q si pater de facto illam bo. posses. intendaui, & de facto nō
debet illā retinere, sed debet bona restituere: & nō dicit cui: sed
glo. si declarat postea in ver. [neq. ei.] Jopp. cōtra cōsiliū: q
bonum: quia iure illo filius institutus sub conditione quæ non
erat in eius potestate, habebat querelā: & sic pater poterit que-
lam intētare nomine filij: & obtinebit hæreditatē: sed respōdetur
q imò nō poterit: quia tunc demū cōditiō facit cōpetere quere-
lam, qñ cōtinet grauamē filij: sed hic cōtinet pūisionē filij: vnde
nec etiā reijcitur hodie: quia lex quoniam in prioribus loquit de cō-
di. vel grauamine quæ vel quod olim faciebat querelā cōpetere
in odiū querelæ: nō in illa quæ non faciebat cōpetere: vt in casu
illo. ¶ Quærit in gl. quæ incip. [alias cum re.] quæ multū inqñ
loquitur an bo. posses. secundū tab. quæ potest peti pēdente cōdi-
tioniōis, sit iuris, vel facti. Gl. hic vacillat. dic q eo respectu
quo a iure cōceditur, dicit iuris. quantū verò ad effectū: aut lo-
quitur cum cōditiō pēdet, aut postquā extitit, aut postquā desi-
cit, primo casu est em facti, & non iuris: quia solā administratio-
nem bonorū acquirit: & quodāmodo cōstituitur curator bono-
rum ne pereant. nam iustius est & cōuenientius quod sint in eiu-
nibus, & q custodiantur ab eo quā ab alio: cū iperit ipse habere
conditione existente, tunc verò cum cōditiō existit, efficitur i-
uris: & sine alia bo. posses. vel additione etiā ignoras condi. extitit
efficitur dominus bonorum hæreditariorū. Si verò cōditiō desi-
cit, tunc aut erat institutus extraneus, ad quem non erant deo-
tura bona ab intestato: & tunc annihilatur: & tenetur ea restitu-
re venientibus ab intesta. & de hoc caueat a princ. cum accipit
hoc vna cum fructibus: vt l. inter omnes. ff. qui satisda. cog. & l.
Paul. de præto. stip. Si verò erat talis cui ab intest. bona erant per-
uenitura, tunc illa bono. posses. secundū tab. conuertitur in illam bo.
posses. quam ille ab intest. vel ex testamento fuisset habiturus: & sic
in contratab. si erat filius: vel in vnde liberi: vel agnati: vel cognati,
ac si de albo fieret nigrum: vt dixit glo. in d. l. ij. §. si sub condi-
tione. de bo. posses. cū tab. Et p̄dicta in alio casu quā huius l. sed
in casu huius l. ille p̄dictū vñ l. cū nō pōt petere bono. posses. sed
alterā si petet: hodie de facto nec ius in bonis acquirit: nec etiā
de administratione: sed de facto tenebitur restituere, sicut de bo-
cto accepit: vt in fin. & sic seruatur vtrique litera. & per hoc illa
Gloss. infrascripta remanet clara. ¶ Sed cui fiet illa restitutio? Glo.
fina. declarat quod fiet filio: si emancipetur & hoc est clarum si
tamen filius esset minor, dubitatur si curator: & non pater sed
alius extraneus per illam l. scire oportet. §. j. nec per viam vnam
fiet, quod per alteram iure fieri prohibuit. Si autem emanci-
pauerat, tunc appositum fuit tempus emancipationis sciendū: &
erat lapsū. si enim cōditiō defecerat, extinguitur institutio:
& filius poterit ab intestato succedere: & non acquirit patri: &
ille est casus in lege, penultima. ff. vnde liberi. quod tamen fa-
cere non posset si cōditiō adhuc non defecisset: quia quon-
usque est spes successiōis ex testamento, non defertur cau-
sa intestati: vt ibi nota. in glossa. Si ergo cōditiō pēdet,
& non fuerat appositum tempus, fiet restitutio ipsi filio: &
pater non poterit se impedire. argumen. in lege, Imperator.

ff. ad trebel. & si esset minor, dabitur curator. ut in gl. & hoc non solum
iure nouo, quo filio acquiritur ppteritas. sed etiam iure veteri: quo
non acquiritur. sed patri ppter illam l. imperator. hodie consilium istius
l. non est necessarium. quia cum filia possit acquirere sibi ppterita
nem iuris poterit ipsum instituere pure: adiecta clausula q. ppter non
acquirat usufructus: ut in aut. excipitur. j. de ho. quæ lib. non ta
men est correctæ. quia si uteretur consilio huius. l. habet locum quod
hic dicitur: sed in institutio patris non videtur habere locum quod hic
dicitur: quia institutus à patre sub conditione quæ non sit in eius po
testate, dicitur testamentum nullum: quia interim nec est institutus, nec
exheredatus. ergo ppteritus & ppteritio patris redditur testamentum nul
lum. ut in l. si pater. j. de insti. & substi. secundum tamen gl. & Bart.
qui eas tenet, talis conditio reiicitur hodie de legitima: sicut condi
tio potestativa. & sic testamentum esset nullum. ut ibi not.

*¶ Si testator dicit quandoque filius meus decesserit sine liberis, talem substituo, an
si decesserit post pupillarem ætatem valeat substitutio, si erat impubes?
Substitutus in legitima, an hodie possit grauari per viam legati, vel fideicommissi?
Fideicommissum, an videatur relictum à pupillo, an ab heredibus eius, ut sciamus an va
leat vel non?
Si pater reliquit filie mille pro dote sua, quæ non excedebat legitimam, & si decederet
sine liberis, voluit quod distribuatur inter pauperes, & decessit in pupillari ætate:
an istud fideicommissum relictum pauperibus valeat?
Habetur duo filios suum puberem alterum impuberem, eos æqualiter instituit: & in
terstitium substituit mulierem pupillarem, & per fideicommissum. & ultimo morien
tis substituit Titium. & decessit primò impubes: & successit pubes ex pupillari: post
ea decessit pubes relicto Sempronio herede, si postea Titius fideicommissarius pe
nit hereditatem à Sempronio, an possit Sempronius detrachere legitimam amorum
filiorum, & etiam trebellianicam?*

LEX

XXVI.

Ex tribus. *¶* Filio impuberi instituto in legitima
tantum potest fieri substitutio pupilla
ris. & propter eam non dicitur grauatus. Ideo non ha
bet querelam. hoc dicit. & est bona lex. & semper alle
gatur. & frequenter datur in punctis: propter ea quæ nota. hic per
Doct. in text. in fin. ibi. [certum est.] & ppter talem substitutio
nem non habet querelam ita substitui. ad text. ut conueniat tituli.
Opponit quod non habeat dubium hæc l. postquam fuit institu
tus in tribus vncijs: & sic est integra legitima secundum illa ius
tum etiam si fuisset exheredatus, & per viam legati relicta
integra legitima, non habet querelam. ut s. e. l. c. quærit. Sol. fateor quod
ex dicto capite clarum est, quod non habet querelam: sed vi debatur quod
habere, propter substitutionem sibi factam. arg. s. eodem. l. si pa
ter pueri. à contrario. Nam ibi ideo non habet: quia illa substitui
tio fuit reciproca. hic non: sed responde per eandem l. nã ibi ideo
non habet, quia illa substitutio non contineat grauamen, post
quam erat reciproca. sed hic quia erat directa pupillaris non con
tinet grauamen: posito quod non sit reciproca. sed continet pro
uisionem filij & fauorem: nam honor est habere heredem ex tes
tamento, pupillus autem testari non potest. sed datur patri sen
tentia substituere sibi pupillariter directe, quæ substitutio dicitur
nulla filij: ut l. ppter & filij. de vul. & pu. sic ut ergo ipse testatus non
diceretur ex suo testamento grauatus: & ita nec ex testamento ppter sibi non
facti non sic si foret grauatus ppter fideicommissum: nisi etiam ipse
fuisset alteri per fideicommissum substitutus: ut d. l. si pater pueri.
Ita & per hoc est expedita prima glossa. Secundò oppo. quod il
li pupillaris non potuerit sibi fieri. ut l. coheredi. §. cum filia. de
vul. & pupilla. Sol. text. hæc solu. dum dicit. [intra pubertatis
ætatem] postea verò non potest fieri substitutio pupillaris. ut in cõ
trario. & l. verbis ciuilibus. eodem tituli. & l. in pupillari. & p hoc
est expedita glossa. secunda. *¶* Ultimo quæritur in glossa. fina. pone
quod testator dixit quandoque filius meus decesserit sine libe
ri talem substituo. vtrum si decedat post pupillarem ætatem va
leat substitutio? glossa. dicit quod sic iure fideicommissi. siue dece
dat in pupillari, siue post. & dicit quod tunc directa pupillaris
trahitur ad fideicommissum. quia ista interpretatio facit ut vtro
que tempore valeat vniiformiter. hæc glossa. ineptè loquitur dum
dicit quod hic directa pupillaris trahitur ad fideicommissarium:
quia si verum est quod dicit glossa. ut omni tempore valeat iure
fideicommissi, illa substitutio nunquam fuit directa: ergo non
est verum quod directa trahatur ad fideicommissum, imò non
potest procedere, si semel fuisset directa per legem, verbis ci
uilibus. per quam dicunt glossa. & Docto. quod postea nunquã
obligatur, sed efficitur inutilis. gl. tamen voluit hic dicere quod illo

casu quia substitutio est facta per verbum commune, si non fuisset
sent appposita illa verba quandoque decesserit: sed solum dixisset
si decesserit in pupillari ætate, talè substituo: illa substitutio fuisset
pupillaris inspecta qualitate personæ, cui facta fuit. ut l. iam
hoc iure. de vulg. & pupil. sed quia fuerunt appposita illa verba
quandoque, & fuit facta per verbum commune substituo: ta
lis substitutio quæ infra pupillarem, fuisset directa pupillaris: si
non fuisset appposita: nunc etiam ibi pupillarem ætatem non est
pupillaris: sed omni tempore fideicommissaria: quia si esset pupil
laris directa in pupillari ætate, post pupillarem ætatem non
posset esse directa: sed fideicommissaria: & sic non esset vniiformis
pro omni tempore, sed variaretur: sed tenendo quod omni
tempore sit fideicommissaria, non contingit variatio, & ista fuit
communis opi. glo. in l. precibus. j. de impub. & etiam antiquorū
doctorum, sed glossa. insti. de pu. substi. §. qua ratione: tenet quod
infra pupillarem sit directa pupillaris: postea verò sit fideicom
missaria. Bart. hoc tenet nisi mater sit in medio: quia tunc dicit quod
omni tempore erit fideicommissaria. doc. moderni & glo. tenent
indistinctè in d. §. qua ratione etiam si mater sit in medio. per d. l.
precibus. & c. si pater. de testa. lib. vj. & illa est veritas, licet Bart.
conetur respondere dictis iuribus. dic ut l. precibus: quia non est
propria materia huius l. *¶* Item aduerte, quia illa quæstio gl. &
determinatio sua non debet referri ad calum qui ponitur in tex.
quoniam filius erat institutus in sola legitima: quia tunc per fideicom
missum, ned vltra pupillarem ætatem nec post posset grauari: sed
reijceretur omnimodo hodie per l. quoniam in prioribus. & olim
propter talem substitutionem habuisset querelam, nisi esset sub
stitutio reciproca. debet ergo intelligi quæstio glo. quando erat
institutus vltra legitimam, & tunc in eo quod est vltra bene po
tuit grauari per fideicommissum tam infra pupillarem ætatem
quã post. Ideo de tali fideicommissum detrachetur legitima ante
oia: & postea trebellianica, & sic dimidia iuxta notata in l. quã
quam. j. ad l. fal. Extra glo. oppo. quod imò etiam si fuit institutus in
sola legitima, possit apponi grauamen per viam legati, vel substi.
quoniam non solum in legitima sibi relicta, sed etiam in alijs bonis
proprijs ipsius pupilli: saltè usque ad pupillarem ætatem, non vltra.
ut l. si fundum per fideicom. §. si. c. l. seq. ff. de leg. j. So. dixit Dyn.
notabiliter, & plures consuluit, & etiam Cy. hic refert, & Bar. &
oēs tenent quod aut fideicommissum vel legatum relinquatur ab ipso
pupillo, & tunc non valet: sed reijcitur hodie de legitima, & de bo
nis proprijs ipsius pupilli. Aut relinquatur tale fideicommissum
à venientibus ab intestato ipsius pupilli, & tunc valet usque ad pu
pillarem ætatem. si decedit in pupillari, & non vltra, ut in cõ
trario, quia tales venientes ab intestato, quibus pater potuit au
ferre dando substitutum pupillarem, qui excludit omnes venien
tes ab intestato, etiam matrem non dando, videntur habere ab
ipso patre tam legitimam filij: quàm alia bona eius: & ideo à pa
tre possunt grauari. licet filius non potuerit grauari: quia non ha
buit legitimam à patre. Sed ex dispositione l. in l. si arrogator. §.
sed an impuberi. ff. de adop. & similiter alia bona sua non habuit
à patre, sed ab alijs attinentibus eius: si autem decedat post pu
pillarem ætatem, fideicommissum euanesceat: quia tunc pater non
potuit eis auferre dando substitutum pupillarem: cum dare non
posset ut statim dixi. & quod illi text. loquantur quando venientes
ab intestato pu. grauantur in legitima pupilli, & in alijs bonis
quæ non habuit à patre. patet: quia si in illis quæ habuisset à pa
tre vltra legitimam, non expiraret fideicommissum pubertate,
quia testator potest grauare non solum heredem suum in his
quæ sibi voluntariè reliquit, sed etiam heredem heredis perpe
tuò. ut l. si fuerit. in fi. ff. de leg. iij. & sic non solum venientibus ab
intesta. posset relinquere: sed etiam ab ipso pu. & perpetuo quã
documq; deciditur. necessariò ergo debet intelligi quod venien
tes ab intestato grauabatur in bonis pupilli, vel in legitima eius,
in quibus ipse pupillus non poterat grauari. & quod dixi ideo
in venientibus ab intestato, idem & fortius in pupillari sub
stituto: ut possit grauari non solum in bonis testatoris quæ per
uenerunt ad pupillum vltra legitimam: sed etiam in bonis
pupilli aliunde quæsitis: quoniam ipse habet expressa volun
tate & prouisione testatoris. sed venientes ab intestato ex tacita
ut l. conficiuntur. de iure codicil. & hoc patet in l. in ratione. §.
quod vulgo. & in l. qui fundum. §. qui filios. ff. ad l. faleid. *¶* Sed
à quo videatur fideicommissum relictum. an à pupillo, an ab

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **Inimicitia.** Adde Abb. in c. repellatur. de accus. & presumitur inimicitia qñ nol let salutare. gl. est in c. cum Adrianus. lx. ij. dist. quod intellige quando solutus erat salutare gl. in c. cu super. de offi. dele. vbi d. Abb. dicit illa gl. intelligi qñ saluta tur ab alio. & ille nō vult respondere. & illa gl. alleg. & se quitur Abb. in d. c. re pellatur.

b **Elipsus mulieris.** Ad de Bal. consi. lxx. inci pi. Faciū tale est Nar dus in q. vol. Barba. consi. lxx. incip. Illud deducam in iij. vol.

c **In legitima.** Adde q dos & legitima æq parant. per Bart. in l. Titio centū in q. Ti tio genero. ff. de con di. & demon. Pau. de Ca. consi. cvij. incip. Super eo de quo que ritur. in j. col. & in cō fil. cccxlvij. incip. In puncto queritur in j. columna.

heredibus eius ut sciamus an valeat, vñ nō. Bart. in l. coheredi. §. cū filiæ. ff. de vulg. & pup. circa prin. dicit ibi esse casum q in du bio ab ipso pupillo. licet sit relictum post mortem pupilli. seq in l. se quæ incipit qui duos dicit melius q tunc videt relictum à pupillo, qñ grauauit pupillum expresse: li cet post eius mortē videbat contrarium: ga tunc pupillus non pōt soluere. sed hæredes eius. ergo ab hæredibus videt relictum tñ contrarium est. q imò à pupillo. & sic non valet. sed si simpliciter relinquit post mor tem pupil. cenlet relictum ab heredibus. & sic valeret si decederet i pu. ætate. Ex quo soluitur talis qñ. qñ Raph. dicit vidisse in ci uitate Mediolani. quod pater reliquit filiæ mille p dotibus suis, quæ nō excedebant le gitimam: & si decederet sine liberis, voluit quod distribuant inter pauperes. decessit in pupilla. ætate, debes scire licet ipse nō di cat hic, q pauperes non possunt venire ex pupillari directia: quia illa verba debent & distribuant sunt verba obliqua quæ nō pos sunt iportare directam pupillari: & hoc ex pressè determinat Bar. in l. Ceturio. de vul ga. & pupil. in ij. q. principali compendiosa facta p verba obliqua. qñ non dixit p meos executores. Secus si hoc dixisset. dic vt ibi.

hoc p supposito. an istud fideicommissum relictum pauperibus valeat: dicit ipse q Bal. & plures alij cōsulerūt q nō: quia p fidei cōmissum nō potuit ista filia grauari in legitima. dicit ipse q cō sultit cōtra. & ita fuit obtentum. quia verū est q ipsa filia nō po tuit grauari: sed hæredes eius, seu venientes ab intestato bene po tuerunt grauari, ex quo decessit in pup. ætate p iā dicta: & in du bio (vt potius valeat q pereat) cenlet relictum à venientibus ab intesta. & non alleg. determinationem Bart. in d. l. qui duos. & d. §. cū filiæ. Istum casum etiā ego habui de facto Bononiæ & fuit mihi portatum vnū cōsiliū do. Bar. qui cōsulebat valere fidei cōmissum. & oēs doct. Bo. ex illo consilio decepti cōsulerunt idem. quia res videbat sine dubio. do. lo. de Imo. & ego ppendi mus de isto errore & fecimus retractari oia. d. consilia. & omnes fatebant se errasse: sed se excusabāt ppter autoritatem. Bart. li cet de dicto do. Raph. nullā notitiam haberemus. Et etiā in ci uitate ista habui istum casum: & quidam doct. qui reputabatur valens fuit deceptus. & ego scripsi sibi: & poenitentia ductus re uocauit. Ideo tene menti magnumque honorem habebis ex p di dictis. quia iste est casus quotidianus. & p dicta quādo filius vel filia erat instituti solū in legitima. Quid autem si vltra pone ca sum quē Bal. hic dicit se habuisse de Viterbio, pater habes duos filios, vnum puberē, alterum impuberem: eos æqualiter instituit: & eos inuicem substituit vulgariter, pupillariter, & per fideicō missum. & vltimò morietī substituit Titium. & decessit primò im pubes, & sic pubes successit sibi ex pupillari: postea decessit pu bes relicto Sempronio hñde: Titius fideicommissarius à Sempro nio petit hñditatem: Sempronius vult detrahere legitimam ambo rū filiorū, & trebellanicam: & sic dimidiā partem habere dicit Titius tu bene potes detrahere legitimam & trebellanicam de dimidia illius puberis cui successit: ga ipse fuit grauatus, & sibi debebat legitima: vñ tu ex psona sua potes detrahere. vt l. quanq j. ad l. fal. sed de dimidia in qua fuit institutus impubes, cui pubes successit ex pupillari, non potes detrahere legitimā: quia fideicō missum ipsum non fuit relictum ab ipso impubere: sed à pubere hærede. Aut ergo tu vis detrahere ex psona ipsius puberis: & nō potes. quia illi puberis non debebat legitima in bonis fratris non instituta turpi psona aut vis detrahere ex psona impuberis, & nō potes. ga fideicōmissum istud nō fuit relictū ab eo: sed à pubere hñde suo: ipse aut hñs potuit grauari in legitima filij impuberis. p ea q s. dicta sunt: ergo illa legitima cadit in fideicommissio. Bal. super ista qstione loquitur obscurē. mihi sic videtur dicendū q de vna dimidia in qua fuit institutus pubes, sine dubio possit detra hi legitima & trebe. & sic dimidia dimidia, sed de altera dimidia in qua fuit institutus impubes, nō possit detrahi legitima, sed tre

bellianica sic: & sic quarta pars dimidia. & hoc siue fideicō. siue rit relictū ab vltimo moriente, siue post mortem amborū: quod idem est. vt l. codicillis. ff. de usufruc. le. sed si dixisset relinquo ab eis, & quolibet eorū. tñ etiā de dimidia impuberis deberet de trahi legitima, & trebellianica. quia fideicommissum cenlet reli ctum à pupillo. videlicet post mortem vtriusq: sed iste pupillus nō potuit grauari in legitima: ergo & c. & iste casus frequēter cō tingit & pluries dedit mihi laborem, & habui de facto. & allega bat determinatio Bal. hic. Ista sunt subtilia & speculatiua, & de appicibus iuris. tene menti perpetuò.

Qualiter probetur inimicitia?

LEX

XXVIII.

Iberi. No. i ista. l. q magis credis pñ contra filij. q ecouersos: quia si pñ dicit filij sibi fuisse in gratum credimus sibi. nisi cōtrariū filius pbet ecouersio si filius dicit patrem ingrātū: vñ matrem ingrātā fuisse, non credis sibi nisi hæres eius hoc pbet. hodie idem in pñto denti casu: quia causa ingrati tudinis est inserēda, & etiā pbanda p hñd testatoris: aliās testm rumpit p qrelā. Itē nō in si. qualiter pbat inimicitia. & q q cōuersat cum inimico nō. cenlet meū inimicus. certē hoc verum in filio vel alio intrinseco. qui debet ab hoc abstinere mei contemplatione. non sic in alio extraneo, q ppter me non debet abstinere ab inimico meo.

- 1 **Filia donata si exheredetur, vel aliis excludatur à patrimonio, non tamen excluditur à dote quam habet.**
- 2 **Si instituitur in solidum, & rogetur hereditatem restituere, dos quam habet, non computatur in fideicommissio. & quid si specialiter grauatur in dote?**
- 3 **Dos licet conferatur, non tamen sequitur quod in legitimam computetur nisi expresse caueatur à iure. & quid in dote data à matre, & quid si filia precedat relictis viri, vel maritoni. s. & c.**
- 4 **Si ego dedit dotem pro nepote ex filio meo. & postea filium institui in certa quantitate, quæ non sufficit ad legitimam. & ipse petit supplementum: debet computari illam dotem quam dedit pro filio suo.**

LEX

XXIX.

Voniam nouella. Hic incipit. l. noua lustiniani, quæ multa corrigūt. dell. veteribus, et multa vtilia addūt. qñ i. nō fuerūt. & ponunt illa q etiā erāt de iure veteri. sed sequētes ponūt noua. & ista est vtilis. & venit ad suppletionem vt liberis. j. de colla. q etiā fuit noua. quia illa incēpit ponere iustitias q nō erāt de iure. ff. de iur. iustitiani, sed l. i. Ista vero iustit. posterior. quia facit mentionem de illa in pñto huius l. & h. d. f. licet dos & dona. ppter nup. data p liberis à pte vel eius linea. à matre, vel eius linea, cōferunt qñ ille vel illa pro quibus data sunt veniāt ad successionem cū fratribus p vniuersalem successionē p l. vt liberis. ita & si veniūt ad successionē vel lē cum eis, nō petunt supplementū legitimæ: & si veniūt ad singularem successionē, debet in legitimā computari: vt sic nō suppleat si sufficit ad integram legitimā. h. d. text. suppletus quæ debet suppleri. Potest aut exemplificari. l. ista quatuor modis. Pri mō q filia dotata fuit instituta in certa re vel quantitate, q nō sufficit ad legitimam: & ipsa petit supplementū secundū l. loquitur vt nō debeat suppleri: si dote computata ipsa habet integram legiti mam. Secundō, si pater vel mater fuitam dotata à se instituta in legitima simpliciter sic loquendo. Nam prima facie videtur q voluerit ipsam habere legitimam vltra dotem. sed non est vrum. imò debet intelligi deputata dote: ita singulariter dicit l. de Are. in l. si cum dotem. §. si pñ. ff. sol. mar. & refert. Bal. j. eo. l. quoniam in prioribus. Tercio modo si pater, vel mater instituat eam in dote. nā valet ista institutio: licet dos sit pprum patrimonium ipsius mulieris, & nō sit in patrimonio patris, vñ maritis. in l. si. in si. de colla. & sic cenlet eius filia instituta in re ppta. & si sufficit ad legitimam, non debet vltra petere pro dote, sed si nō sufficeret. peteret supplementum. ita nota. per gloss. in l. iij. §. sed vtrum. ff. de mino. non sic valeret si foret instituta in alia re sua ppta aduentitia: quia tanq in nihilo instituta censeretur ppter ta & diceret testamentum nullum. vt not. j. eo. l. scimus. Ratiō ueritat. quia dos processit ab ipso testatore vel testatrice. & sic licet reuera sic extra patrimonium eius tamen quantū ad instituta. legitima cenlet esse de pñmonio dicit tñ gl. i. illo. §. sed vñ. q securū est q instituat etiā i xaliquo modico. puta i xij. ipentibus. & dos computabitur in * legitima: nam quod computatur

non est dubium. ut hic. sed quod in illa sola instituat, est magis dubium. per id quod supradixi. tamē glossa. & doct. ita tenent. quod ad alia dicitur esse extra patrimonium. ¶ & ideo si filia exheredet, iste etiam si excludat à patrimonio, non propterea excluditur à dote quam habet. ut in l. j. §. videamus. j. de rei vxo. ac. & si instituat in solidum, & roget heredi restituere. dos quā habet non computatur in fideicō. sed remanet etiam si excedat legitimam. ut in l. a. filia. ff. ad trebel. & hoc in gñali fideicō. sed si specia liter grauet i dote, tenuit Dy. q. quatenus excedit lita tenuit gratianē. Sed vñq. ad legitimam nō. p. l. fin. §. filia. ff. de leg. ij. & ibi vide per Bart. & p. Cy. in d. §. videamus. Bald. dicit vnum verbū quod non est verum: videlicet q. tunc potest grauari in dote quā tunc est iura legitimam, quādo erat reuersura ad testatorem: quā fuerat stipulatus sibi restitui aliās secus. quia consolidaret in filia certe si esset reuersura, non grauaret filia: sed heredes patris: ad quos esset reuersura. & sic non haberet dubium. Doct. autem loquunt in casu dubio quando erat remansura pōnes filiam. & si ne dubio Bal. errauit. Quarto & ultimo modo potest exemplificari in casu quam supra p. ximē dixi. quando est instituta vniuersaliter, & grauata de restituendo, & ipsa vel eius heredes aduersus fideicommissum volunt detrachere legitimam. Nam debent in ea computare dotem, & etiam si sit maior: non venit restituenda ut dixi, sed tunc ut res alienum deducit: ut l. mulier. §. cum p. poneret. ad Trebel. ff. si vero succederet ab intestato cum fratribus, vel ex testamento aequaliter vel inaequaliter, instituta tamē ultra legitimam: tunc non esset tractandum an deberet in legitimam imputari: sed an deberet conferri. nec sic imputari in suam portionem hereditariam. ut tantō minus accipiat. & est dicendum quod sic. ut j. de colla. l. dotis quidem. ¶ Nunc oppono. q. si res dos conferat: non tamen sequit q. in legitimam computetur: licet etiam ea quae computant regulariter conferant, non sic econuerso. ut l. illud de colla. j. in ver. hanc autem regula. Solu. verum est nisi caueat expressio iure: ut ibi dicitur. Ideo ista lex fuit necessaria ad supplementationem. l. ut liberis. quae dicit eam debere conferri: etiam quando dat à matre, vel linea materna. quia non sequebatur in legitimam computat. Ideo Iustinianus hoc introduxit p. hoc l. & sic non contradicit illi. l. ille ver. hanc autem regula. sed potius illud versiculum exemplificat, & declarat & ita intelligit Cuiuslibet. A. adhuc oppono secundū, Imperator introduxit hoc ad similitudinem colla. ut patet in prin. sed similitudo non est bonum illa conferunt quae non sunt in patrimonio testatoris. sed sunt propria illius conferentis: ut patet in emancipato: qui contra filio in potestate acquisita post emancipationē: quae sunt sua propria, ut in toto. ff. de colla. bo. quando enim sunt in patrimonio testatoris tempore mortis, sunt communia inter heredem. & sic veniunt diuidenda. & non conferenda. ut in l. certum. infra, filius. dos autem data est extra patrimonium patris. & sic est propria ipsius mulieris. ut in l. fin. de colla. do. & in d. §. sed utrum. in fin. si in ea proprie cadit collatio: sicut in bonis emancipati. sed supplementio legitime fieri debet de his quae sunt in patrimonio: non de his quae sunt extra patrimonium ipsius filij. ut l. lici. §. repletionem. j. eodem. unde de ipsa (cum sit extra patrimonium, & propria ipsius filiae) non videtur legitima debere supplementi. hoc erat quod faciebat dubium: ideo necessaria fuit propositio iuris. l. nam attento quod p. celsit à patre, non censetur esse extra patrimonium quantum ad hunc effectum: quia pater inuoluntarium dedit. cum possit de iure compelli, ut l. qui liberos. ff. de iur. pup. l. deo subuenitur patri, ut tantō minus sibi debeatur pro legitima. Intelligit tamen nisi pater fuisset stipulatus sibi soli restituere. Nam tunc est reuersura ad eius heredes. & non est propria ipsius mulieris. ideo mulier non debet eam in legitima sibi computare: nisi heredes remittant sibi stipulationem secundum Baldum hic circa fin. & hoc est valde bene dictum. & ad illud de reparatione stipulationis bene facit. l. vxorem. §. pater naturalis. ff. de legatis tertio. Sed ¶ tertio & ultimo opponi. licet istud possit soluari in dote. data à patre: non sic videtur in dote data à matre, & agitur de ipsius successione quia mater non tenetur dotare filias: & si dotat ipse facit, & donare videtur. ut j. de rei vxo. ad l. j. §. accedit. l. cum is. §. si mulier. ff. de cōdi. inde. Constat autem q. donatio inter viuos voluntaria si à principio est valida, non computatur in legitimam: nisi dicatur expresse. ut patet in dote. quam pater facit filio emancipato: ut j. eodem. l. si qñ ex-

presse per Bart. in l. in quartā. ff. ad l. fal. ista verò lex vult quod computetur. etiam si non dicatur expresse. Solu. fateor quod in data à matre erat maior ratio dubitandi. unde nec olim conferebatur, sed fuit introductum per l. ut liberis. & per istam introductionem: quia non est donatio simplex, sed ob causam dotis. sicut quando causa militaria. ut infra. l. proxima. §. imputari. in donatione verò non simplici fateor contrarium, q. si est valida à princ. non computatur, nisi expresse dicatur. ratio diuersitatis est quia licet ad talem donationem ob causam mater non compellatur à iure: nisi quando esset diues, & filia non posset aliunde dotari. ut not. infra. de iure dotum. l. neque mater: tamen quia succedit loco alimentorum, quia de dote maritatur, & sustentatur, mater compellitur saltem stimulo naturalis: licet non sanctione iuris civilis. ideo lex sibi subuenit, sicut & patri qui compellitur de iure positio. & in istis stat subtilis intellectus istius materiae: & aperitur ad multa. si bene consideretur. Ultimo dubitatur: quia iste text. loquitur de dote data filiae: an computetur in legitimam ipsius filiae, quando ipsa veniat ad successionem cum fratribus. quid ¶ si praemortua est viuentis patre & dos remansit apud liberos eius, vel apud maritū propter liberos inspecta consuetudine, quia de iure debet ad patrem redire per consolidationem: etiam si non fuisset stipulatus: sic econuerso quando pater praecedat, consolidatur in filiam, ut plenē habetur in l. dos à patre. eodem titulo, solut. matrimonio. si verò pater praecedat & aliquid relinquat nepoti ex filia iure instituit. & instituat filios suos vniuersaliter: illi autem petunt supplementum: filij dicunt quod imputent sibi in legitimam dotem maternam sicut ipsa mater deberet imputare si viueret: nepos dicunt quod non tenentur imputare. licet mater imputaret: quia non est eadem ratio. nam mater ideo imputaret: quia ipsam habuit à patre de cuius hereditate agitur. ipsi verò non habent imputare: quia non habuerunt eam à patre, sed à matre cui successerunt. unde cum veniant ad legitimam bonorum aut ex propria persona de medio matre subducta, & habeant imputare. nisi illud quod processit ab ipso patre eodemque auctore. ut in fine huius l. Queritur quid iuris? Istam questionem tangit Bartolus, in l. in quartam. ff. ad l. falsidiam, qui tenuit quod debeant computare: quia habet potius ab auctore quam à matre. eo quia de iure communi debuisset ad patrem redire, & consuetudo non aufert patri. & immediatē attribuit nepotibus ex filia: nō autem ipsi filij, vel marito eius. & in illa ratione dicit Bar. q. nō se fundebat cū esset aduocatus in cā cōtra aduocatos alterius partis, & ita tenuit lac. bur. Bal. erat aduocatus alterius partis. & in l. illa. j. de colla. fortiter reprehendit Bar. & mordaciter & ibi tetigit de hoc. hic verò melius loquitur: & tangit veritatē: quae etiam fuit de mente Bar. q. si ista dos fuit per patrem filij donata: ut quia fecit filia stipulari, vel ipse stipulatus est filij reddi, vel sibi vñ casum: & sic in alterū videtur stipulatus ipsi filiae. l. si cū dote. in prin. ff. solu. matr. quae donatio valebat etiā iure veteri, ut in l. pomponius. ff. fa. erc. & in ea etiā iure veteri habebat heredes ab intesta. licet regulariter filius sit. etiā in castrensi peculio de iure veteri non haberet heredem ab intesta. ut l. j. de castren. pecu. & ita disputando tenuit lac. de bel. per. l. inter locerū. §. cū inter. de pac. do. quo casu nepotes ex filia dicuntur habere à matre: non ab auctore materno. & sic non computarent, sed si non fuit dona. deberent ab auctore habere. per rationē Bar. & sic computaret: & ita dixi in l. illa. de colla. quod etiam Bar. in l. post dotē. sentit, licet in l. in quartā dubitaret. do. Rap. ful. facit hic vnā rationē contra Bar. q. nullo casu debeāt sibi computare: aliās sequi potest vñ inconueniens, q. vna & eadē dos tenebit locū duarū legitimarū, quod esse non debet: puta habeo in bonis trecenta & dedi filiae meae. in dote: quae sufficit ad legitimā: in alijs ducentis institui Titium. illa filia ultra illa centū acquisiuit à matre vel ab alio alia dūcēta. & sic ipsa reperit habere trecenta: reliquit filijs suis centū. & in alijs dūcētis instituit extraneū: & mortua est me viuentē, filij sui ab herede. ma. nō possunt petere supplementū legitime: quia habent integrā legitimā. si postea mater instituit extraneo non possunt petere similiter de hereditate mea legitimā: si illā dotē sibi computent in eam: & sic illa centū tenebūt locum legitime debita in bonis maternis, & in bonis aut materni debita quod esse non debet. dicit ipse quoddam dicere q. illo casu non computantur in legitimam eis debita in bonis meis. Ego dico econuerso

Pauli de Castro Prima super Codice.

2 **Fuisse ingratum.** adde doct. in c. quin-
tauallis. de iureiur.

so q illam computabit: qd eā hnt à me: cui
consuetudo abstulit, & eis dedit. sed indebi-
tā in bonis maternis nō: quia nō habent ab
ea: sed à me, finaliter ipse tenet q si petunt supplementum ab ex-
traneo instituto, non debeāt cōputare: secus si à fratribus. arg. in
l. si. j. cōia vtriusq; iudiciū. q̄ distinctio nō placet. quia rō Bar. locū
habet vtrobiq; ideo illo casu quē ipse ponit. & etiā i alijs casibus
7 tene quod s. dixi. † An aut ecōuerso, si ego dedi dotē p nepte ex
filio meo postea filiū instituo in certa quātitate, q̄ non sufficit ad
legitimā. & ipse petit supplementum, an debeat in suam legitimā
cōputare dotē quā dedi p filia sua: dic q sic. tanq; datam sibi. cu-
ius contemplatione dedi filia: vt in l. dedi dotem. ff. de colla. bo.

3 **Quod etiam hodie dicatur ille prateritus cui non fuit factum relictum iure institutio-
nis, licet iure legatarij vel fideicommissi.**

4 **Pater turpi persona instituta à filio, an possit totum testamentum impugnare, & here-
ditatem auocare. & quid in filiis quibus aliquid est relictum, & turpi persona sit
instituta à patre?**

5 **Frater qui instituit turpem personam, & vult excludere fratrem à querela an debeat
allegare fratrem fuisse sibi ingratum?**

6 **Qua actione petatur supplementum legitime?**
In legitima, an possit prohiberi ius accrescendi?
Testator si instituit filium in aliquo minus legitima, & expresse dicit quod deberet sta-
re contentus dicto relictio, q. ista uerba habeantur pro non appositis.

7 **Quid si dicat quod si plus petierit, cadat à relictio, an habeatur pro non facto?**
Si filius in testamento fuit institutus in certa re pro sua legitima, talis institutio non po-
test in codicillis reuocari.

LEX XXX.

1 **Mnimodo.** † Ille cui aliquid in testamēto re-
linquitur etiam iure legatarij vel fi-
deicommissi, nō potest expugnare testamentum p que-
relam. vel cōtrata. vel ius dicēdi nullum, ex eo q nō suf-
ficiat ad legitimam: sed debet agere ad supplementū. nisi pbe in
gratus: vel ratione prateritionis: quia nō cēsetur prateritus ille
cui aliquid est relictū: licet nō iure institutionis, & sic nō habet
cōtratab. nec ius dicēdi nullū. si verō nil sibi relictū est, vetera
iura remanent incorrecta: vt si fuit exheredatus, habeat querelā:
si prateritus, habeat cōtratab. vel dicat testamētum nullum. hoc
dicit. vsq; ad §. imputari. Et primò loquitur de illo cui fuit aliqd
relictum. vsq; ibi. [& hæc quidem.] Secūdò de illo cui nihil fuit
relictum. Item prima pars subdividit in duas. quia primò ponit
procedium. vsq; ibi. [vt siue adijciatur.] Secūdò tractat & corri-
git tria quæ erant de iure veteri. Primū, quia si filius instituebat
in minori parte quā esset legitima, habebat querelam. nisi iudiciū
testatoris approbaret, adēdō hēditatem. vt s. eo. l. parētib. hic
statuitur q nō habeat querelam: sed agat ad supplementū. & for-
tē Imperator accepit hoc ex iure veteri. quod habet i l. si nō mor-
tis. ff. eod. licet gl. ibi & hic dicat ecōuerso q cōpositores noui iu-
ris assumpserūt illud ab illa. l. sed primū verisimilius est: quia cō-
positoribus noui iuris non est credendum q miscuerint iura no-
ua cum veteribus: sed q posuerint vetera prout reperiunt. tñ ibi
loquit in eo quod erat datum inter viuos p dona. in qua filius se-
mel consenserat, ideo excludebatur à querela: sed agebat ad sup-
plementū. & in eo quod relinquitur in vltima voluntate filius nō
consentit à principio: cū possit fieri eo absente. ideo habebat que-
relam, quam hodie tollit hic Imperator sed si consensisset à prin.
2 dic vt not. j. eo. l. si quando. §. illud. † Secūdū quod corrigi est.
quia de iure veteri filius debebat institui, vel exheredari p solen-
nitatem testamenti. vt l. inter cetera. ff. de libe. & post. & l. Gallus.
§. in omnibus. & si nō erat institutus, nec exheredatus licet iure
legatarij vel fideicommissi etiam vniuersaliter esset sibi relictū di-
cebat prateritus. & habebat contratabu. vel dicit nullum vt in l.
ita tamē. §. qui rogatus. ff. ad trebel. quod tollit per hanc l. q suffi-
ciat quoquo relictū titulo, nec dicat prateritus ille cui aliquid est re-
lictū in vltima voluntate: & sic nō habeat cōtratab. nec possit dice-
re nullū ratione prateritionis. hodie per iura nouissima hoc cor-
rigitur. & redit ad iura vetera: vt debeat relinqui iure institutio-
nis aliās dicatur prateritus. vt in auth. de ap. co. §. aliud quoq; ca-
pitulum. & hic in gl. si. quæ incipit. [hodie verò.] Tertiū est, quia
olim per l. liberi. s. eod. hæredes patris ad excludendum filium à
querela non habebāt necesse probare ingratitudinem, sed ipse si

3 **lius probare debet q fuerit gratus, vt possit intentare querelam.**
hoc tollit p hanc l. vt hæredes in necesse habeāt probare. Et adde.
q hoc nō possunt. nisi expsē testor dixerit filiū fuisse sibi ingra-
tū. si em nō dixit, censet ingratitudinē remissile, nec hæredes pos-
sunt eam allegare, vt j. de reuo. dona. l. si. Hodie verò requiritur
plus. l. q exprimat p testm causa ingratitudinis: nec sufficit quæ-
libet ingratitudo: vt olim sufficiebat: sed restringitur ad xij. vt in
d. §. aut. cās. Si ergo exprimat, & pbe. sicut olim filius excluder-
bat à querela: ita per hæc l. excluditur à peti. supplementi. vbi
in ver. [si tamen nō ingratū &c.] & Prædicta quidam inducunt
principaliter fauore testatorū: & testatricū: ne subuertat testamē-
ta: non aut filiorū. quia vtilius fuisset eis subuere. nec obit. hoc
dum dicit. [quā liberis eorum.] quia est sensus q cōseruat eorū
indemnes: ne perdant legitimā eis debitam iure naturæ: nō autē
faueat eis in extorquēdo plus. & non solū habet locum ista. l. in li-
beris quibus aliquid relinquit, sed etiā in parentibus. quibus do-
betur legitima: & etiam in fratribus, quibus debetur, turpi perso-
na instituta. ita sentit hic gl. j. super verb. [personis.] quā tene me-
ti: quia est de directo contra opini. Guil. de Cu. qui tenet in l. in-
tres. s. eod. q tunc possit expugnare testm in totū etiā si sibi aliqd
sit relictū p legitima eius: sed hoc vult ista gl. quā Bart. tenet: sed
3 puto opi. Guil. veriorē p l. Pantonius. si qs à patre fue. manu. † vbi
pater turpi persona instituta à filio potest totum testamētum im-
pugnare, & hereditatē auocare: cū si non esset turpis, non posset
nisi legitimam petere: & idem videtur in filiis quibus aliquid est
relictum. vt si turpis persona sit instituta à patre, non habent ne-
cesse petere supplementum: sed agere querela. & totum testamē-
tum expugnare. quia non debet esse deterioris conditionis filius
contra testamentum patris, quā ecōuerso. licet Bal. dicat nō repe-
riri q turpi psona instituta à patre filius nō agat ad supplementū:
sed querela. licet nō reperiat expresse. l. illa. Pantonius. probat p
reduc. ad incōueniēs. & hoc tenuit in l. fratres. & tene mētū quā
4 est vtilis valde. & magna limitatio ad hanc l. † Item iste text. citat
medium ibi. [nā si nullam eorū &c.] videt cōtra id quod dicit
cundū Guil. de Cu. in l. fratres. s. eo. sed nō est. nā frater q vult ex-
cludere à querela turpi psona instituta, bene debet allegare fra-
trem sibi fuisse ingratū. † aliās videt ingratitudinem remittere:
nec hæres eius posset eam allegare. vt hic. sed nō tenet expresse
causam ingratitudinis: quia hoc nō reperitur statutum nisi in
rentem. erga liberos. vel ecōuerso. & ita loquit dicit Guil. de
autem tres causas in exheredatione fratris. vt in auth. de nup.
ingratitudinem. Sed cū iste text. loquat qn fuit aliquid relictum
filiis. quo casu agunt ad supplementum: nisi sint ingratū. quia m-
linquebat. Nam videtur per hoc ingratitudinem remittere. de
spond. si erant ingratū, relinquebat aliquid: sed non tām quod
iufficeret ad legitimam. Et dicit se ideo hoc fecisse: quia fuit in-
gratus. Vnde si tunc probatur ingratitudo, repellitur à supple-
mento. Idem per illum verbum. [& hæc quidem.] Videt
quod si pater exheredat filium, & nihil sibi relinquit, non sit
correcta. l. liberi. s. eodem. & sic hæredes patris non habent pro-
bare ingratitudinem: sed filius se fuisse gratū: quia text. superior
loquitur quando aliquid relinquit. aliās iura vetera remanent
incorrecta. Domi. Rapha. fatetur hic quod per illam legem, ad
cto casu non esset incorrecta lege illa. sed corrigitur per legem,
si quis filium. circa medium. infra eodem. ibi. & si nō hæres ap-
tissimis proba. & cetera. vel dic quod iste ver. loquitur quan-
tū ad modum rumpendi. quia quando nihil relinquitur, iura
vetera sunt incorrecta: vt sic detur querela, & contratabu. & ita
dicendi nullum. vt in gloss. fina. quæ incipit. [hodie.] sed non
quantū ad probationem ingratitudinis: imò illa lege, adhuc ro-
manet correctā, vt hæres non teneatur probare. Item ille text.
dum dicit. [iam natam vel ante testamentum quidem concep-
tam.] videtur probare quod ille qui non erat natus vel concep-
tus tempore testamenti, non possit expugnare testamentum
per querelam, vel contratabu. vel ius dicēdi nullum. quod in-
men est falsum. vt in multis ll. in titu. de iniusto testamen.
Nam posthumus post testamentum conceptus, & post mortem na-
tus, rumpit testamentum. Solu. fateor de plano in conceptu
ipso testatore, de cuius testamento agitur: sed conceptus à filio
testatoris nisi sit conceptus viuente testatore, non potest ex-
pugnare: sicut nec ab intestato. succedere ex sua persona. vt
lege prima. §. si quis proximior. ff. vnde cog. Sed ex petita

si quis videtur transmissio bene potest. vt not. per Cy. post gloss. in l. si quis filium. post princ. j. eod. & l. j. de his qui ante aper. ta. bu. item gl. quæ incipit. [arg.] Inducit ad q. de feudo. de qua vi. de per Cy. in l. j. de reuo. dona. & p. glo. in c. j. quib. mo. feu. amit. & de phi. aliena. feu. p. Fede. c. j. §. callidis. & illud quod infra di. cit. glo. pcedit. nisi ppter ingratitudinē fuisset ipso iure priuatus feudo. vt cōtingit quādo committit in alienādo feudum sine do. mini volūtatē secundū Bald. j. §. in sup. eod. c. de phi. feu. alie. p. Fed. p. l. iij. §. q. aut. ff. qd' quisq. iuris. j. Vltimō q. rēf. quo iure vel qua actione petat supplementum legitimæ? Dic q. cōdi. ex ista vt not. p. glo. in l. Pap. §. si cōditiōi. & ibi hoc firmat Ang. ff. eo. reprobas quosdam qui dicūt dari peti. hēre. do. Raph. dicit posse dici q. competat actio ex testamēto: quia ipso iure iest suppletio. vt habeat p. inde acti. integra legitima fuisset relicta, quasi plus dūctum, & minus scriptum videat. vt j. eod. l. sancimus. in princ. hoc tamē nō pcederet testator expēsē dixisset quod deberet sta. re cōtentus dicto relicto. nam tunc apparet quod noluit plus re. liquere. & sic cessaret ratio sua. ppter dicta tamē verba non re. pellit filius: sed haberetur p. nō apposi. vt in authen. vt cūm de appel. cog. §. ceterum. vbi est text. nō. secundū Bald. quod in legitima nō potest phiberi ius accrescendi. regulariter secus. vt not. in l. dominus. §. si. ff. de vsufru. j. Quid autem si dicat quod si plus petierit, cadat à relicto. & habeat p. nō factū, vel p. nō insti. tuto. reperio cōsultum p. nobilem virum. do. Io. Pagliarēsem de sen. magistrum Bald. q. tūc filius habet p. praterito. & sic dicit nullum. Cōtrarium tñ videt verius. q. illa verba nihil valeat: nec apponerent. sed reijciant per nō. per Bar. in l. j. ff. de his quæ pce. x. no. & ita videt tenere Bal. j. eod. l. si qñ. §. si. & p. d. §. ceterum. j. Et p. hoc etiam Iac. de Bel. in auth. de hære. & fal. determinat. ita cōsultit q. si filius in testamēto fuit institutus in certa re p. l. legitima, talis institutio nō possit in codicillis reuocari. quo. rum ex ea pcedet substantia testamenti: quia si valeret reuocatio, illa remaneret prateritus: & sic testamentum esset nulum: sed nō potest annullari in codicillis: in quibus nec dari nec auferri hereditas directē potest: vt j. de codicil. l. ij. licet regulariter insti. tutio facta in certa re alio institui in vniuerso habeat vim lega. tis in l. quoties. j. de hære. insti. & legata facta in testamēto pos. sumuocari in codicillis. iuxta not. in l. hæredes palam. §. si quis pōt. de test. tñ qñ instituit filius in certa re, talis institutio non habet vim legati: sed vim institutionis vniuersalis. quantum ad hoc testamēto nō subiacet querelæ, vel rupturæ. sicut si fuisset vniuersaliter institutus, licet subiaceret: si per viam legati fuisset relicta. vt nō. p. glo. in l. si quis priore. ff. ad Trebel.

Quid si acquirit filio beneficium ecclesiasticum, & in hoc magnam impensam fecit quæ petita quam pro illo expendit, non computatur filio in suam legitimam, nec in suam portionem, si nec impensa facta pro filio in studio vel in doctoratu. Quod de libro, & expensis factis in nuptiis filij? Quod de nuptiis factis nuptiis? Quod si feudo vel emphyteusi acquisito filio per patrem? Quod si officio scriptorie acquisito filio per patrem in curia romana?

Imputari. j. Datum filio per patrem causa militiæ q. poterat videri, vel ad hæredem trāsmitti imputatur in legitimam quatenus pcepit ex militiā tempore testa. mēto: si nec videri, nec ad hæredem trāsmitti poterat. h. d. Et apparet militas quædā officia q. dabatur de publico. ex quibus annuolumentū annuatim pcepibat. j. Si ergo pater acqrit filio beneficium ecclesiasticum, & in hoc magnam facit impensam cum illud nō possit videri, nec ad hæredem trāsmitti, pecunia quā pro illo expēdit nō computatur filio in suam legitimam: nec in suam portionem si pater faceret expēdas filio in studio, vel in doctoratu: quia cōtinetur fecisse causa pietatis: vt in l. quæ pater. ff. famili. her. j. Quid autem de libris? Dic vt nota. in l. filij. tui. j. fa. erci. & per Bar. in l. j. §. sed nec castrense. de colla. bono. & per Bald. in aut. ex testamēto. eo. tit. j. Et de expensis factis per patrem in nuptiis filij? Quid autem de vestibus factis nuptiis? Dic vt ibi. Si verò pater acquirit filio feudum vel emphyteusim. licet nō possit ven. di sine concessu domini: quia tamen ad hæredes proprii corporis. id est filios ipsius filij trāsmittitur, bene computaretur sibi in le. gitimam non quantum fuit expensum: sed quatenus reputatur valere secundum redditus qui percipiuntur tempore mortis pa. tris. j. Item si acquirit filio officium scriptorie in Romana cur.

ria: licet illud non ad hæredes trāsmittatur: quia tamen cōsuevit vendi simpliciter imputaretur in legitima. omnia illa probatur hic. & sunt exempla clara moderno tempo. re. Bart. autem ponit alia exempla. dic vt in d. l. j. §. sed an id quod. de colla. bo. In text. ibi. [ex pecunijs mortui.] idē si precibus paternis sit acquisita: quia reputatur profe. ctitia. ff. de vul. sub. l. sed si plures. §. in arro. gato. secundum Pet.

LEX XXXI.

Quæ nuper. j. Quæ dicta sunt in l. præcedenti. non solum habent locū quādo fit testamentū in scriptis: sed etiam quādo sine scriptis. h. d. Et ista l. cum sequenti. veniunt ad suppletionem l. præcedenti. & etiam l. scimus. vsque ad §. cum autem.

1. Statutum quod filia debeat stare contenta illa quātitate quam pater in suo testamento sibi reliquerit pro do. te. nec possit plus petere, & pater reliquit sibi centū, que non sufficiunt ad legitimam. & ultra hoc appo. suit dilationem, vel tempus, quod filia poterit petere remoueri grauamen conditionis, vel temporis.
2. Grauamina propter que olim non dabatur querela, etiam si tendebant in preiudicium filij, an remoueantur per hanc l.
3. Filius si instituitur sub conditione casuali, vel mixta, an valeat testamētum nisi in eius defectum exheredetur?
4. Si filius dupliciter fuit grauatū primò quia sibi fuit reli. ctum minus quā legitima, secundò quia in illo etiā fuit grauatū an habebit locū querela, an uerò suppleatur legitima, & remoueatur grauamen?
5. Si filius masculus institutus est vniuersaliter, & filie formi. ne iure institutionis relicta est quātitas pro dote sua. cum illud relictum de se sit conditionale si maritetur, an illa conditio reijciatur: ut sic statim possit petere quātitatem antequā nubat, & interim decedens trāsmittat ad suos hæredes. & nu. 7.
6. Quid si statutū dicat quod exstante masculo femina non succedat, sed debeat dotari?
7. Si filio instituto in legitima facta est substitutio vulgaris, & fuit grauatū de aliquo damno. & repuliet relicta legitima, & ualeat ad substitutionem vulgarem, an teneatur subire grauamen?
8. Si filius fuit grauatū per fideicommissum vniuersale de re. stituyendo alteri legitimam sibi relicta: & ipse repu. diet, an fideicommissarius possit compellere ipsum ad. ire, & restituere.
9. Quid si fuit institutus ultra legitimam, & ipse uelit legi. timam retinere, & residuum repudiare, an possit?

LEX XXXII.

Voniam in prioribus. j. De legiti. ma reijciat oīs conditio, & omne grauamen & omne tempus dilatio. nem inducens. h. d. ante istam l. licet relinqueretur inte. gra legitima, si tamen in ea grauabatur filius per fideicom. vel re. linquebatur sub conditione vel in diem habebat filius querelā & rumpebat testamētū, nisi esset tale grauamen, vel talis condi. tio quæ cōcerneret potius fauorē filij quā odiū. vt §. eo. l. si pater puellæ. & l. filijs matrē. sicut ergo iura vetera quæ dabant querelā ex eo q. fuerat minus relictum quæ esset legitima: fuerunt corre. cta vt non detur querela: sed agatur ad supplementum. ita & alia quæ propter prædicta dabant querelam, corriguntur per istam: vt hodie non detur, sed reijciatur grauamen, & conditio, & etiā tempus. ita quod purē & sine onere censeantur relicta. videtur tamen quod etiam illud esset de iure veteri per l. cum patronus. ff. de leg. ij. vbi de legitima patroni reijciatur omne grauamen: sed in legitima filij hoc non reperiebatur: sed alia suberat ratio: quia potius expediebat filio quod non reijceretur, vt posset querela. re testamentum, & totam heredi. auocare, sed in fauorem testa. menti nō filij principaliter introducit per hanc l. sed in legitima patroni potius intererat eius q. grauamen reijceretur ipso iure quā q. haberet contratabi. cum per eam non plus conseque.

Propter ingratitudinē. Adde Bald. in c. eā te. de referi. Anio. corse. in tract. de in. nimis. in xj. co. vers. nunquid.

Bisicū. Adde Ra. pha. cu. & Paul. de ca. in l. continuus. in §. cū quis. ff. de verb. oblig. Rapha. cu. & Alexan. de imo. in l. apud Iulianū. in §. cōstat. de le. j. Nic. de vbaldis de perusio. q. fuit aduocatus consi. storialis. in tra. de suc. ces. ab intesta. in xvj. colum.

De libris. Adde Cy. Bar. & Ang. in l. filiz licet. C. de col. Bar. in l. donationes. in §. pater. ff. de don. Bal. in l. i. ff. so. matr. & in tractatu de duo. bus fratribus. & in consil. xxj. inc. quin. que queruntur. in iij. vo. Rapha. cu. consil. cccxvi. inci. quidam filio studenti. Pau. de cast. consil. clxxxij. inci. videtur dicēdū. Alex. de imo. consil. cxlij. inci. circa primā dubitationē. in pe. co. in ij. vo. & est duplici. catum. cōsi. cū in iij. volum.

Filio feudū. Adde Bald. in c. imperialē. in iij. colū. de prohib. feu. alie. per Fede. in vltibus seu. & in c. j. tit. an agna. vel cog. in v. col. ver. querit. in vltibus feudorum. & in l. itē videndū. in §. nunc videamus. ff. de pe. her.

Qm in prioribus. Ad intelligentiā hu. ius l. vide Francis. de are. in l. si mater. col. iij. ver. sed tenendo fol. Bal. & in l. cū ex filio. colū. vj. vers. in eadem gl. ff. de vulg. & pupū. Cur.

reſ quā legitiſimam ſine onere. vnde potius intererat quōd ipſo iure tolleretur onus, quā quod haberet litigare, & facere ipſum tolli p iudicem. Item videtur q iſta l. non fuerit neceſſaria, & quōd ſufficeret. l. omnimodo. nā illa pvidebat qn erat minus legitima reliſtum. ſed minus ſicut & plus dicitur tribus modis. ſcilicet re, tempore, & cauſa: vt inſtit. de act. §. plus. Poſito ergo quōd relinqueretur integra legitima, ſi tamen ſub conditione, vel in tempus, dicebat reliſtū minus cauſa. ergo ſufficiebat illa lex ad dicendū quōd deberent remoueri. Sol. eſt quia illa lex veniebat ad correſtioneſ. Vtrum enim illud verbum minus ſtrictē ſumebat quā do minus re. & ſic cauſa vel tempore remanebant iura vetera in correſta: ideo fuit neceſſaria prouiſio huius. l. † Et ex hoc dicit Iaco. But. not. & etiam Bal. ſi ſtatutum dicit q filia debeat ſtare contenta illa quantitate quā pater in ſuo teſtō ſibi reliquerit pro dote in teſtō, nec poſſit plus petere, & pater reliquit ſibi centum quæ non ſufficiunt ad legitimaſ, & vltra hoc appoſuit cōdi. vel tempus, licet debeat ſtare contenta de quantitate, non in condi. vel tempore: quia ſtatutum quod venit ad correſt. l. omnimodo. vt non poſſit petere ſupplementum, ſi relinquit minor quantitas, debet reſtringi quādo relinquit minus re & quatenus relinquit minus. nō autem debet extendi, nec corrigere. l. iſtam quādo minus tempore vel cauſa: ideo poteſt petere remoueri grauamē cōdi. vel temporis: Tene menti: quia eſt puchrum dictum. Et adde q ſicut ſubſtō pupillaris nō dicitur grauamē. vt s. eo. l. ex tribus. ita nec vulgaris. & ſic filio inſtituto in legitima poteſt fieri ſubſtitutio vulgaris ſi noluit, vel ſi non potuit acceptare, vt in l. ſi poſthumus. §. quod vulgo. ff. de lib. & poſthu. vbi ſi filius eſt inſtitutus in primo gradu, nō eſt exheredatus à ſecundo gradu, cui nō eſſet locus ſi ipſe nollet: ſed vellet acceptare. ſibi ergo imputet. vt l. iam dubitari. ff. de hære. inſtit. die xxvij. Ianuarij. M. ccc. cxxxix. in ciui. Paduæ: & tūc audiui q Talianus Furlanus fuit ruptus cum ſuis gentibus pp̄ caſtrum archi. in montibus vna cum epiſcopo tridentino. † In text. ibi. [de inoffi. teſta.] videtur ergo q grauamina propter quæ olim non dabant querela: etiam ſi tendebant in præiudiciū filij, nō remoueant p hanc l. vt ſunt grauamina libertatū fauore libertatis: quæ præferebat legitima. ff. eod. l. Papi. §. quarta. licet glo. dicat ibi cōtrarium. & in l. phibemus. in auth. de triē. & ſemil. quādo aut cōcerneretur fauore filij, nō deberent grauamina: ideo de ſilis eſt minor dubitatio q non remoueant. vt in caſu. l. ſi pater puellæ. & l. filijs matrem. s. eo. & he in gl. ſuper verbo. [tollat.] tamē Bar. in caſu. l. ſi pater puellæ. tenet contra. quod dicit vt ibi dixi. ſed in caſu. l. filijs matrem. bene pcedit quod dixi quod dicit vt l. cum filio. de vulg. & pu. Oppoſit in gloſſ. ſuper verbo. [grauamē.] de l. vxori. de viuf. le. gloſ. dicit q corrigi p hanc l. do. Raph. dicit q imō non p hanc: ſed p auth. de trien. & ſemil. poſitā. s. e. auth. nouiſſima. in ſ. aliās fruſtratoriē diſponeret illa auth. q filius nō poſſit fraudari viuf. legitima ſi p illam l. hoc introducere. pōt dici quōd introduciſ generaliter de omni grauamine. ſed ibi ſpecialiter & ſpecificē de grauamine viuf. fructus. † In text. ibi. [vt ſi conditionibus quibuldam.] cōtra text. oppo. de l. ſi pater. j. de inſtit. & ſubſtit. vbi filius ſi inſtituat ſub conditione cauſali, vel mixta, non valet teſtamentum. niſi in eius defectū exheredetur. iſta verō lex vult q valeat, & reſciat cōdi. Sol. tribus modis. Primo, quōd hoc nō loquat de conditione appoſita in inſtitutione filij: ſed grauamine ſibi inſuncto. ſecundo intelligat in appoſita in inſtitutione filij, & loquatur de cōditione poteſtatiua, quæ cōtinet grauamē. puta inſtituo filium in ſua legitima ſi aliquid fecerit, vel dederit Titio: & illa bene remouetur. vt hic: quia etiam iure veteri teſtamentum nō erat nullū. vt in l. ſuus quoque. ff. de hære. inſtit. cōtrarium loquit in cōditione cauſali, vel mixta. quæ olim reſdebat teſtamentum nullū: & aduerſus nullitatem lex illa nō phibetur: interim eſt præteritus. & aduerſus præteritionem nec lex omnimodo puidet. vt patet ibi in ver. & hæc quidē: nec etiā illa quæ venit ad ſupple. illius. & ſic eodē caſu debet intelligi. vt in auth. de filijs an dotalia inſtra natis, & illa fuit cōmunis inſia doc. antiquorū p illū ver. & hæc quidem. Sed tunc circa conditionem poteſtatiuam quaerit quid ſi filius fuerit inſtitutus ſub conditione ſi voluerit: an illa cōditio reſciatur per illam legem non eſt poteſtatiua. l. iam dubitari. de hæred. inſtit. ff. videtur quōd non: quia ex ea filius non gratatur, vt patet in illa l. iam dubitari. & hoc quidam tenuerunt. Bal. tenet contrarium: quia imō grauamē, quia

neceſſario efficitur merē voluntarius & ſi decederet antequā de clararet, nō transmittet hereditatem ad ſuos hæredes iure ſuotatis. vt l. ſi ita. §. illi ſi volent. ff. de lega. j. intereſt autem tua quod transmittat. & licet q reſciat. Tene menti. Tertia ſol. ad l. ſi pater eſt quōd illa corrigat p iſtam l. vt teſtamentum nō ſit nullū, ſed reſciat cōditio. & hoc tenet glo. ibi. & in l. ſuus quoque. de hæred. inſtit. quæ licet cōmuniter reproben. Bart. tñ eas iuſtinet p l. cimus. §. cū autem. j. eod. vbi dicit eſſe caſum: nec ob q interim p præteritus. Nā hoc negat: quia l. oimō. in ver. & hæc quidē vult q tūc dicat præteritus: & nihil corrigat de iure veteri quādo nihil eſt ſibi reliſtū: ſed inſtituto ſub conditione hoc dici non poteſt: quia eſt ſibi reliſtum: licet minus tpe, vel cauſa: & ideo ille ver. potius p gloſſ. facit quā contra: ſuper hoc magna fuit altercatio inter Bart. & Ray. de forliuio. qui cum legeret in ciuitate iſta, & audiret Barto. legem peruiſi iuſtinere dictas gl. p. §. cum autem. ſcripſit ſibi multū mordaciter, ſed Barto. veniſſe ſibi reſpondit. die vt ibi in d. l. ſi pater. † Extra gloſſ. quaeritur primō, q ſi filius dupliciter fuit grauatus, primō quia fuit ſibi minus quā legitima reliſtum. ſecundo, quia in illo etiam fuit grauatus. dicit hic Albericus quod ille l. nō habent locum vt ſuppleatur legitima, & remoueat grauamē. ne concurrant duæ ſpecialitates. Et ſic dabitur querela: hoc non placet: quia nullum inconueniens eſt q illa duo concurrant, ne teſtamentum ſubuertant. † Item quaeritur quod inſtitutus eſt filius maſculus vniuerſaliter, & ſi fuerit foemina iure inſtitutionis reliſta eſt certa quantitas p dote ſua: illud reliſtum de ſua natura eſt conditionale ſi maritetur: ſi autem & ſtipulatio dotis nomine. vt in l. talis ſtipulatio facta. de iure dotium, quaerit an reſciatur illa cōditio: vt ſic ſtatim poſſit petere quantitatē ante q nubat, & interim decedens transmittat ſuos hæredes. Iſta q. fuit diſp. p Ricar. malumb. qui tenuit q licet quia illa dos ſuccedit loco legitime. Cy. reſert in l. iancimus. C. de nu. & de iure cōi eſſe verū quod dicit Ricar. † Sed ponamus q nō get ſtatutū q exiſtente maſculo foemina nō ſuccedat: ſed debet dotari ipſe Ric. idem tenuit: quia ſtatutum nō poteſt auferre legitima: licet poſſit minuire. Cy. hoc reprobat: quia imō poteſt licet Dy. in c. indultum. de reg. iur. teneat cōtra Barto. tenet idem quod Cy. in l. Titio ceterum. §. Titio gno. de cōdi. & demō. vñ ne q cū illa filia nō ſuccedat ex forma ſtatuti, nulla legitima ſi debet. vt dixi i l. parētibus. & ſic de illo reliſto non remouetur dicit poſtquā nō ſuccedit loco legitime: vñ nec poteſt petere quā nubat: nec interim decedens heredi. transmittit. & hoc p̄ conſului. † Sed tertio quaeritur, pone quōd filio inſtituto legitima facta eſt ſubſtitutio vulgaris: quæ datio valet: quia nō tinet grauamē, vt s. dixi. Item fuit grauatus filius de aliquo caſu do ipſe repudiat reliſtum legitimaſ, & ſic vadit ad ſubſtitutionem vulgarē. quaerit an teneat ſubire grauamē: videtur q nō: quia ſi nullū ipſo iure: vt hic. ergo tranſit cū legitima ſine onere. Cōtrarium eſt verius. nā tūc eſſet nullū quādo vellet eam ſibi retinere, ſed ſi nō vult nō eſt nullū quia eius fauore fuit illud inſtitutio cōdi. & i eius priuilegiū pſonale: vñ nō tranſit ad ſubſtitutionem caſus nō. i l. cū pſonus. in ſ. ff. de leg. ij. † Quarto quaeritur, pone q filius fuit grauatus, p fideicommiſſum vniuerſale de reſtitutione alteri legitimaſ ſibi reliſtam: ipſe repudiat, fideicommiſſum vult compellere ipſum ad adeundum, & reſtituendum: an poſſit vide q nō: quia nō teneat ſubire grauamē, vt hic. nam verum eſt ſi vult eā p le: ſed ſi repudiat, tenet grauamē fauore fideicommiſſarij: vt poſſit eum compellere ad ire, & reſtituere. text. eſt in l. ita tñ. §. ſi pſonus. ff. ad trebel. poteſt tñ filius poenitere amicum cogat. & dicere ſe velle retinere p le q fideicommiſſum reſciat: vt in l. nā quod. §. j. e. ti. & p̄dicta quādo fuiſſet inſtitutus dicitur in legitima: ſed quid ſi vltra legitimā. ipſe autem vult legitimā retinere, & reſiduum repudiare, an poſſit? Dicit Cy. q non in l. hæres inſtituti. j. de impu. & ali. ſubſti. hoc verum. niſi duobus currentibus. l. q habeat ſubſtitutum vulgarē. & quōd ſi grauatus legitima. vt eſt caſus not. in l. libertus ſub condi. ff. de bo. & ſic erit caſus in quo cōcurrerit inſti. & ſubſti. vulg. ſicut in alio caſu. ff. de hære. inſtit. l. p̄ſa. titium. cū l. ſeq. & hoc tangit p hanc in l. j. de vulg. & pupil. & in l. gerit. de acq. hæred. in iñ. ſeu. in p̄. Si tamen filius nō haberet ſubſtitutionem vulgarē: ſed ſi ſubſtitutio poſt mortem ſuam, quo caſu de fideicommiſſo venit deſeruiſſe da legitima, & trebellianica. pōt in eius vita petere vt ſeparat ſua vt poſſit de ipſa facere q ſibi placet ſecundū Bal. q qui ita nō ſoluit

regulariter in l. debitori. s. de pact. quoniam ab ipso principio re
invenitur gravamen de ipsa legitima. vt j. eod. l. scimus in prin. s.
cum autem. Trebellianicam verò non potest detrahre: nisi cum
sunt casus restitutionis.

[illegible]

LEX XXXIII.

I quis in suo. † Qui in danda legitima filio quæ sola relicta est vsq; ad sententiam, fuerit cõtumax: ipsam duplicatam soluere cogitur. hoc dicit. Bar. vsq; ad §. legis. & hoc prout habet in lexante si. ibi. [sed etiam aliam tantũ.] Aliqui habent[aliam] Et no. singulare m. p. puellis: quibus instituto masculo relinq; certa quantitas p. legitima, vel dote. & frequenter contingit q; frater fuit iniqui. & nolunt soluere: nam dicuntur vti crudeliter. & avaritia. & si maritant, & p. mittunt soluere, & non solut, & permittunt se condemnari: habet locum poena huius legis: vnde menti perpetuũ circa casum. in principio. l. ibi. [libero.] Id est. vti ex liberis. & est sensus q; vnum instituit in vniuersum, & aliter vel iure institutionis vel legati reliquit legitimam tantum: quam appellat minusculam. quæ erat quarta pars † vnde allegatur quod verbum minus vel plus referuntur ad modicum: vt in l. hoc adiectio. de verb. sig. verificatur in quarta parte: & hoc q; p. sententur a l. si autem ab homine: vt a teste, nihil operant: vñ si licet quod talis possedit decem annis, & vltra, vel plus, non p. huius de decem annis. cum illud plus sit incertum. & testis de bo. disponere certum secundũ Cy. & alios. † In text. ibi. [de sua] Id est, de suis descendentes. & not. illud verbũ stirps: ga p. pro descendentes secundũ Bal. Item in verbo postea. notat l. quod his verbis. §. si. de lega. iij. & l. j. de iur. immu. Idem in verbo soboles. vt in l. si. de bo. dñ. Id est in verbo ples: vt in l. offi. ciles. de epi. & cle. & l. ij. de infan. expo. Idem in verbo p. genes. vt in l. si. de em. lib. Idem in verbo p. sapia: vt l. si quis ex corp. rei. de marit. lib. xj. † In text. ibi. [eam capere voluerit. Not. de] cum Bald. q; filius institutus in legitima, debet eam capere de marit. hered. nec de p. p. propria autoritate occupare bona, quia non est institutio vniuersalis: cum intelligat deducto aere alieno, hoc declara vt per Barto. in l. j. j. quando & quibus quar. pars de bo. & ibi omnino vide. Si tamen esset institutus in certa & determinata re, bene posset propria autoritate capere: sicut & qui lib. alius institutus in re certa, iuxta not. p. Bart. in l. ex facto. ff. de hered. inst. † In text. ibi. [expectato iudiciorũ strepitu.] Not. de l. i. Bald. q; licet legitima * succedat loco alimentorum, tñ in eius petitiõ p. cedat ordinariẽ, vt hic. licet in petitiõ alimẽ tñ p. cedat sũmarie. vt in l. ij. ff. de ferijs. † Vtiõ no. i. si. cõtra aua tñ tenaces. b. a qbus nihil potest extorq; etiã iusto iudicio.

¶ Simodo infans suus non possit ingratus a matre sua vocari.

§. Legis autem. † In posthumum non cadit iusta causa ex
hereditas cum non possit esse ingratus: nec
aliquo odio grauari. h. dicit Bar. Sed miror, quia hic non loquitur de
posthumo, sed de infante. eadem tamen ratio est. dic autem plenius. si
infans cum infans poterat ante istam Lex hereditariam a matre odio ma-
tris patris illius: ne ad ipsum pueniant bona sua. sed hodie non
possit: quia per aliam viam potest per puidere ne ad patrem pueniant
bona instituendo eum sub conditione si emancipetur. vt l. si quis ma-
trē. l. h. d. † In text. ibi. [cū enim infantem suū nō posse ingrātū
a matre sua vocari paulus scripsit.] sed hoc quōdā de iure veteri.

ff. & C. non solū infans iam natus , sed etiā
posthumus poterat exheredari: & valebat
exheredatio. vt j. de lib. præteritis vel exhe-
re. & multæ sunt ll. in volumine florū. quæ
hoc dicunt. quō ergo Paulus iuriscō. dixit
hic q̄ infans non poterat exheredari? do.
Raph. dubitans de illo cōtrario videtur in
effectū dicere, licet nō clarè loquar, q̄ ex-
heredatio fiebat olim ad duplicē effectū.
primō ad solennitatē testamētī: vt esset va-
lidū. l. inter cætera. & l. gallus. §. in omni-
bus. ff. de lib. & posthu. & illo respectu po-
terat exheredari nō solū infans, sed etiam
posthumus. licet nullā causam ingratitudi-
nis possent cōmittere. secundō quantū ad
excludendum filiū ab hereditate si inten-
tat querelam. & illo respectu nec posthu-
mus, nec infans poterant exheredari: quia
causam ingratitudinis nō poterāt cōmittere.
hoc verum, nisi à matre odio mariti. &
hoc corrigitur hic, q̄ nec odio mariti pōt
ab hereditate excludi: & ideo poterat secū-
dum illā l. testamentū querelare cū effectū
q̄ erat validū propter exheredationē, sed
inofficiosum: quia nō suberat causa ingra-
titudinis: & dicit ipse vltērius q̄ quātum ad
primū effectū validitatis testamētī. l. ista non
corrigit iura vetera: licet glo. d. contrariū in
l. si. j. de lib. præte. & sic valebit testm̄ etiam
hodie, in quo posthumus: vel infans fuerit
exheredatus: & est necessaria querela. certē
licet ipse subtiliter moueat: quia sine dubio
op. quā facit multū vrget. attamen decisio
nō placet. qm̄ hodie ad solennitatē exhe-
redationis requiritur expressio causæ ingra-
titudinis pro forma. & nisi exprimatur, exhereda-
facta: & sic præteritus censetur. cū ergo in pos-
sante non cadit causa ingratitudinis: quomodo
eam exprimere? nescio ergo quid voluerit do-
poterat procedere dictum suum, vbi non re-
sio causæ. intelligo olim etiam tempore huius
stiniani. † In tex. ibi. [vt alieno odio alius præ-
istam regulam. nam non solum habet locū in
cessu habet relinquere legitimam & etiam si
auferre: sed etiam procedit in quocunque hæ-
ritatē instituto, vt postquam est institutus: etiam
mento nō possit ipsum exheredare: nec priua-
pter culpam alterius quā suam. vt est casus
mil. testamento. ff. de hære. insti. & ex illo tex-
la non debet aliquis. de regulis iuris, libro sex-
[cum possit.] Not. quōd quando reperitur
gis iusta. non debet habere locum minus iust-
cum hodie per ius nouissimum authenticū. mat-
re ne aliquid de bonis suis perueniat ad marit-
viam leuiorem quā sit illa de qua hic. vide
lium purē & vetet ne patri acquiratur vsusfr-
excipitur infra. de bon. quæ lib. non debeat
hic. & in l. filijs matrem. s. eodem. videlicet qu-
sub cond. emancipationis. & si hoc faceret, v-
die haberet querelam. sic sit correctā etiam. l. i.
sicut est correctā. l. pater puellæ. secundū qu-
erit testamentum nullum si interest filij qu-
aliās fortē erit nullum, tanquam sit præteritu-
sa legitima. Tene mentis: non tamen dico asse-
per prædictis.

Legitima succedat. Adde authē. de trien. & se. in §. phubem? ver. vñ etiā & Barb. cōsi. lxxxj. inci. Illud referā in mediū. in iij. col. in iij. volu.

Tenaces. Adde q̄ auarus feruit mundo tanq̄ deo. gl. i. in c. omnis. i. q. i. Ite auaritia est idolorum seruitus. vt in c. auaritia. de prebē. Ite auaritia appellatur cecitas. vt in c. auaritia cecitas. de ele. lib. vj. Item auaritia execat mentē homini : vt in c. quorundā. de ele. li. Ite auaritia est simulachrū seruitutis : vt habetur ad colossenses iij. c. Item auaritia est immoderata libido. i. amor habendi secundū Aug. libr. iij. de ciuita. Dei. Ite nō deterius auaritia: p̄sertim in principibus, & in senibus secundū Tullij lib. ij. officio.

Exhereditari. Adde Ioā. de Imo. in l. filio p̄terito. ff. de iniur. re. Limita tamē nō ff. impubes proximi p̄bentari. & sic doli capax. secundū Bar. in l. ij. in prin. ff. de vulg. & pupil. Ol. in l. precibus. C. de impu. Sal. in l. si testamento. C. eod.

3 Casus in quo querela non solum non preparata, sed etiam nec nata (que tamen spera-
batur nasci) transmittitur ad descendentes.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- An requiratur quod ille in quem transmittitur sit hæres transmittentis
 4 Casus in quibus nepos excluditur a querela si eius pater fuit exheredatus in testamen-
 to patris eiusdemque aui. et vide nu. 6.
 5 Si aliquis recepit emphyteusim vel feudum pro se et descendens ex eo: quod ueniat
 descendentes etiam concepti post mortem illius.
 6 Nepos an possit uenire ad rumpendum testamentum aui, quādo filius paterque suus ex-
 heredatus ipsum præcebat tempore mortis aui.

LEX XXXIII.

Iquis filium. Querela competens, velque speratur competere, transmittitur ad liberos etiam non preparata: sed non competens vel extincta transmissionem non recipit. hoc dicit Bal. qui valde melius summat quam Bar. Præmitte quod antequam adeatur hæreditas, non est nata querela: ut in l. Papinianus. §. si conditioni. ff. eod. titu. quia nec est confirmata exheredatio, quæ requirit additionem hæreditatis: ut l. filium. §. sed cum exheredatio. ff. de contra tabulas. Item quod querela non præparata non transmittatur ad hæredem. ut colligitur ex lege quinta. §. eodem titulo. & l. posthumus. §. si. cum l. seq. ff. e. ti. si ergo filius exheredatus ante aditam hæreditatem decedebat relicto nepote, quia querela non erat nata & sic nec præparata non transmittebatur ad nepotem: nec poterat dicere nepos testamentum nullum, tanquam in eo præteritus: quia cum tempore mortis aui pater suus præcebat eum in gradu, sufficiebat exheredari patrem eundemque filium nulla facta mentione de nepote: ut l. si quis filio exheredato. ff. de iust. testa. nec succedebat nepos in locū patris per l. velleia. ni: ut posset dicere nullum. quia illud habebat locum patre suo defuncto de medio viuentis aui. quod hic non erat: & sic nepos erat destitutus omni remedio tam querelæ quam iure dicendi nullum: & hæreditas remanebat penes extraneum. cum tamen fortè pater suus nullam causam ingratitudinis commisisset: & si viueret, expugnaret testamentum per querelam, & hæreditatē transmitteret ad suos descendentes, quod erat valde iniquum: & per iura vetera non erat prouisum. contra hanc iniquitatem prouidetur per istam l. ut transmittatur ad nepotem: licet non nata, nec præparata. & sic transmittitur spes querelæ: quæ adita hæreditate cōuertitur in rem: & sic nascitur querela etiam post mortem filij: quæ censetur transmissa etiam cum ipsa spe cui inerat. Si verò non erat nata, nec sperabatur nasci: quia filius non fuit exheredatus: sed institutus in aliquo: & sic competebat ius agendi ad supplementum: non transmittitur querela, sed illud ius. Similiter non transmittitur querela si filius erat ab illa exclusus: vel ratione ingratitudinis per sententiam, vel per repudiationem expressam, vel tacitam: scilicet per lapsum temporis: puta quinquennij: quia quod filius non habebat transmittere non potuit. h. d. ista l. singularis. ¶ Not. text. ibi. affectio paterna. Jqd' imperator diligit subditos tāq' filios: & tanq' p' debet se habere erga eos: ut nihil seuerū, nihil iniustū, nihil inhumanum faciat contra eos, & sic iudex facere debet. ut supra de defensoribus ciuitatum. l. iij. & in authen. ut iudices sine quo quo suffragio. §. eos. & in authentica. iulurandum. quod præsta. ab his. §. deuotos. & apud principem non est acceptio personarū. de caducis tollendis. post principium. de fideicom. l. vlti. de legi. timis hæredi. & de emancipatis. in fi. ¶ Secundo not. casum impro- uisum à iure veteri: sed prouisum per Iustinianum. in quo quere- la non solū non præparata: sed etiam nec nata, quæ tamen spera- batur nasci transmittitur ad descendentes, scilicet nepotem & etiam inferiores. per l. scimus. in fi. j. eod. ubi dicitur quod trans- mittitur ad posteritatem: cuius nomine omnes descendentes cō- prehenduntur. Sed dubium est hic an requiratur q' ille in quem transmittitur sit hæres transmittentis. & videtur quod non: quia non transmittitur tanquam ad hæredem: si enim hoc esset, trans- mitteret etiam ad extraneos hæredes. in quibus est eadem ratio, sicut transmittitur quando est nata, & præparata. ut §. eod. l. v. sed transmittitur tanquam ad descendentes: ergo sufficit quod sit descē- dens. argu. in l. quodcuncq'. §. ij. de verb. obliga. breuiter ego puto q' sit necessarium, ut sit hæres: quia transmissio non fit nisi ad hæ- redem iuxta no. in l. qui se patris. j. vnde liberi. & l. si quis filium. de acquir. hæredi. non tamen transmittitur tanquam ad hære- dē: sed transmittitur ex eo quia est hæres, & descendens. Sicut vi- demus in feudo & in emphyteusi. ut in authen. de non ali. §. em- phyteusim. & l. ut iurisiu. §. si liberi. ff. de ope. lib. Et ideo si essent alij hæredes extranei vna cum nepote, ad soluendum nepotem

fieret transmissio. & si essent plures nepotes inæqualiter instituti transmitteretur tamen æqualiter. ut d. §. si liberi. & hoc non tanq' tur per doct. & tamen est necessarium. Item quod hic dicitur pro- cedit in querela q' datur contra testamentū ascendens, ut sicut hæreditas ascendens etiā nō adita transmittitur ad descendē- tes per titulū de his qui ante apertas tabulas. j. ita & querela per quam peruenitur ad hæreditatem. nō sic in illa quæ competit contra testamentum fratris: ut in d. l. v. §. eodē. secundum Pet. & Cy. in l. scimus. in fi. j. eo. sicut nec hæreditas fratris nō adita non transmittitur etiam ad descendētes. ut j. de iure delib. l. quoniam sororem. ¶ Tertiò not. exceptiones ab illa regula, scilicet tres prin- cipales. prima est qn filius exheredatus probaretur ingratus per hæredē scriptum. sicut enim ipse si viueret excluderet a querela ita & nepos veniens ex persona ipsius. & sic de ingratitudine filij querit etiam post mortem filij ad finem excludendi nepotem lo- cet de delicto defuncti ad poenā aliā imponendam sibi vel hære- di nō quaratur post mortem: ut in l. j. ne ex delictis defun. Secun- dus casus est qn querela fuisset repudiata exp'ssē. Tertiū qn tui- tē p' lapsum quinquennij. & ista duo locum habent post actū hæ- reditatē: qm ante aditam querelā nō est nata: & sic nō pot' pro- diari: nec potest intēdari. & sic nō debet currere tempus: vnde de i- duæ exceptiones nō referunt ad tps ante aditam hæreditatem. lo- cer nullo tempore fiat transmissio: & hoc voluit gl. si. Alius casus principalis fallentis est: qn filio fuisset aliquid relicto p' legiti- mo quo casu non habet querelā, sed ius agendi ad supplementum. eodē modo non transmittitur querelā, sed dicitur ius agendi ad supplemen- tū. Intelligit. nisi filius ipsum repudiaret exp'ssē, ut l. pxi. §. si q' excluderet ab eo sicut a querela repudiata. Sed est dubium an lo- cut querela p' lapsum quinquennij tollit tanq' tacite repudiata ita & ius agendi ad supplementum. Bar. tenuit q' si p' istum tex. in fi. relatum ad superiora. in quibus tā de querela q' de iure agē- di ad supplementum fit mentio. & sic ad utrūq' debet referri et posset: salua ratione recti sermonis: ut in l. si idem cū eodem. in d. de iur. om. iud. ff. & quia succedit loco querelæ: ergo debet esse eodē conditionis. arg. in l. j. §. hæc actio. ff. si quis testa. liber esse iud. fue. & p' text. in l. si. tit. j. ubi querela inofficiosa dona. p' quā sup- plet legitima, nō autem rescindit tota donatio, & ita ius agendi ad supplementum tollit quinquennio: sicut querela inofficiosa tes- tamenti, & ita consuluit Bar. Bal. Ang. & omnes moderni con- trarium tenet: quia ius agendi ad supplementum est actio potius lis. l. eoditio. tex. l. omnimodo. §. eo. ut not. in l. Papinianus. in d. conditioni. in gl. ff. eo. sed actio psonalis regulariter durat xxx. ann. in l. ij. de cōst. pecu. nec est verum q' succedat loco querelæ: contra- riā querelā. & ad eius exclusionem emanauit. Item qua fit ipso iure. ut l. scimus. j. eod. in princip. & sic est ius querelæ: querela est ius querendi: & sic primum dicitur esse in bonis querela nō. nec ex ea augeat patrimonium: sicut nec ex iure adit- di hæreditatem: quod est potius ius querendi q' ius querendum. ut in l. pretia rerum. circa mediū. ff. ad l. fal. & vide plenē p' hanc in d. §. si cōditio. ubi plures alias rationes adducit contra. Bar. & p' Bal. cōtra de epi. & cle. aut. presbyteros. Pro declaratione gl. mo- tres op. q' ille nepos nō possit uenire ad hanc querelam ex p' istam legem. & alias tres. q' imò potuerit etiam iure veteri q' est contra istum text. qui dicit quod erat destitutus omni reme- dio. Primò ergo opponitur in gloss. j. de l. Titius. & l. si ff. de iur. legi. & l. si q' filio. §. sed hoc ita. de iniusto test. Sol. tex. hic in p'nt. tollit illud contra. dum dicit q' iste nepos erat viuus. id est, in- natus tempore mortis aui. vel erat iam cōceptus: si autem nec- tus nec conceptus: non posset uenire ad hanc querelam etiam istam l. ita sentit gloss. Cy. tenet contrarium. & quasi omnes: & ci- cit se consuluisse de facto: quia ill. contrariæ locum habent quon- do nepos ex sua propria persona, & non ex transmissione uenit uenire ad succelsionem aui intesta. vel ad expugnandum testa- mentum tanquam agnatus, vel cognatus, vel de libe. tūc enim non posset: quia nunquam fuit agnatus vel cognatus aui: ut in l. prima. §. si quis proximior. ff. vnde cognati. sed quando uenit uenire iure transmissio, & sic non ex propria persona: sed trans- mittentis, non requiritur quod esset natus vel conceptus in vi- ta aui, & sic transmissio de qua loquitur l. prima. infra, de his qui ante aper. tabu. fit ad nepotem etiam conceptum post mortem aui: & hoc dicitur tenuisse Dyn. in lege Gallus. in fine magi. do- stinctionis. ff. de libe. & posth. & ita dicit Cy. se obtinuisse. ¶ Eodē

dem modo si aliquis recepit emphyteusim^a, vel feudum pro se
 & descendentes ex eo: veniunt descendentes etiam concepti
 post mortem illius: quia veniunt ex contractu vel promissione
 recipientis: non ex propria persona duntaxat, sicut si veniret ex
 transmissione facta per illum, de quo vide per Bar. in l. quod di-
 citur circa ff. de ver. obli. & per Bal. in l. si in Perionam. j. de fi-
 deicommissis. ¶ Secundo op. ad idem q. nepos non possit venire
 ad rumpendum testamentum postquam filius patrisque suus ex-
 heredatus ipsum præcedebat tempore mortis aut. ut in l. si quis
 testis exheredato. circa principi. ff. de iniusto testa. Solu. aut vult ve-
 nire ad dicendum testamentum nullum tanquam præteritus: &
 non potest etiam hodie venire per illam l. quæ non est correctio
 per istam: quia avus non tenebatur ipsum instituere vel exherede-
 dare ut filium postquam filius præcedebat in gradu. Sed suffi-
 ciat sibi exheredare filium. & hoc vult gloss. ij. quæ incipit.
 [proprii.] & alia super verbo [causam.] quæ incipit. [id est
 querelam.] sed si vult venire non tanquam præteritus, nec ex pro-
 pria persona: sed tanquam pater fuerit iniuste exheredatus: & sic
 per querelam ex persona patris olim non poterat: hodie sic per
 hanc l. Tertiò oppo. ad idem quod ille nepos etiam ex persona pa-
 tris: & ex iure transmissio non possit venire: quia querela non fuit
 nata sibi in vita: quia non erat hereditas adita: cum decessisset he-
 res deliberante: ut in prin. ergo non potuerit transmitti que-
 relam quæ non habebat. ut l. papinianus. §. si conditioni. ff. de
 verum est q. non habebat querelam sed habebat spem: quia spe-
 rabatur nasci per additionem: & illam spem transmittit, quæ conue-
 nit in rem secuta additione hæredi. & hoc vult gloss. super verbo
 causam in ver. [Item no. hic.] Nunc venio ad alias tres opp. q.
 ille nepos etiam veteri iure potuerit venire tanquam suus: licet pa-
 ter suus ipsum præcederet in gradu tempore mortis aut. per l. cri-
 pio. ff. de libe. sol. ista lex loquitur quando post mortem filij
 exheredati secuta est aditio hereditatis per scriptum hæredem:
 & sic fuit locus causæ testati. Si autem scriptus repudiaret, fateor
 q. etiam iure veteri nepos possit venire ad successione in testa-
 mentum suum. ut in d. l. scripto. Nec ob. q. non potest quis veni-
 re ut suus, nec teneat primum locum tempore mortis defuncti.
 Tunc nepos non tenebat: quia pater suus ipsum præcedebat: ga-
 rantia procederet si nullum factum fuisset testamentum: sed qñ
 factum: & postea destituitur per repudiationem hereditatis,
 facti quod tunc reperiat se tenere primum locum: & ita erat
 iuxta illius legis: quia filius exheredatus erat præmortuus post
 mortem aut. & postea hæres repudiavit hereditatem: & tunc fuit
 destitutum testamentum. & res ad causam intestati devoluta: vñ
 de sufficere & sufficit q. nepos tunc reperiat se tenere pri-
 mum locum ad hoc ut sit suus hæres: & nunc intelligis gl. & cõ-
 sidera altitudinem ingenij Accursij. Secundo op. ad idem q. etiam
 iure veteri nepos possit venire: & rumpere testamentum: quia subla-
 to filio exheredato de medio, nepos agnoscitur avo: & rumpit
 testamentum, si reperit se præteritum, ut l. si quis filio. de iniusto
 testa. Sol. hoc procederet si exiisset de medio vivente avo: &
 hoc voluit lex velleia, sed quia non eo vivente: sed post mortem
 hic sublatus est de medio: non habet locum quod dixi: & hoc vo-
 luit lex. hic dum dicit [ut neque ex l. velleia.] & hoc vult gloss.
 dñ. dicit. [ideo dixit.] Tertiò & ultimò op. fortissimè in gl. quæ
 incipit [nepotē.] q. imò iste nepos etiam iure veteri poterat ve-
 nire ad querelam ex persona propria, etiam si filius exhereda-
 tus erat à querela exclusus repudiatione vel lapsu temporis. ut
 dicitur cum glossa in l. si is qui ff. eo. quæ lex videtur totaliter de-
 stare hanc l. in principio dum dicit quod de iure veteri omne
 adiutorium nepotem dereliquerat: & ibi dicit contrarium. quod
 poterat venire nepos ex propria persona: qui autem omne dicit,
 nihil excludit. l. Iulianus. de legatis tertio. & sic falsum dicit hic
 Imperator. Item tex. in illa l. in fine dum dicit quod si filius erat
 exclusus à querela repudiatione, vel tempore, etiam per illam l.
 nepos venire non potest: & ibi dicitur contrarium: quod imò po-
 test per successorium edictum. glo. sol. duobus modis. Primo q.
 si nepos volebat venire ex persona patris ex iure transmissio, non
 poterat iure veteri: hodie sic si filius non erat exclusus, sed si non
 erat venire ex propria persona per successorium edictum, etiam
 iure veteri poterat per illam l. & per l. pater filium. eod. tit. & eo-
 dem modo poterit hodie non per hanc l. sed per illam quæ non
 est correctio per istam: & illam solutionem videntur sequi Do-

ctores: quam tamen litera non patitur. dum
 dicit [omne adiutorium &c.] dicit domi.
 Rapha. q. illa non fuerunt verba Impera-
 toris: sed eius qui imperatori consuluit. truf-
 fa est. Aliam sol. dat glo. q. in l. contraria ne-
 pos fuit exheredatus: ideo potuit querelam habere: hic fuit præ-
 teritus: & præterito non datur querela: & secundum hoc exha-
 redatus erat melioris conditionis quàm præteritus quod est contra
 tex. in l. maximum vitium. j. de libe. præte. circa medium ibi. in-
 uenta fuerat filia præterita minus habens quàm filia exhereda-
 ta. Præterea non est verum q. præterito non detur querela: imò
 datur quando habetur pro exheredato: & dicit Bar. q. qñ nepos
 non tenet primum locum tempore mortis: habetur pro exhaere-
 dato: quia in ipsum non continuatur dominiū, & illum dicit esse
 intellectum illius l. si is qui. sed licet hic defendat illam l. non tñ
 defendit istam: inquantū dicit q. iure veteri omne adiutorium dere-
 liquerat istum nepotē. dicit do. Rapha. q. ipse cogitavit dicere q.
 si tempore mortis filij exheredati querela erat iam nata: quia erat
 adita hereditas: tñ loquitur lex contraria. ut filio excluso nepos
 ad eam venire possit ex propria persona: quia reperiretur in rerū
 natura, sed si non erat nata: quia non est in rerum natura
 nepos ad illam etiam ex propria persona non potest venire: il-
 la verba demulcent aures prima facie, sed bene considerata po-
 tius probant econverso. nam qñ nepos venit ex propria periona
 per successorium edictum, querela que sibi datur non est illa quæ
 competit: sed alia nova quæ incipit sibi oriri per exclusionem fi-
 lij. Sic videmus in possessione quam acquirit hæres in bonis hæ-
 reditarijs: quia non est illa quæ habuit defunctus: sed nova posses-
 sio: & illa non admittitur. ut l. j. §. Scævola. si quis testamento li-
 ber esse iussus fuit. Si ita est, potius deberet admitti iste nepos p.
 successorium edictum ex propria persona, qñ nunquā nata fuit
 filio, quia sic alteri non fuit delata, quæ qñ fuit nata: quo casu cū
 primo loco alteri fuit delata: ne delatio fuerit elusoria, debet ha-
 bere locum successorij edicti. licet postea fuerit ad irritum deda-
 ta, per tex. expressum cum glo. ff. de suc. ed. l. fina. breuiter ergo
 transeas cum communi solutione: quia meliorem dare non pos-
 sumus & ille articulus an in querela habeat locum successorij
 edictum, est subtilis: & Dy. tenuit q. sic per tex. vbi dicit esse ca-
 sum in l. ij. §. si emancipatus. ff. de contratab. in fin. & tunc quan-
 do venit ex propria persona, non considerantur merita vel de-
 merita filij, sed ipsius nepotis: ut ibi habetur: sed quando ex iure
 transmissio, considerant merita & demerita ipsius filij, ut est tex.
 hic in ver. [& si non hæres.] Guil. de cu. tenuit quod habeat lo-
 cum de persona in personam eiusdem gradus: ut de filio in pa-
 trem: qui sunt eiusdem gradus. l. primi. licet filius præferatur. ut
 in l. pater filium. ff. eo. non sic de gradu in gradum sequentem. &
 illam l. si is qui. intelligit in casu. l. pater filium. do. tenent contrarium
 q. imò etiam de gradu in gradum. & sic de filio in nepotē. secundū
 Dy. per illum. §. si emancipatus. vñ tamen semper fecit mihi
 dubium. nam si pater habens filium & nepotem instituat filium
 in sua legitima: & nepotem prætereat: licet filius repudiet legiti-
 mam, nepos non potest nec querelare testamentum, nec dicere
 nullum: facit l. j. §. si parens. si quis à pa. sue. manu. Eodem modo
 si ipsum exheredavit: debet esse: quia sufficit patri q. filij existen-
 tem in primo loco instituat, vel exheredet. So. qñ instituit satis-
 fecit solennitati iuris: & etiam debito naturali. qñ verò exhereda-
 vit, satisfecit solennitati iuris: ideo nepos de præteritione non pot
 conqueri, ut possit dicere nullum, vel contratabulari: sed non sa-
 tisfecit debito naturali: posito q. filius meruerit exheredari: quia
 de iure nature delictum patris nocere non debet filijs: iuxta illud,
 anima quæ peccaverit, ipsa morietur. ideo attenta æquitate natu-
 rali siue sit exheredatus, siue præteritus, potest conqueri de
 testamento: an ex propria persona. & hoc est dicere successorij
 edictum habere locum in querela. No. tu qui nunquam audiuit
 fñ: quia nunquā ab alijs reperies ita declaratum, alijs si prædicta
 non cõsideres, videbis tibi somnare in isto articulo: nec intelliges.

¶ Quando datur liberum arbitrium Potestati super aliquo, an possit aliquid facere
 contra dispositionem iuris?

LEX

XXXV.

Si quando. ¶ Si conceditur libera testandi facultas
 ei qui testari non potest, censetur con-
 cessum ut testetur servato iuris ordine: & sic cum solen-

Pauli de Castro Prima super Codice.

a **¶** Liberū arbitrium. Adde & vide Ro. in rub. de arbi. colū. vij. Alex. in d. l. filius. Et late per eundē in cōf. lxxv. col. ij. versic. nec praxextu. & col. fin. circa prin. in j. vol. in cōf. lxxx. col. vi. & ibi de verbo liberū. aliqd in cōf. xxxij. colū. j. & cōf. xlvj. colū. eo. vol. Et de verbo liberū. per eū. Alex. in cōf. xij. col. j. & cōf. xliij. col. ij. ver. nā verbum in j. volū. Et quid possit facere ille cui est concessum plenū & liberū arbitriū. vide eundē Alex. in cōf. cxxi. col. ij. ver. nā videlicet in j. vo. Et de hac questione vide etiā per eundē Paul. de ca. l. coheredi. s. qui patrem. & ibi Frā. are. ff. de vulg. & pupil. Fran. Cur.

b **¶** Inter viuos. An donatio inter viuos reuocet propter ingratitudinē donatarij vide in l. fi. C. de reuo. do. & in l. fina. & ibi doct. C. de pac. & in c. fi. & ibi doc. de dona. Spec. in ti. de don. in j. ver. quid si pactum.

nitate debita: & q. filium instituat vel iustē exheredet & sic exheredatus habebit querelam cōtra testamētum talis. quia non est credendum principē voluisse alteri praeiudicare. h. d. & facit l. ij. s. meritō. ff. ne quid in loco publ. Vnum facit dubiū. quia princeps cōcedit duo. s. vt testet. & vt liberē testetur si nō potest praeiudicare iuris ordinē. sufficiebat cōcedere quod potest testari. illud ergo verbum liberē testari quid im portabit, si nō poterit iuris ordinem praeiudicare. cogita super hoc cōtrario. quod est difficile. ¶ Et inducitur ad quāstionē. quando datur liberum arbitriū potestati super aliquo, an possit aliquid facere cōtra dispositionē iuris: & videtur q. non. per istū tex. Et sic q. cōcessio operetur in casibus à iure non decis, sed in decis videtur q. debeat obseruari iura. vt no. per Inn. in c. j. de cons. tit. & vide per Bar. in l. filiusfam. ff. de dona. & per Bal. in l. milites. j. de testa. mili.

¶ Filius qui aliquid habuit in vita à patre vel in ultima voluntate an mortuo patre possit agere querelam an agere ad supplementum.

§. Illud etiam. ¶ Pactum factum patri per filium de non agendo querela, vel petēdo supplementū legitimā, nō nocet filio quominus possit mortem patris agere possit. h. d. vlt. ad §. & generaliter. Sicut ergo nō potest quis renuntiare hereditati viuētis. l. qui supstitis. de acquir. her. nec etiam per pactum se

2 **¶** Interueniat iuramentū. vt in c. ij. de pac. lib. vj. ¶ Pro declaratione glos. opponitur q. ille filius mortuo patre nō possit agere querelam, postquam aliquid à patre habuerit in vita: vel in vltima voluntate: etiam si nullum pactum fecisset de non agendo. sed debeat agere ad supplementum. vt in l. omnimodo. s. e. Gl. fatetur: & dicit q. non repellitur à petēdo supplementum ratione pacti: sed à querela bene repellitur etiam sine peccato. illam sol. nō videtur tex. pati. dum dicit q. post mortem filius non agnouit iudiciū patris: sed oppugnandum putauit: qui enim agit ad supplementum. nō impugnat testamentum: imo ad tollendum impugnatio nem fuit inuentum. vnde soluit glos. secundo. quod contrarium procederet quando in vltima voluntate esset aliquid relictum. vt tunc non agat querela: sed petat suppleri legitimam. hic autē loquitur quando recepit inter viuos. quo casu nō agit ad supplementum. Si intentat querelam, quando non sufficit ad legitimā. Illud videtur contra tex. in l. si non mortis. ff. eo. vbi recipit inter viuos: & si non sufficit non agit querela. sed ad supplementum. posset dici sustinendo illam, quod illud verum quando fuisset datum expresse vt computaretur in legitimam. vt j. s. prox. & j. l. prox. post princip. sed quando simpliciter datum fuit siue per modum dona. siue simplicis datio & non fuit dictum quod imputetur in legitimam, tunc non agitur ad supplementum si non sufficit ad legitimam: sed intentatur querela. & ita loquitur hic quod est intelligendum si fuit exheredatus. sed si nec exheredatus, nec institutus, tunc diceret testamentum nullum: etiam si per pactum promississet non venire contra testamentum. & ista esset notabilis sol. & esset hic casus contra Barto. qui tenet in l. j. s. si parens. si quis a pa. sue. ma. ff. quod in duo quando pater dat filio suo in vita, videatur dedisse vt imputet in legitimā. sed tunc frustra text. in sequenti. §. requireret, q. hic dicatur expresse. & etiam in l. si non mortis. vbi dicamus dictum Bartol. procedere quando non dedit per modum donationis, sed simplicis datio nis. quando autem per modum donationis non videtur donasse vt imputet in legitimam: nisi dicat expresse: & ita intelligatur hic q. per modum dona. & nō fuit dictum q. imputaret in legitimā. Tertio modo sol. glo. q. contrarium procederet nisi pater filium alitrinxisset per pactum. sed quia alitrinxit perdit prouisionem. l. de qua consilius non fuit & sic agit querela: sicut olim agebat: &

totum testamentum expugnat: siue habuit inter viuos siue in vltima voluntate. ad quod j. de iure deli. l. fi. s. sed quia quidam vbi perdit prouisionem illius l. qui de ipia non confusus noluit tamen pus ad deliberandum. & secundum hoc esset magna limitatio ad l. omnimodo. s. eod. Tene menti. nam non videtur iste tex. posse aliter intelligi: quia ponit casum tam quādo habuit inter viuos quā quando in vltima voluntate: & tamen vult q. possit expugnare testamentum non obstante pacto. & non obstante q. aliquid habuit. & sic iura vetera in hoc casu remanent incorrupta: quae dabant querelam quando minus legitima fuerat relictum: vt l. parētibus. s. eo. Or sufficit. Secundo opp. gl. de l. j. s. si parens. si quis a pa. sue. ma. vbi pater emancipans filium & aliquid ab eo recipiens, potest per pactum renuntiare contratab. bon. poss. quam erat habiturus contra testamentum gl. soluit pluribus modis. docto. tenent contrarium. Sol. quia iure veteri quando pater emancipabat filium, non habebat ius succedendi sibi nisi per pactum sibi reseruaret. & tunc dicebatur emancipare cōtracta fiducia, & hoc ideo: quia definebat esse agnatus: vnde sicut per pactum acquirerebatur ita & per pactum poterat sibi tollere: vt si nō emācipauit cōtracta fiducia, & postea recepit ab eo, & promissit non intentare contratab. arg. ff. de sol. l. prout quisq. hodie verò non soluitur ius agnationis inter patrem q. filium per emancipationem. vt insti. de legitima. agna. suc. §. fi. & no. in l. h. j. vnde liberi. & sic potest pater hodie succedere sine pacto. maxime per authē. defuncto. j. ad tertul. & in corpore vnde sumitur ideo per pactum non posset sibi tollere ius succedendi filio. Barto. tamen videtur tenere illam solut. q. ibi habuit tantum quod sufficiebat ad legitimam: sed tunc etiam sine pacto fuisset exclusus à contratab. quia illa non datur nisi ad consequendum legitimam. nō autem ad expugnandum testamentum in totum. vt patet in l. filio. §. contratab. ff. eo. titu. & hoc gl. hic sentit dum dicit quod si habuit integram quartam: & quod non excluditur ibi vi pacti sed vi exceptionis doli.

- 1 **¶** Donatio facta per patrem filio inter viuos, an ita demum computetur in legitimam si fuit expresse dictum: & nu. s.
- 2 **¶** Legata computantur in legitimam, etiam si non sit dictum, dummodo filius aliqualiter bene iure institutionis.
- 3 **¶** Si pater volebat instituere filium, & dixit filium quod non institueret, quia non intendebat habere suam hereditatem, an si ipsum non instituit, sed praeceperat, nec renouaret, poterit dicere primo casu testamentum nullum, & secundo casu querelam.
- 4 **¶** Si pater bona sua donauit cum consensu filij, an possit filius post mortem patris agere querelam.

§. Et generaliter. ¶ Filius qui accepit vel accepit relictū a patre relictū vel datum inter viuos vt imputetur in legitimam, non excluditur per pactum petendi supplementum: nisi expresse ei renuntiauerit. l. i. Sed contra. §. prox. §. Solu. ibi renuntiavit in vita patris. hic post mortem. & sic non est pactum de futura successione tollenda. Sed de praesenti. vnde non est reprobatur. ecce casum. ¶ Nota istum textum dum dicit vt [haec inter viuos donatio.] quod donatio facta per patrem filio inter viuos ita demum computatur in legitimam: si fuit expresse dictum Barto. in l. in quartam si ad legem falcid. dicit hoc esse verum quando talis donatio fuit volūta ab ipso principio: vt quia facta filio emancipato. & ita dicitur quod fecit Accursius quando emancipauit domi. Franco cum filium suum primogenitum. Vel quando filio in potestate tanquam benemerito, & sic tanquam extraneo. illud vltimum non placet. quia tunc illud diceretur aduentitium: & non probro citium. vt not. in authē. vnde si parens. s. eo. & sic nō debet imputari in legitimam: vt j. l. prox. §. repletionem. in fi. ibi dum dicit quasi iure aduentitio. &c. Si autem donatio non sit valida à princ. sed confirmetur morte, tunc habet vim praetegati. ¶ Sed legata computantur in legitimam. etiam si nō sit dictum dummodo filius aliquid habeat iure institutionis. vt in authē. vt cum de app. cog. §. aliud quoque capitulum. non tamen talis donatio quae morte confirmatur, confertur secundum communem opinionem. not. in authē. ex testamento. j. de colla. Si autem donatio non sit simpliciter. sed ob causam dotis, vel dona. propter nupt. licet ab ipso princ. esset valida. vt in l. Pompo. Philadelphus ff. fam. l. c. & no. in l. ij. in tit. j. in glo. j. nihilominus in legitimam computatur etiam si non sit delictum. vt in l. quoniam nouella. s. eo. Breuiter posito quod primum dictum sit verū, quod donatio facta filio emancipato.

emancipato non computetur in legitimam nisi sit dictum, non in
 primo secundo dictum esse verum videlicet quod facta filio in potesta
 te quod morte confirmatur, computetur etiam si non sit dictum: imo
 dico quod requiritur quod sit dictum si a principio sit valida. & ille text.
 simpliciter loquitur tam de facta filio emancipato, quam filio in
 potestate, & etiam per text. in l. si non mortis. ff. eo. quare non disti
 guat. Item per rationem: quia non confertur. ita videtur notari
 per glo. in l. illud. j. de colla. tamen non sufficit hodie dedisse filio
 in donationis inter vivos, vel causa mortis, ad hoc ut valeat te
 stamentum: nisi aliquid fuerit relictum iure institutionis: & tunc
 talis donatio imputabitur si fuit dictum: sed si dictum non fuit,
 non imputabitur: sed habebit eam praeipiam. & petet sibi sup
 plementum de alijs bonis. & ita videtur notari in l. filium que
 retem. j. fam. et c. il. nam glo. in l. illud. vult quod licet simplex do
 natio aliquando conferatur: ut quando est facta filio emancipa
 to in l. ut liberis. in fi. j. de colla. non tamen unquam in legitimam
 computatur. nisi fuerit dictum expresse. Item videtur hic text. ⁶ quod
 si filius post mortem patris acceptat relictum sibi factum, quod
 ad legitimam non sufficit: & facit pactum heredi de amplius non
 petendo nihilominus poterit petere supplementum: quia pactum
 debet restringi ad illud quod receperit. ut illud amplius non pe
 tetur: non autem extenditur ad id quod non recepit. Sed quid si di
 ceret quod promittit plus non petere: videtur Bald. tunc idem sen
 tire. an illud videtur quod tunc non possit amplius petere: alijs illud
 verbum plus non importaret aliquid: non enim potest referri ad
 id quod recepit. quia verba non patiuntur, sed ad id quod non
 recepit. quod est plus. i. ultra illud quod recepit. Sed dicendo am
 plius non petere, congrue potest restringi ad id quod recepit
 quia forte plures petijt extra iudicium: sed nunc promittit am
 plius non petere. Item quid si pater apposit in relicto ista clau
 sulam, quod nihil plus petere possit: dic adhuc habere locum istum
 text. ut simpliciter petendo non videatur renuntiasse iuri agendi
 ad supplementum quia pater illam clausulam apponere non po
 test in prejudicium filij: ut in auct. ut cum de ap. cog. §. ceterum, sim
 pliciter ergo acceptando non censetur approbasse illud quod a
 iure erat improbatum. & quod apponi non potuit, & hoc sentit
 hic Bald. non licet in contrarium faciat. c. officij extra de testa. sed
 dic quod censetur approbare illud quod fieri potuit. non autem illud
 quod de iure fieri non potuit, sed quid si dixit si amplius pete
 re non auct. a dicto relicto: videtur quod testamentum per hoc red
 datur nullum: quasi filio nihil videatur relictum si plus petat. co
 trarium dic favore testamenti quod nec illud pater apponere po
 test per ea quae no. Bart. in l. j. ff. de his quae poe. no. & hoc etiam
 sentit hic Bald. Et conclude secundum Guil. de cu. ff. de transac.
 l. de his quod non censetur filius renuntiare legitimae: nisi hoc
 expresse dicat. & sic non cadit in generali renuntiatione. & ita
 intelligitur text. sed ego limito secundum superiora: quia si
 renuntio sit in ipsa receptione eius quod est relictum pro le
 gitima, & diceretur promitto amplius non petere: licet non dice
 ret expresse rationem legitimae, vel supplementi, deberet ita ta
 men intelligi secundum naturam praeiacentis materiae, super
 qua factum est pactum. licet quidam videantur contradicere quod
 requiritur, quod expresse dicat per istum text. dum dicit [non ad
 petens viliam superesse sibi de repletionem quaestionem.] & sibi
 dum dicit. [quod contentus relicta vel data parte, de eo quod
 deficit nullam habeat quaestionem.] qui text. satis virget. ⁷ Vlti
 mo glo. fina. disputat vnam q. si pater volebat instituere filium,
 & dixit filius quod non institueret: quia non intendebat habere
 filium hereditatem: quaeritur si ipsum non instituat, sed prae
 terat, vel ex parte det, an poterit dicere primo casu testamentum nul
 lum & secundo casu querelare: clarum est enim quod si post
 mortem patris filius praeiteritus approbaret testamentum: licet te
 stamentum esset nullum, reconualesceret de aequitate pretoria. ut in
 l. filio preterito. de iniusto testa. An idem sit si ab ipso principio co
 sentit: videtur quod sic: quia facilius impedit nasci ius impugnandi,
 quam natum tolli: & reconualescat id quod fuit nullum. arg. in l. patre
 heredo. de his qui sunt sui vel alieni iuris. & qd. not. in l. si testm.
 ff. de testa. In contrarium: quia plus opera est consensus & renuntio
 facta post mortem, quam facta in via patris: ut in illo §. in si iusto §.
 praecedet. Breuiter doc. tenet quod si pater ipsum praeiterit vel exhe
 redaret non inserta aliqua causa, testm. esset nullum, sed si insereret illam
 causam quod ideo non instituit, sed praeiterit, vel exheredauit: quia si

lius ipse noluit instituere: valeret exheredatio: ²
 & testm. nec haberet querelam licet illa non
 sit de causis enumeratis in §. causas. ut cum
 de app. cog. in auct. quia illae causae locum sibi
 vendicant quoniam filius praeiterit: vel exhereda
 retur inuitus, sed quoniam volens, hoc solum sufficit
 pro ea legitima. arg. in l. non putauit. §. si qd
 sua manu. ff. de contratib. ³ Vltimo quaerit.
 quid si bona sua pater donauit cum consensu
 filij: an post filius post mortem venire contra
 dic per Cyn. j. si quid in frau. patro. l. j. per
 Bar. in l. filius. ff. de solu.

³ Quando pater relinquit aliquid filio pro legitima,
 quod ad eam non sufficit, licet dicat quod si non suffi
 ciat, debeat supplere: tamen ipso iure, id est, ex disposi
 tione legis sine dispositione testatoris potest et debet
 peti supplementum.

Quando aliquid sit ipso iure, quod tamen debeat allegari.

⁴ Supplementum legitime debet fieri arbitrio boni viri.
 Sicut falcis. refecit ipso iure legata, ita et legitima filij.

⁴ Si pater instituat filium in re aliena, vel iure institutionis
 ea sibi relinquit licet non potuerit hoc facere in pra
 iudicium domini: quia tamen potuit facere in praedictum
 heredis, ut teneatur de euiditione, censetur institutus in
 potest filius dicere se praeiteritum.

⁵ Quid si illa erat res propria ipsius filij?

Quid si instituit eum in re quam putabat in rerum natura, et non erat?

⁶ Quid si erat in rerum natura, sed postea desijt esse?

⁷ Quid si pater postquam filio relinquit rem iure institutionis, ea sponte alienauit quod
 filius non videatur praeiteritum.

⁸ Descendens cui debetur legitima si sit institutus uniuersaliter in maiori portione quam
 sit legitima: et rogatus per fideicommissum restituere sub conditione, vel ad tem
 pus, quo vel qua adueniente restituat remota legitima non cadit in fideicommissum,
 potest detrabere in legitimam de corporibus rerum hereditariarum: nec computat in
 eam fructus interim perceptos.

⁹ Si detrabit legitimam et trebellianicam: an illi fructus computentur in trebellianicam?

¹⁰ Si pater relinquit filio tantum quod sufficiat ad legitimam, in pecunia numerata, potest
 filius dimittere pecuniam, et habere in rebus hereditariis.

¹¹ Supplementum legitime an debeat fieri duntaxat per heredem, an etiam per legatarios?

¹² Filius cui relictum est minus quam sit legitima, si sit substitutus legatario vel heredi, an
 illud quod capit ex substitutione imputet sibi in legitimam?

Quid in eo quod capit ex iure accrescendi?

LEX

XXXVI.

Simus. ¹ Si res filio relicta vel data pro legitima
 euincatur a filio non propterea testamē
 tum est nullum: quasi nihil sibi videatur relictum: quia
 loco eius rei censetur relicta aestimatio eius, sed ad sup
 plementum agendum est, si non sufficit. Item de eo quod est re
 lictum pro legitima, non detrahatur falcidia: quia legitima plus
 est debita filio, quam falcidia sit debita heredi. Item supplemen
 tum legitimae debet fieri de ipsis rebus hereditariis. & illa quae
 aduentitio lucro veniunt, in eam non imputantur. hoc dicit vlti
 me §. cum autē. & sic tria dubia in effectu declarat circa prae
 sentem materiam: & ad supplementum. l. omnimodo. supra eo
 dem. veniamus ad casum. ² Not. in principio quod quando pa
 ter relinquit filio aliquid pro legitima: quod ad eam non sufficit:
 licet dicat quod si non sufficit, debeat supplere: nihilominus ipso
 iure, id est, ex dispositione. l. sine dispositione testatoris potest pe
 ti supplementum: sed si non peteretur, non fieret suppletio. &
 hoc vult glossa secunda super verbo [ipso iure] que allegat plu
 res leges in simili. in quibus cauetur quod licet aliquid fiat ipso
 iure: nihilominus debet allegari. aliter habetur pro non facto.
 domi. Rapha. in quibusdam ll. huius tituli. videtur intelligere
 istum text. dum dicit [ipso iure.] quod censetur a patre ta
 citē relictum etiam illud quod deficit ad supplementum. & sic
 tenet quod illud possit peti per actionem ex testamento: tan
 quam tacite relictum. glossa. tamen & docto. dum dicunt dari co
 di. ex l. ad supplementum. sentiunt contra, quia si daretur actio
 ex testamento, cessaret conditio ex l. quae est remedium sub
 diarium in defectum ordinarij remedi. ideo melior est in
 tellectus quem supra posui. ut velit dicere quod ipso iure, id
 est, ex dispositione testatoris. & ita est de mente literae, dum
 dicit [& si non adiiciatur] supple per testatorem. ³ Item

Pauli de Castro Prima super Codice.

not. q. supplementum legitimæ debet fieri arbitrio boni viri. per
quod dicit O. dr. q. si iudici (qui dicitur bonus vir. l. cōtinuus. §.
cū ita. de verb. obli.) videatur equum: poterit facere supplemen-
tum in vna re hereditaria tātū: vel duabus. licet de iuris rigore
posset filius eam petere in singulis rebus. & hoc ne incōmodum
subsequatur ex diuisione cuiuslibet rei. l. non amplius. de lega. j.
4 Item no. q. sicut falci. dia refecat legata ipso iure: vt l. lineā. ff. ad
l. fal. ita & legitima filij. In §. Equarebatur. J. no. & ille est intelle-
ctus literæ licet ineptè loquatur. q. si pater instituat filium in re
aliena, vel iure institutionis eam sibi relinquat, licet nō potuerit
hoc facere in præiudicium domini: quia tamen potuit facere in
præiudicium heredis: vt teneatur de euictione: censetur institu-
tus in æstimatione ipsius rei & sic certè nō potest dicere filius se
præteritum quasi nihil sibi fuerit relictum. & sic iura vetera re-
manent incorrupta. vt l. omnimodo. ver. & hæc quidem. s. eo. &
per cōsequens testamentum nō esset nullum. & hoc siue sciebat
rem alienā. siue ignorabat: quia erat cōiuncta persona. vt j. de le-
ga. l. cum alienā. & etiam fauore testamētū, ne rumpatur. ¶ Quid
autē si illa erat res propria ipsius filij? Respon non valet institu-
tio, vel relictum sibi factū, vt in l. mea res. de cōdi. & demon. &
sic non videtur relictā æstimatio. & diceretur præteritus: & te-
stamentum esset nullum secundū Bal. licet pater haberet vsum
fructū. quia morte eius finitus. Itē si institueret eū in re quā puta-
bat esse in rerū natura, & nō erat: & sic nō valet, circa quod vide
6 Bar. in l. ius quoq. in fi. principij. ff. de here. insti. ¶ Quid autem
si erat in rerum natura: & postea desijt esse: dic q. si viuēte patre,
filius reputabitur præteritus: nisi aliud sibi relinquatur, si verō
post mortē patris, damnum erat ipsius filij. ff. de ho. lib. l. si patro-
nus. §. j. nā & si patrimonij augeretur post mortē: non propterea
augeretur legitima, vt eadē lege. §. si. quod tene mētū. & eodē mo-
do si filius dissiparet rem sibi datā à patre pro legitima: siue viuē-
te patre, siue post eius mortē, damnum esset ipsius filij, nec pater te-
neretur loco illius rem aliā relinquere: sicut nec dotare filiā quæ
dotē primā dissipauit. vt no. in l. si cū dotē. §. j. ff. sol. mat. hic tamē
nō obstante q. dissipauit, nō potest alimēta denegare secundū
Bal. arg. ff. de ope. lib. l. libertus qui operari. in fi. nec etiā denega-
rē quominus ipsum redimat ab hostibus. secundū Bal. qui ita
no. in aut. si captiui. circa fin. s. de epif. & cle. Et adde quod idem
7 not. in aut. q. locū. j. de colla. ¶ Quid autē si pater postquam filio
reliquit rē iure institutionis, eā alienauit spōte. an videatur insti-
tutione. & sic filius remaneat præteritus, videtur quod sic per
l. si de commissis. §. si rem. de leg. iij. cōiuncta. l. quoties. de hered.
insti. Contrariū tenēt doc. fauore testamētū: ne rumpatur cū succe-
8 dat institutio in æstimatione. ¶ In §. repletionē. J. no. primò q. si
filius vel alius descendēs cui debebatur legitima, si institutus v-
niuersaliter in maiori portione quā sit legitima, & rogatus per si
deicōmissum restituere sub cōditione, vel ad tēpus: & adueniēte
cōditione vel tēpore restituat retenta legitima, quæ non cadit in
fideicōmissio. vt s. eo. l. quoniam in prioribus. potest detrahere in le-
gitimā de ipsis corporibus rerū hereditariarū: nec habet imputa-
re in eā fructus interim perceptos. quia illi non sunt hereditarij:
cū nunquā fuerit testatoris. vt l. quod his verbis. ff. de leg. iij. & le-
gitima debet detrahi ex substantia defuncti. vt hic dicitur. l. ex re-
bus quæ fuerūt eius. secus in trebel. in quam imputatur fructus
percepti iudicio testatoris puta pēdēte die, vel cōdi. fideicōmissi.
vt j. l. in fideicōmissariam. ff. ad treb. Sed cōtra de l. papinianus. §.
vnde si quis. ff. e. & de l. iubemus. in princ. iuncto si. j. ad treb. vbi
est hoc speciale in liberis primij gradus: q. nō imputet, iste autem
tex. sine dubio locū habet etiā in liberis sequentiū gradus quibus
debetur legitima. omnes enim istæ l. ita debēt intelligi. Sol. cōsi-
dera tria iura. l. ius antiquū fforū. & secundū illud fructus iudi-
cio testa. percepti imputabatur in legitimā. & etiā in trebel. tā li-
be. primij gradus, quā sequentiū. vt in §. vnde si quis. Itē ius. C.
ante Iustinianū: & tunc fuit introductum specialiter in liberis
primij gradus, vt nō imputarent in trebel. & per cōsequēs nec in
legitimā. in quam trebel. cōputabatur: quia non erat detrahenda
nisi vna quarta, & iste est calus in l. iubemus. j. ad trebel. quæ cre-
do fuisse I. theodosij. Tertiū ius fuit illud Iustiniani. secundū quod
licet ille tex. loquatur in filiis, generaliter intelligitur in omnibus
9 deicōdentibus, vt nō imputent in legitimā. ¶ Sed pone q. detra-
hit legitimā & trebellianicā, quia rogatus erat sub cōditione se-
cundū opinionē canonizātā in c. Raynūtius. de testa. An saltem

tunc fructus cōputentur in trebellianicā? habui semel consula-
lere. & visum fuit mihi quod sic: quia text. in l. subebus loquitur
quādo detrahitur vna tantū quarta, quod patet quia dicit quod
retenta quarta dodrans restituitur, quæ quarta trebellianica im-
putabatur in legitimā. & magis cōtemplatiōe legitimæ fuit hoc
introducū quā trebellianicæ: si ergo detrahatur ambæ, suffi-
cit q. liberi primij gradus vel sequentiū habeāt hoc priuilegium
quantum ad legitimā: sed in trebel. debeant computare. vt si
quantū minus fieri potest recedatur à dispositione iuris veteris.
& ita legendo Bon. in fortiatum tenui in l. mulier. §. cum propo-
neretur. ff. ad treb. & ita cōsului in ciuitate ista in quodā casu de
mutina. plures doc. viderunt. & fuit visum eis quod imaginatio
esset bona: tñ quia nullus tægit, & sic nō habet authoritatē, nolue-
runt se subscribere: sed ego ita iudicarem si essem iudex. & vide
10 quod not. Bart. in l. quod de bonis. §. quod auus. ff. ad l. fal. j. do-
cundō no. arg. ex illo tex. secundū Gul. de cu. quod si pater reli-
quit filio tantū quod sufficiat ad legitimā in pecunia numerata,
ipse verō velit habere in rebus hereditariis, & dimittere pecu-
niā, potest. ar. ff. de mino. l. si in emptione. j. de admi. tut. l. lex. q. qz
tutores. §. j. & in auth. neq. virū quod ex dote. §. j. & ff. de ho. lib.
l. libertus qui soluendo. in quibus pater q. debet haberi cōsilio
ratio affectus quā habet ad bona paterna. Sed cōtra de tex. pro-
cedenti. ibi dum dicit habeat rem, vel pecunias &c. sed dic q. si
militer loquitur quando idē cōsensit habere pecuniā, nos loqui-
mur qñ non cōsensit. Itē in contrarium facit in auth. vt cum de
ap. co. §. ceterū: sed dic q. nō potest dicere testamentū nullū tan-
quam præteritus: tñ potest petere res ipsas. i. pecuniā dimittere.
Item cōtra. de leg. j. l. nō amplius. §. si. sed dic q. in singulis rebus
nō debet petere propter incōmodam separationē, sed iudex po-
test in vna re vel duabus eam sibi assignare. arg. j. quādo & quā
quarta pars debetur. l. ij. lib. x. secundū Gul. de Cu. cuius ten-
11 hæc verba. ¶ Tertiū facit iste tex. ad q. illā qua queritur an su-
plementum legitimæ debeat fieri diuitatib. per heredes: an etiam
per legatarios quia si fuerūt legatæ res hereditariæ & filius vo-
let habere de ipsis rebus, videtur q. debeat fieri etiam per legat-
arios. quasi istud onus sequatur res ad quoscunq. vadat. & ita
net Ang. in l. papinianus. ff. eo. secus in legatariis quantitatim: &
ita debeat intelligi quod no. Bar. in l. in quartā. ff. ad l. fal. vbi
uet istam. q. tamen non facit istam distinctionē. & alle. l. libe-
tus sub condi. §. ij. de bonis liber. Bal. etiā tenet quod dixi: licet
multi text. sint qui probant & dicunt debere fieri supplementum
12 per heredes & pluries vidi hoc de facto. ¶ Vltimo singulari
not. quod si filius cui est relictum minus quā sit legitima
substitutus legatario vel heredi: illud quod capit ex substitutio-
ne: non imputet sibi in legitimā: & ideo in eo quod capit ex
accrescendi etiā non imputat. & ista sunt valde dubia. cum sit
de corpore honorum defuncti: ideo deberent imputari: cūca hoc
vide Bar. in l. in quartam. circa finem. ff. ad l. fal.
13 ¶ In quibus differat iste §. l. quoniam in prioribus. s. eo.
§. Cum autem. ¶ De fideicōmissio vniuersali relictū
filio sub cōditione vel in dñ. vbi
legitimā sibi debita detrahatur cōditio vel tēpus. in re. duo vno
remanet. h. d. notab. ¶ & differt à l. quoniam in prioribus. s. eo. quia
ibi loquitur quādo sola legitima fuit relictā sub cōditione, vbi
tēpus quo casu remouet cōditio, & dilatio, hic vero qñ vltra lo-
gitimā: imo tota hereditas fuit relictā vnde videbatur q. debet
compensari illud plus cum grauamine cōditionis vel tēporis:
sic nō deberet remoueri arg. s. eo. l. si pater puellæ. & per regulā
qui in vno releuatur in alio grauatur, & ecōuerso: vt in l. eū qui
ff. de iureiu. tamen contrariū est. vt hic patet. simile quod no. in
omnium. ff. de viuf. & l. vxori. de viuf. leg. vbi relictum pro-
prietatis vltra quā debeatur pro legitima, nō compensatur cum
fructibus legitimæ: imo eo nō obstante debet habere fructus lo-
gitimæ: & sic de legato viuf. fructus debet deduci. Itē in alio dñ.
fert: quia in l. quoniam in prioribus. communiter per antiquos do-
ctores fuit intellecta in cōditione potestatiua. quæ dicitur con-
nere grauamen. iste autem. §. loquitur etiam in casuali: quia in
tutus fuit rogatus restituere post mortem filio. nam habet in
conditionē si filius superuixerit ipsi grauato. vt l. heres meus. et
ca prin. ff. de condi. & demon. & tamē reijctur ista cōditio vique
ad legitimā. & sic illa debet incontinenti restitui. sed in re
duo expectatur euentus conditionis. ¶ Ideo Bartol. per istam
§. apparet

§. approbat opt. gl. quæ tenuerunt in l. si pater. j. de insti. & substi. & l. ius quoq. de hæred. insti. quod conditio casualis vel mixta respiciatur hodie de legitima: & sic illa iura sint correctæ, quæ videntur testamentum esse nullum, si filius sub illa conditione instituitur: & in eius defectu non exheredetur, quasi interim sit præteritus. & nihil sibi sit relictum, sed certe non est præteritus si relictur conditio de legitima, & sic valet testamentum. per istum §. & dicit q. legendo ipsum de hoc perpendit. & sic mutauit opinionem: cum pluries per prius consuluerit contrarium sequens alios doctores, sed do. Ray. de Forly. qui legebat hoc, scripsit sibi perulij, quod ille §. nihil faciebat: quia loquitur de iure. C. q. non requiritur titulus. insti. sed sufficiebat quoquo relicti titulo. vt loquimur modo supra eodē. sed ipse respondet q. istud nihil ad propositum, sed dicit vt ipse notat in dicta l. ius quoq. fateor autem quod iste §. est hodie correctus, dum vult quod sufficeret relinqueret filio legitimam per fideicommissum vniuersale. quod tñ de iure digestorum non erat. imo talis filius habebat contrariam. tanquam præteritus. vt in l. ita tamen. §. qui rogatus. ff. ad trebel. & hoc idem est per ius authenticorum vt in §. aliud quoque. ca. p. titulum. * in authentica vt cum de appellatione cognō. * licet quia dixerint contrarium: quia fideicommissarius vniuersalis videtur hæres vt in l. si filius. ff. quod cum eo. & hoc tñ hic gl. sed verum est quantum ad effectum: quia habet vtilia iura: non quantum ad honorem: quia non habet directam. & honor consideratur in legitima. vt in l. si filius. de leg. præstan. ideo requiritur hoc titulus. insti. non quantum ad hoc q. reuocatur conditio. iste §. non est correctus. & hoc voluit Bar. Or. sufficit.

§. illud præterea. † Tempus querelæ incipit currere infra sex menses, vel annum: qñ filius esset exheredatus: aliàs habetur pro repudiante: & querela etiam non præparata, vel non nata, quæ tamen nasci speratur, transmittitur per filium ad suos descendentes. hoc dicit vsq. ad finem. Et hoc vltimum declarat: vt l. eo. l. si quis filium.

¶ Quod aliquis testatur ex privilegio quod contra eius testamentum non detur filio querela. ca. nu. 5.

¶ Contra testamentum militis militantis, & in expeditione degentis non datur querela.

¶ Quoties possit testari sine solennitate testium, & duo testes sufficiant etiam si sit agnate patris.

¶ Quis debeat militare, & effectus sit veteranus. ca. nu. 4.

¶ Triplex peculium filij. ca. de quo possit testari, & an tunc subiaceat querela.

¶ Quia in pignus habentibus peculium acquisitum de publico.

¶ Item ex potestatis est testamentum factum ex privilegio, quam testamentum factum de iure communi.

¶ Vnum privilegium trahit ad se aliud privilegium.

LEX XXXVII.

¶ Lex ista est longa, & aliqua.

¶ Liter confusæ dictata: & inten-

¶ tio fuit eius principaliter decidere illud dubium. l. an si-

¶ iura. habens quali castrense peculium possit de ipso

¶ testari nam regulariter testari nō potest: etiā de voluntate patris:

¶ & etiam de peculio aduentitio. de quo pater nō habet vsumfru-

¶ ctum: secundum glo. & doct. in l. pe. j. qui test. fa. pos. Item clarū

¶ est q. de peculio castrensi bene potest testari. sed erat dubium

¶ de quasi castrensi: & dicitur quali castrense illud quod acquisi-

¶ tum officij publicis: & de publico. Et dicitur hic q. de iure veteri

¶ reperiatur in quibusdam personis q. testari poterant: puta in

¶ consulibus: & in præfectis regionum, & præsidibus prouinciæ

¶ nō, & in alijs qui habuerunt officium cum dignitate: sed dubiū

¶ tunc quid in alijs qui habuerunt officia sine dignitate. vt notarij,

¶ aduocati, salarati de publico ad scribendum aduocandum. &

¶ doct. & magistri artium salarati ad legendum, vel docendū: nā

¶ illa salaria dicuntur esse quasi castrense peculium. Et breuiter re-

¶ spondetur & deciditur per istam l. q. idem sit. vt possit testari ex

¶ privilegio huius l. licet sint in patris potestate: mortuo verò pa-

¶ tre, vel postquam exiuerunt patriam potestatem: nō dicitur am-

¶ plius peculium quasi castrense, sed definit esse peculium, & trāsit

¶ in nomen patrimonij: & sic non testatur ex privilegio: sed de iu-

¶ re communi. † Et effectus huius est: quia primo casu cum teste-

¶ tur ex privilegio, contra tale testamentum nō datur filio quere-

¶ la: nec nec contra testamentum militis: qui testatur ex privile-

¶ gio militari: etiam sine aliqua solennitate iuris ciuilibis: sed in secū-

do casu quando testatur de iure communi: & non ex privilegio, testamentum tale sub-

ijctur iuri communi: etiam quo ad quere-

lam, vt possit contra ipsum intentari: hæc est substantia huius l.

in breui. quæ primo ponit vnam regulam claram in iure. de quo

etiam habetur s. e. l. qui de inoffi. † videlicet q. contra testamen-

tum militis militantis: q. in expeditione degentis, nō datur quere-

rela. & in hoc miles habet privilegium, de quibuscunque bonis

ipse testetur. habet etiam aliud privilegium, q. potest testari sine

solennitate testium: quia sufficiunt duo testes: vt l. j. de testa. milita.

Itē tertiū si est in patris potestate: quia nihilominus pōt testari.

Si autē desinit militare, & effectus est veteranus, si erat sui iuris:

nullū de istis privilegijs habet. & sic debet testari de iure cōi: si-

cut & alij testantur: & contra testamentū ipsius datur querela:

vt in l. Papin. §. cōtra veterani. ff. eo. Si autē sit in patris potesta-

te, permittit Imperator quod potest habere triplex peculium: scilicet

castrense, quod acquisiuit in castris, q. in actu militari: item

quasi castrense, quod acquisiuit ex officij publicis. Item paga-

nicum, quod aliunde acquisiuit: constat autē q. sine solennitate

testium postquā non militat, non potest testari. Item constat quod

de castrensi peculio bene pōt testari. licet sit in patris potestate.

Itē constat q. de paganico non: sed est dubiū de quasi castrensi:

& Imperator dicit quod olim reperiatur in quibusdā: vñ erat

dubiū de alijs. & decidit in omnibus habentibus quasi castrense

peculij: vt de ipso possint testari ex privilegio huius l. licet sint

in patris potestate: & quia testantur ex privilegio, tale testamen-

tum nō subiicit querelæ. sicut nec qñ testantur de castrensi pecu-

lio: postquā verò fuerint effecti sui iuris, desinit appellari pecu-

liū castrense, vel quasi. & non testatur de privilegio, sed de iure

cōi. Igitur subiicitur querelæ. Si autē miles est in expeditione, li-

cet sui iuris, non desinit dici castrense peculij: nam dicitur mi-

les habere duplex patrimonij: scilicet castrense, & paganicum.

& habet privilegium vt possit facere duo testamenta. & vñ in-

stituere in vno: alterum in altero: & vno repudiante alteri nō ac-

crefcit: sed decedit intestatus in illo. contra regulā q. non potest

quis decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. de qui-

bus dic vt in l. j. cum sequen. j. de test. mili. & in istis stat substantia

huius l. quā gl. malè intellexerunt. & etiam doct. valde pa-

rum: imò nihil substantialiter declarat. † In tex. ibi. [In castrensi-

bus & enim.] hic incipit loqui de his qui non sunt milites: fue-

runt tñ, & desierunt militare: & habent peculij acquisitū in ca-

stris. vel nunquā fuerint, & habent peculij acquisitū de publico.

& sunt filij. & de istis loquitur vsq. ad §. fin. Si enim essent sui

iuris: etiam si fuissent milites, nullum habent privilegium: nec quo

ad potestatem testandi: quia possunt testari de iure communi: nec

quantum ad solennitatem euitandam: licet fuerint milites: ex

quo desierunt militare. nec quantum ad querelam: in istis ergo

qui sunt in patris potestate, & non sunt milites, vertitur dubiū.

an privilegio possint testari de dictis peculij. & per consequens

an eorum testamenta subiiciantur querelæ. & dubium principa-

liter consistit in quasi castrensi peculio. nam de castrensi non est

dubium quod sic. vt in ver. [sed & veterani.] Item de paganico

clarum erat quod non remanet dubium de quasi castrensi:

unde responde vt sequitur. quod olim reperiatur in quibus-

dam tantum, & non in alijs, sed deciditur quod in quibuscun-

que habentibus tale, scilicet quasi castrense. ad similitudinem

habentis castrense: vt in ver. [in his itaque omnibus.] ibi [ad

limitationem peculij castrensis &c.] Idem de alijs ibi: dum di-

cit. [patronis causarum.] dicit domi. Rapha. quod hic est tex.

de eo quod dicunt gloss. in multis locis. quod olim aduocati ha-

bebāt salarium de publico: & nihilominus recipiunt à clientu-

lis quod hodie non seruatur: sed Florentiæ sunt duo ciues de-

putati pro sapientibus communis: qui sunt aduocati fiscales. &

habēt salariū de publico. Et recolligit ex ista l. mirabile. † quod

fortius & potentius est testamentum factum ex privilegio. quia

non subiicitur querelæ, quam testamentum factum de iure cō-

muni, quod subiicitur querelæ. regulariter contra: quia poten-

tius est ius commune quam privilegium, vt l. eius militis. §. si mi-

litia. ff. de testa. mili. & quod not. in l. j. supra si aduer. ven. in vlti-

ma gloss. in fine, & sic vnum privilegium trahit ad se aliud pri-

uilegium. sed ius commune privilegium ad se non trahit. & ista

sunt merè positiua: quia non possit assignari vna ratio, & mul-

tum vrgens.

De inofficiosis donationibus. Rubrica.

Querela inofficiosa donationis, quare & à quibus fuerit introducta
Ius agendi ad supplementum, quanto tempore tollatur?

Præmitte quod aliquando donatio reuocatur propter defectum donatarii: quia est ingratus erga donatorem: & tunc loquitur. l. si j. de reuo. dona. Interdum ex tacita voluntate donantis. propter liberos de nouo susceptos, quos non putabat donator se habiturum. vt loquitur. l. si vnquam. eod. tit. nam tunc reuocatur: etiam si non sit inofficiosa: dummodo sit de dimidia vel maiori parte bonorum: & reuocatur ipso iure etiam viuente donante. & circa materiam illius. l. quæ est nota. Bal. hic in pe. & vlt. col. format plures notabiles quæstiones. Interdum reuocatur contra voluntatem donatoris, quando est inofficiosa: quia per eam filij fraudantur legitima. & tunc reuocatur per filios: post mortem tamen donantis. quoniam primò non erat eis debita legitima. vt. l. j. §. si imuberi. ff. de col. bo. & non reuocatur ipso iure sed per querelam inofficiosa donationis per prius rescinditur donatio. & ea rescissa res donatæ reuocantur. vt hic in gl. magn. in x. & vlt. quæstio. sicut quado in fraudem patroni: vel in fraudem creditorum reuocantur per Caluisianam. & Paulianam: vt instit. de act. §. Item si quis in fraudem. & ff. si quid in fraudem patroni. per totum. quam tamen Caluisianam vel Paulianam non habebant filij in bonis patris nisi filij adoptiui pro quarta quæ eis debetur ex constitutione principis. vt ff. si quid in frau. pa. l. si iuncta. l. nò vsque adeo. ff. si quis à paren. sue. manumiss. fuit autem introducta querela inofficiosa donationis per constitutiones principum: nam per iura fforum nò erat prouisum filijs quando fraudabantur legitima: nisi quando per testamentum: quia non relinquebatur eis integra legitima, quæ erat quarta bonorum quæ defunctus habebat tempore mortis. quo casu dabatur filijs querela inofficiosi testamenti: per quam totum testamentum rescindebant. pariter autem volentes filios fraudare nò eligeant viam testamenti: sed viam contractus, seu donationis, diminuendo patrimonium per donationem. & non relinquentes tantum quod sufficiebat ad legitimam filiorum: & de illo modico quod eis remanebat relinquebant quartam partem: vnde nò habebant querelam inofficiosi testamenti. quoniam habebant quartam bonorum quæ erat tempore mortis: vt l. cum queritur. s. tit. j. & sic remanebant destituti. & fraudati legitima propter hoc: quia resultabat iniquitas quod pariter tali modo filios fraudarent. Ideo emanauerunt constitutiones principum: & prima fuit imperatoris Alexandri. cuius tempore fuit Vlpianus. de quo fit mentio in l. Titia. §. Imperator. ff. de le. ij. & in nullo alio loco habetur mentio in volumine. ff. de illa querela: postea per constitutionem aliorum principum: quorum sunt. l. huius tit. quæ dant querelam vsque ad integram legitimam, & in hoc differt à querela inofficiosi testamenti. quæ datur in totum: & quatenus ab intestato esset habiturus: vt in l. mater. ff. de inoffi. test. postea emanauit constitutio nouissima Iustiniani. de qua. s. tit. j. auth. vnde si parens. quæ videtur hoc introducere de nouo. vt si aliquid fuit relictum filijs fraudatis, quod tamen ad legitimam non sufficit, inspecta quantitate bonorum quæ erat tempore donationis, nò agatur querela: sed agatur ad supplementum legitime si donatio erat facta vni, vel aliquibus filijs magis dilectis. & est vtile quia querela inoffi. dona. durabat quinquennium: sicut querela inoffi. test. vt. j. eo. l. filius agendi ad supplementum est perpetuum. quia periturum conditione ex illa auth. & sic actione personalis. quæ durat. xxx. an. secundum communem opi. doc. licet Bar. tenuerit quod ius agendi ad supplementum tollatur quinquennium: sicut querela. per. l. si quis filium. in fi. s. ti. j. & omnes doc. moderni tenent contrarium. Si autem donatio sit facta extraneis, videntur iura vetera incorecta: & sic dabitur querela. tamen videtur resultare inconueniens. quod filius defraudatus sit deterioris conditionis quado facta est extraneis, quam quando fratribus. vnde potest dici quod vtroque casu detur conditio ex. l. tamen quado filijs, nunquam reuocatur: nisi vsque ad legitimam. etiam si sit inofficiosa re & consilio: & ita intelligatur illa auth. quando verò extraneis, si est inofficiosa re & consilio, reuocatur in totum: & sic agitur querela. quæ durat quinquennium. Si verò re tantum, agitur ad supplementum legitime. & non ultra: & agitur per cond. ex. l. quæ est perpetua. non per querelam. Quantum verò ad querelam inofficiosi

testamenti, non est verum. nam sit inofficiosa re & consilio. & re tantum: quia vtroque casu datur in totum quod habiturus erat filius ab intestato. quia facilius rumpitur testamentum quod fundatur in vnius voluntate tantum, quam donatio quæ fundatur in voluntate duorum.

- 1 Querela inofficiosi testamenti, & querela inofficiosa donationis in quibus debeat remitti.
- 2 Ius agendi ad supplementum, an solum competat respectu bonorum quæ erant tempore mortis, an etiam respectu inofficiosa donationis antea facta.
- 3 Donatio facta alicui, quando reuocatur usque ad legitimam filiorum tantum: quando in totum: & quid si facta fuerit pio loco ecclesie, vel monasterio, seu hospitali.
- 4 Pater habens unicum filium, si donauit alicui extraneo dotantem, & sic non facta donatio inofficiosa, & postea in alijs tribus vncijs remanentibus filium hereditatem reliquit, & legatis & fideicommissis grauauit, an habeat aliquod remedium contra istam donationem.
- 5 Si pluribus singulariter donauit, an vltima donatio reuocet alias inofficiosa.
- 6 Si donatio non excoisit dotantem, sed postea donans reliqua bona casu amittit, an sit getur donatio inofficiosa.
- 7 Que actio proponatur, pro reuocanda huiusmodi donatione.
- 8 An talis filius in cuius preiudicium pater donauit, sit similis patrono respectu liberti.
- 9 Filius quando possit reuocare alienata per patrem, titulo oneroso.

L E X I.

I vt allegatis. Si per donationem, legitima filiorum minuat, per querelam inofficiosa donationis vsque ad legitimam reuocatur donatio. hoc dicit Bart. Certè hoc vltimum non dicitur in tex. quod vsque ad legitimam tantum reuocetur: sed bene dicitur quod ex eo quia filij fraudati nò habebant integram legitimam, datur querela: nam tex. loquitur quando donatio erat facta extraneis, vel aliquibus ex liberis: & constat secundum opi. doc. & gl. quod quando extraneis, si est inofficiosa re & consilio, reuocatur in totum. per. l. libertus minorem. in fi. ff. de iure patro. vnde iste tex. in fin. potest referri ad donationem factam extraneis: cum in prin. dicat quod fuit facta ad eludendum querelam inoffi. test. & sic fuit inofficiosa re & consilio, debet intelligi quod reuocetur in totum. sed prout refertur ad casum quando fuit facta liberis, est verum quod dicit Bartol. vt debeat intelligi quod reuocetur vsque ad legitimam: & hodie non per querelam: sed ius agendi ad supplementum. vt dixi super rubrica. & pone casum hic prout fuit in authen. vnde si parens. quod pater donauit. x. vnciarum suorum duobus ex liberis, vel extraneis: & sic non reuocauit integram legitimam filiorum: quæ erant tres vncie secundum illa tempora. hodie verò quatuor: deinde in testamento filios eosdem filios donatarios, & etiam alios duos instituit vniuersales hæredes. & sic alij duo de alijs duabus vncijs non habent nisi vnam: cum debuissent habere vnam cum dimidia pro integra legitima. & vltra hoc plura legata fecit. & sic patrimonium exinanauit. dicitur quod illi duo filij fraudati habent querelam inofficiosa donationis: quæ fuit introducta ad similitudinem querelæ inofficiosi testamenti. glo. verò non ponit quod illi duo filij donatarii fuerunt instituti vna cum alijs duobus: sed quod illi duo: alij tantum in alijs duabus vncijs remanent hæredes. Et ponendo illo modo resultat contrarium. de quo in prin. gl. mag. Sed ponendo vt dixi. cessat illud contra. & illo modo Bart. ponit casum hic. & bene. veniamus ad casum. In text. ibi. fuit allegatis. loquitur filijs fraudatis à matre: qui erant saltem duo. ex quo loquitur in plurali. vt. l. vbi numerus. de testi. ff. de iur. quibus erat facta donatio, saltem erant duo. per text. seq. qui loquitur in plurali: dum dicit in quosdam liberos. In text. ibi. ad eludendam inofficiosi querelam. & sic pater. quod erat inofficiosa non solum re, sed etiam consilio: quia videns non posse fraudare duos filios per viam testamenti: quia competere querela inofficiosa, ad excludendum illam elegit viam contrafructus credens sibi sufficere quod de illo modico sibi remanente reliqueret istis duobus quartam partem per. l. cum queritur. s. tit. ipsa autem relinquit nò solum quartam partem: sed dimidiam ponendo casum vt posui: vel totum quod remanserat si ipsos solos instituit in illis duabus remanentibus. secundum vnam positionem glo. vel saltem quartam. secundum aliam positionem. quia in duabus vncijs minutis: diuidendo illas glossas. in. xij. & sic habebant vltra quartam inspecta quantitate bonorum quæ erat